

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1959

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, υπό την ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 15ον

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1959

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κιγκ 1 (πρώην Λυκαβηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ - Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικῶν: ΚΑΛΔΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8 Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Ἀ/φών Γ. ΡΟΔΗ - ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 - Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 - Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἑσωτ. Δρχ. 12, ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινέται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ - CONTENTS

Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος	σελ. 1	Message by H.B. the Archbishop of Athens	Page 1
Ὁ Λυτρωτὴς, Ε.Π. Φωτιάδου, β) Ἕνας Θεὸς (ποίημα) Κ. Παλαμά γ) Χριστουγεννιάτικο ἄστρο, (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου	1-2	The Saviour, by E.P. Photiades b) A God (Poem) by K. Palamas c) Christmas Star by M. Stassinopoulos	1-2
Κίνησις Ε.Ε.Σ.	3-5	G.R.C. Movement	3-5
Τὸ Ἱερὸν Ἄλσος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Μ. Νικολαΐδης	6	The holy Grove of Aesculapius by M. Nicolaides	6
Πυθαγόρας, Ε. Σταμάτης, β) Ἀρχὸν Εἰρήνης, Α. Σπυροπούλου	7	Pythagoras by E. Stamatis b) Our Lord by A. Spiropoulos	7
Μάθημα Μετριοφροσύνης, Γ. Κόλια	8	Lesson of modesty, by G. Kolias	8
Ὁ Ἄνθρωπος καὶ τὰ ὄρη, Ν. Δημητροκάλλη	9	The Man and the mountains by N. Deme-trocalis	9
Χιὼν, Φ. Καραπιπέρη, β) Ξεφυλλίζοντας τὴν Ἱστορίαν	10	Snow by Ph. Karapiperis b) Through our history	10
Ἐναέριος Σιδηρόδρομος, Γ. Παπᾶ	11	Aerial Railway by G. Papas	11
Φωτογραφία δράσεως	12-13	Activity in pictures	12-14
Θρύλοι καὶ ἱστορίαι τοῦ Χριστουγεννιάτικοῦ δένδρου, Π. Καλονάρου	14	Legends and tales about Christmas tree by P. Kalonaros	14
Ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἀχάριστοι ἄνθρωποι, Γλ. Πρωτοπαπᾶ	15	Christ and the ungrateful men by Gl. Protopapas	15
Ἡ Συκιά, Ἐμ. Ἀνάσσης, β) Τὰ μαλλιά μας	16	The fig tree by Em. Anassis b) our hair	16
Τὸ Μυστηριώδες Δάσος, Ἰουλίου Βέρν	17	The mysterious forest by J. Verves	17
Ἀθλητικὴ Ζωή: Τζὼν Τόμας, Σπ. Αὐλωνίτης β) Καθαρὰ νύχια	18	John Tomas by Sp. Avlonitis b) clean your fingernails	18
Πῶς νὰ προλαμβάνετε τὰ δυστυχήματα, β) Ὑγιεινὲς τροφές: Πατάτες, γ) Α'. Βοήθειαι	19	How to prevent accidents b) Potatoes c) Fractures	19
Κινήσις Ε.Ε.Σ.Ν.	20	G.J.R.C. Movement	20
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	21	Groups Activity	21
Μαθητικὴ συνεργασία	22-24	Pupils contribution	22-24
Χριστουγεννιάτικη Χαρά, Ἀντ. Χ.	25	Christmas Joy by Ant. X.	25
Ἐξώφυλλον: Ἡ Γέννησις, ἔργον τοῦ ζωγράφου Pierro de la Francesca (Πινακοθήκη Μιλάνου)		Front cover: The Nativity by Pierro de la Francesca	
Ἐσωτερικὴ ἐξωφύλλου: Στῆς Βεθλεὲμ τὸ Σταῦλο (ποίημα, Στ. Σπεράντζα)		Inside front cover: At the stable of Bethlehem (poem) by St. Sperantza	
Ὀπισθόφυλλον: Νύχτα Χριστουγέννων. Στίχοι Α. Παπαδήμα Μουσικὴ Ἀλ. Παναγιωτοπούλου		Back cover: Christmas Night, verses by L. Papadimas music by Panagiotopoulos	

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

Στῆς Βηθλεὲμ τὸ Σταῦλο

Σὰν φάτνη εἶν' ἡ καρδιά μου ταπεινὴ
Στῆς Βηθλεὲμ τὸ σταῦλο χάμον,
Ὡ ἀγάπη, πὺν σὲ ψάλλουν οὐρανοί,
Ἐλὰ νὰ γεννηθῇς μέσ' τὴν καρδιά μου

Νὰ νιώσω πάλι θέλω τὴ χαρὰ
τὸ δυνατό παλμὸ τῆς πίστεως
καὶ κάτω ἀπ' τῶν ἀγγέλων τὰ φτερά
νὰ πῶ καὶ γὼ τὸ «Δόξα ἐν Ὑψίστοις».

Νὰ ἰδῶ στὸ δύσκολο, ἄφωτο στρατὶ
νὰ μὲ φωτίσῃ ξάφνου τ' ἄστρο
Νὰ βρῶ καὶ νὰ ντυθῶ τὴν ἀρετὴ,
νὰ στυλωθῶ σὰν ἄπαρτο ἓνα κάστρο.

Ὡ ἀγάπη, πὺν προσκόνησαν βοσκοί,
μέσ' τὴν καρδιά μου ξαναγύρινα
λατρείας προσφορά εὐλαβικὴ
νὰ φέρνω γιὰ λιβάνι καὶ γιὰ σμύρνα.

Ὁ Μ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν κ. κ. Θεόκλητος
H. B. the Archbishop of Athens

τὴν Χώραν μας, ἀλλὰ τὰ ὅποια ἐνίοτε ἐπεκτείνετε εἰς ἀδελφοὺς συνανθρώπους ἄλλων Χωρῶν. Τὶ εὐγενὲς ἀπασχόλησις, τὶ χριστιανικὴ ἐφαρμογή, ἀλλὰ καὶ τὶ ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία νὰ κάμῃ κανεὶς τὸ καλὸ πρὸς ὄλους ἀδιακρίτως, συγγενεῖς καὶ ξένους, ἐχθροὺς καὶ φίλους, ὁμοδόξους καὶ ἀλλοδόξους, ὁμοεθνεῖς καὶ ἀλλοεθνεῖς. Κάτι τέτοιο πράττετε καὶ σεῖς. Σὲ κάτι παρόμοιο ἀπασχολεῖσθε καὶ ἐξασκεῖσθε. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογῇ. Ἀλλὰ μὴ λησμονῆτε, παιδιὰ μου, ὅταν ὅλα αὐτὰ πράττετε τὰ καλὰ σὲ δικούς μας καὶ ξένους, μὴ ξεχνᾶτε ὅτι οἱ ἰδέες αὐτές, περισσότερο ἀπὸ ὅπουδήποτε ἄλλου, ἐδῶ, καὶ εἰς τὴν Ἀρχαία καὶ εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἑλλάδα, παρὰ τίς ἀνυχτεῖς, παρὰ τίς δουλεῖες, παρὰ τὴν φτώχεια, παρὰ τίς ἀδικίες καὶ γενικὰ παρὰ τὰ παντοειδῆ δεινὰ, τὰ ὅποια ὑπέστη μέχρι καὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀκόμη ἡ Πατρίδα μας ἡ Ἑλλάδα, ἦσαν ἐκείνες, οἱ ὁποῖες ἐπαῖξαν πρωτεύοντα ρόλον.

Μὲ τίς δόλοθερμες εὐχές μου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Ἑορτῶν τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοανθρώπου, ἐκφράζω τὴν πεποθήσιν μου ὅτι θὰ ἀποδώσετε ὅλοι μὲ ἄριστα καὶ τέλεια ἔργα σὰν Χριστιανόπουλα, παιδιὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σὰν Ἑλληνόπουλα καὶ σὰν Ἑρυθροσταυρίτες διὰ νὰ ἀποβῇτε ὄχι μόνον ἡ ἐλπίδα ἀλλὰ καὶ τὸ καμάρι ὄλων μας.

Ἀθήναι, Δεκέμβριος 1959

Μετὰ διαπύργων εὐχῶν

Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος

Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/τοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Ἡ Γέννησις τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων. Εἶναι τὸ κορύφωμα τῶν θαυμάτων: Μέσα εἰς μίαν φάτνην πτωχικὴν γεννᾶται καὶ ἐνσαρκώνεται ὁ Θεός. Καὶ τὸ Θεῖον

βρέφος γίνεται ὁ Λυτρωτὴς, πὺν ἐπερίμενεν ἀπὸ χιλιετηρίδων ἡ δυστυχὴς Ἀνθρωπότης. Καὶ ἀνέμενεν ὁ Κόσμος τὸν Γεννηθέντα εἰς τὴν εὐσπλαγχνικὴν φάτνην διὰ νὰ σωθῇ

ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἁμαρτίαν, πὺν ἐβάρυνε τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ θὰ ἐπωμισθῇ ὁ Λυτρωτὴς τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ θὰ θυσιασθῇ. Καὶ ἡ θυσία αὕτη θὰ ἀνοίξῃ νέον δρόμον εἰς τὴν Ἱστορίαν.

Ένας Θεός

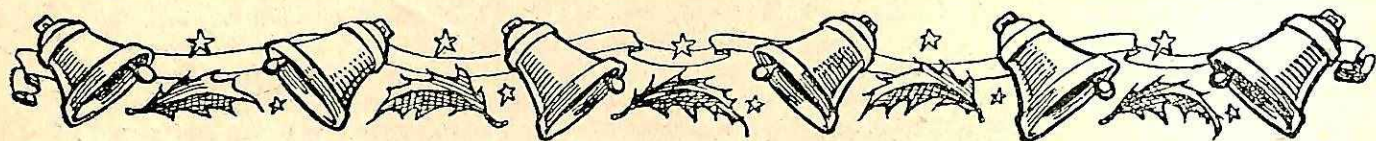
Ω! μέσα μου γεννιέται ένας Θεός!
Και το κορμί μου γίνεται ναός,
Δέν είναι, ως πρώτα, φάτνη ταπεινή.
Μέσα μου λάμπουν ξάστεροι ούρανοι,

Το μέτωπό μου φέγγει σαν αστέρι...
Φανήτε 'ς τὸν Θεόν, ἦρθε ἡ ὥρα,
'Απ' τ' ἄγνωστα καὶ μυστικά σας μέρη,
'Ω μάγοι, φέρτε τον τὰ πλούσια δώρα

Μέσα μου λάμπουν ξάστεροι ούρανοι,
Και το κορμί μου Φάτνη ταπεινή,
Βλέπω κι ἀλλάζει, γίνεται ναός.
'Ω μέσα μου γεννιέται ένας Θεός!

Φέρτε τον, Μάγοι—θέλα βουλή τὸ γράφει—
Τὴ σκόρπα τῆς ἐλπίδος, τὸ λιβάνι
Τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης τὸ χρυσάφι!
Μυστήρια τέτοια ἀνθρώπων νοῦς δὲν βάνει!

Κ' ἐσεῖς αἰώνιος Θρόνος, ἀγγελούδια,
Στὴν καρδιά μου—σ' τὴν κούνια του—σκυμμένα
Μὲ τῆς ἀθανασίας τὰ τραγούδια
'Υμνολογῆστε τῇ Θεῇ γέννα

Τὴν μετὰ Χριστὸν περίοδον. Τῆς ὁποίας σύμβολον θὰ εἶναι ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός, πού θὰ δεικνύη εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ὁδὸν τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἄνθρωποι θὰ ἔχουν πλέον ἐνώπιόν των τὸ τελειότατον παράδειγμα, τὸ ἀριστούργημα τοῦ Σύμπαντος. Εἰς αὐτοὺς ἀπέκειται νὰ ἀκολουθήσουν Ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον προεσήμαναν οἱ αἰῶνες!

Ἀληθινά! Ὅπου καὶ ἂν στρέψωμεν τὸ βλέμμα εἰς τὸν προχριστιανικὸν κόσμον, θὰ ἴδωμεν νὰ περιμένουν οἱ πάντες τὸν Σωτῆρα, τὸν Μεσσίαν. Καὶ θὰ τὸν περιμένουν μὲ ἀπόγνωσιν, μὲ ἀγωνίαν. Εἰς τὴν μακρινὴν Κίναν ἡ προσδοκία τοῦ Θεανθρώπου προβάλλει ἐξακόσια ἔτη πρὸ Χριστοῦ ὡς προσδοκία τοῦ Ἀγίου, πού θὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Δύσιν. Εἰς τὴν Μεσοποταμίαν θὰ περιμένουν τὸν σωτῆρα ὡς Θεόν, πού θὰ λάβῃ σάρκα ἀνθρώπου καὶ χρησμοὶ θὰ προμηνύουν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς μεγάλης ἐκείνης περιοχῆς—ὅπου ἦνθισαν οἱ πολιτισμοὶ τῶν Ἀσσυρίων καὶ τῶν Βαβυλωνίων—ὅτι εἰς τὴν Δύσιν θὰ φανῇ μέγας βασιλεὺς, θὰ κυριαρχήσῃ εἰς ὅλην τὴν γῆν, καὶ οἱ λαοὶ θὰ εὐτυχίσουν μὲ δικαιοσύνην, χαρὰν καὶ εἰρήνην. Πλήθος προφητειῶν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ θὰ προαγγέλλῃ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Λυτρωτοῦ Θεανθρώπου. Οἱ Ἰνδοὶ θὰ κραυγάζουν μὲ ἀπελπισμὸν εἰς κάθε αἱματηρὰν των θυσίαν: «Πότε θὰ γεννηθῇ ὁ σωτῆρ;». Καὶ οἱ Πέρσαι θὰ περιμένουν τὸν λυτρωτὴν αὐτὸν ὡς σωτῆρα θεάνθρωπον, υἱὸν τῆς παρθένου, τοῦ ὁποίου τὴν γέν-

νησιν θὰ ἀναγγεῖλῃ ἀστὴρ, πού θὰ διαφέρῃ πολὺ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀστέρας. Καὶ θὰ σκορπίσῃ ὁ λυτρωτὴς αὐτὸς τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὸ δυστυχισμένον γένος τῶν ἀνθρώπων, —διδάσκουν οἱ Πέρσαι.

Ἀλλ' ὅμως οἱ Ἕλληνες εἶναι ὁ λαός, ὅπου ἡ προσδοκία τοῦ Θεανθρώπου εἶναι περισσότερο φανερά, περισσότερον καθαρά παρὰ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον λαόν. Διότι, ὅπως ἐκήρυξεν ὁ μεγαλύτερος φιλόλογος τῶν χρόνων μας, ὁ Βιλαμόβιτς, οἱ Ἕλληνες ὑπῆρξαν ὁ εὐλαβέστερος λαὸς τῆς Οἰκουμένης. Ἀντιθέτως πρὸς ὅσα συνήθως νομίζομεν, οἱ Ἕλληνες εἶναι ὁ παλαιότερος μονοθεϊκὸς λαὸς τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ θρησκευτικὴν ἔποσιν κόσμου. Ὁ εἰς καὶ μόνος θεὸς ὡς καθαρά ἰδέα, χωρὶς ἀνθρωπίνην μορφήν, ἐλατρεῖτο εἰς τὰς κορυφὰς τῶν βουνῶν καὶ ὠνομάζετο θεὸς «Υῦπιστος», Θεὸς «Υπατος». Αὐτὸν λοιπὸν τὸν ἕνα θεὸν ἀναζητοῦν οἱ Ἕλληνες μέσα ἀπὸ τοὺς φαντασιώδεις θεοὺς, πού πλάττει διαρκῶς ἡ θρησκευτικὴ ἀγωνία των. Καὶ προαγγέλλουν ὅτι θὰ ἔλθῃ κάποτε εἰς τὴν γῆν ὁ θεὸς αὐτὸς μὲ μορφήν ἀνθρώπου, θὰ εἶναι ὁ θεάνθρωπος λυτρωτὴς καὶ σωτῆρ.

Τὸν θεάνθρωπον αὐτόν, πού θὰ γεννηθῇ ἀπὸ τὸν θεὸν καὶ τὴν παρθένον, ὁραματίζεται ὁ Αἰσχύλος, ὁ μεγαλύτερος θρησκευτικὸς ποιητὴς τῆς Ἀνθρωπότητος. Θὰ κατέβῃ ἐκουσίως εἰς τὸν Ἀδην ὁ θεάνθρωπος αὐτός,—λέγει ὁ Αἰσχύλος—καὶ θὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν τὸν ἀνθρώπον. Ὁ Σωκράτης θὰ προφη-

τεύσῃ τὴν ἔλευσιν εἰς τὸν κόσμον τοῦ «θεοπέμπτου»: Θὰ τὸν στείλῃ ὁ θεὸς νὰ φροντίσῃ δικαίως καὶ πατρικῶς δι' ὅλους. Καὶ ὁ θεοπέμπτος αὐτὸς —διδάσκει ὁ Πλάτων—θὰ εἶναι μέχρι θανάτου πιστὸς εἰς τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ ἀδικον θὰ τὸν νομίσουν οἱ ἄνθρωποι καὶ θὰ ὑποστῇ ταπεινώσεις καὶ ἐξευτελισμοὺς καὶ μαρτυρικὸν θάνατον τέλος.

Αὐτός, λοιπὸν, ὁ Μέγας Μάρτυς, θὰ γεννηθῇ εἰς τὴν φάτνην. Ἀλλὰ γεννᾶται ἄρα γε κάθε χρόνον, τὰ Χριστούγεννα, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν μας διὰ νὰ γίνῃ ὁδηγὸς—μικρῶν καὶ μεγάλων—εἰς τὴν ζωὴν; Διότι, ὅπως λέγει παλαιὸς σοφός, «καὶ ἂν ἀκόμη χιλίαι φορὰς γεννηθῇ εἰς τὴν Βηθλεὲμ ὁ Ἰησοῦς, χωρὶς ὅμως νὰ γεννᾶται καὶ εἰς τὴν ψυχὴν μας, οὐδέποτε ἐγεννήθη». **Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ**

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

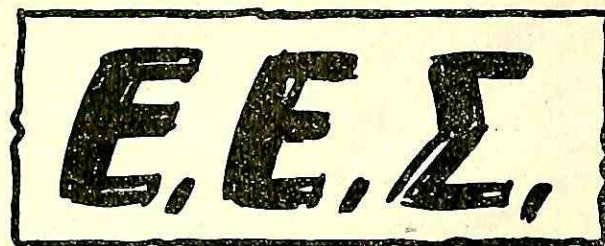
Χριστουγεννιάτικο ἄστρο

Ὁνειρο λάμπει ἀγρυπνημένο,
πού ἀργεῖ νὰ τῶβρῃ ἢ χαρυνγῇ,
τ' ἀστέρι αὐτὸ τὸ ἐδλογημένο,
πού ἀπὸ ψηλὰ φέγγει στὴ γῆ.

Ἀπὸ μακρὰ ἔχει ξεκινήσει
ἀπὸ μιὰ φάτνη ταπεινῇ,
τὸ χρυσὸ φῶς του νὰ σκορπίσει
στὴν οἰκουμένη, πού πονεῖ.

Κάθε παιδάκι στὰ ὄνειρά του,
τὸ βλέπει ἀπὸψε ὁλονυχτίς,
νὰ στέλνῃ τ' ἄγιο μήνυμά του
σ' ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

(Ἀπὸ τὴν συλλογὴν παιδικῶν ποιημάτων «ἡ Ἀρμονία»)

ΤΟ XXV ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ Ε.Σ. ΕΞΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΕΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεύη, 16 Νοεμβρίου 1959.

Κύριον Κ. Γεωργακόπουλον

Πρόεδρον Ε.Ε.Σ.

Ἀθήνας

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν, ἐπικυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Διοικητῶν, κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις XXV σύνοδον αὐτοῦ:

«Τὸ Συμβούλιον τῶν Διοικητῶν ἐπιθυμεῖ νὰ τολήσῃ πόσον ἐξετίμησε τὴν εὐγένειαν καὶ φιλικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος δι' ἀναριθμητῶν ἐκδηλώσεων ἀβρότητας καὶ περιποιητικότητος ἀπέδειξε τὰ αἰσθήματα συμπαθείας, τὰ ὁποῖα ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τοῦ ἐμπνέει.

Θὰ σὰς εἴμεθα εὐγνώμονες, ἐὰν εὐαρεστηθῇτε νὰ φέρετε τὸ κείμενον τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἰς γνώσιν τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ, διὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ραδιοφώνου ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου, ὅπερ ἠθέλετε κρίνει κατ'ἀλήθειαν.

Παρακαλῶ, Κύριε Πρόεδρε, ὅπως δεχθῇτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βαθυτάτης ἐπολήψεώς μου.

Οὐίλ. Φίλλιπς

Ἀναπλ.—Γενικὸς Γραμματεὺς

Ἡ πανηγυρικὴ αὕτη ἀναγνώρισις, τῆς διαπιστωθείσης εὐγενείας καὶ τῶν φιλικῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Διοικητῶν τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ λαβόντος χώραν ἐν Ἀθήναις, τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀποτελεῖ πρᾶξιν, διὰ τὴν ὁποῖαν τόσο ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὅσον καὶ ἡ Διοίκησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δικαίως σεμνύνονται.

Οἱ πρόγονοί μας ἀνήγαγον τὴν φιλοξενίαν εἰς περιωπὴν θεότητος, οἱ δὲ ἀπόγονοί των, οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες, οὐχ ὀλιγονόως ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ συνέχεια τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς παραδόσεως.

Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται, οἱ ὁποῖοι θ' ἀποτελέσουν τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν τῆς αὔριον, ἐπωμίζονται καὶ τὴν βαρεῖαν ταύτην κληρονομίαν, τὴν ὁποῖαν εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ διαφυλάξουν καὶ θὰ καταστήσουν διὰ πράξεων των, εἰς ἑκάστοτε ἐμφανιζομένας περιστάσεις, ὡς τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἡ ὁποία διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀκτινοβολεῖ τὸ πνεῦμα τῶν ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἐθνικῶν παραδόσεων, μεταξύ τῶν ὁποίων ἡ φιλοξενία καὶ ἡ ἀλληλοβοήθεια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Ἡ ἐν Γενεύῃ Ἐνωσις τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, διὰ τοῦ ἀπὸ 20-11-1959 ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρὸν γνωστοποιεῖ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῶν Διοικητῶν τοῦ ὡς ἄνω Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Ε.Σ., διὰ τῶν ὁποίων ἐκφράζεται ἀφ' ἐνὸς ἡ βαθεῖα εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον, διὰ τὰς ἀκαταπνήτους φροντίδας τῆς ἐτοιμασίας καὶ τῆς ἐξαιρέτου ὁργανώσεως τοῦ 25ου Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Ε.Σ., ὡς καὶ διὰ τὴν θαυμασίαν φιλοξενίαν, τὴν παρασχεθεῖσαν πρὸς ὅλους τοὺς Συνέδρους, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ θερμαὶ εὐχαριστίαι πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν θαυμασίαν ὁργάνωσιν τῶν ἐπισκέψεων τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων, αἱ ὁποῖαι θὰ μείνουν ἀλησμόνητοι ἀπὸ ὅλους τοὺς Συνέδρους. Ἐπίσης ἐκφράζονται εὐχαριστίαι πρὸς τὴν Διευθύνουσαν, τὸ προσωπικὸν καὶ τὰς Ἀδελφὰς τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων τοῦ Ε.Ε.Σ., διὰ τὰς ἐπιδαφιλευθείσας ὑπ' αὐτῶν περιποιήσεις πρὸς τοὺς Συνέδρους καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς Σχολῆς διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου καθὼς καὶ πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Τουρισμοῦ, διὰ τὴν λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐκδρομὴν εἰς Σούνιον καὶ τὸ ἐπακολουθήσαν γεῦμα.

Ο Ἐρυθρὸς Σταυρὸς παράγων Εἰρήνης μεταξύ τῶν λαῶν

Ἀποφάσεις τοῦ 25ου Συνεδρίου 1959

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 18η

Τὸ Συμβούλιον τῶν Διοικητῶν,

Ὑπενθυμίζον τὴν ἐκκλησίαν τῆς 19ης διεθνoῦς διασκέψεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία παρεκίνησε τὰς Κυβερνήσεις ὅλων τῶν χωρῶν «νὰ μὴ φεισθοῦν καμμιᾶς προσπάθειας διὰ νὰ δώσουν εἰρηνικὴν λύσιν εἰς τὰς διαφορὰς των καὶ νὰ ἐμπνευσθοῦν εἰς ὅλας τὰς πράξεις των ἀπὸ τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης καὶ τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἀρχῶν, ἀνεγνωρισμένων ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη:

Χαιρετίζει τὰς προσπάθειας τῶν ἀρχηγῶν τῶν Κρατῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων διὰ φιλικῶν διαπραγματεύσεων καὶ συγχαίρει ἰδιαίτερώς τοὺς πολιτικούς ἀνδρας, τῶν ὁποίων αἱ τελευταῖαι συναντήσεις ἔφεραν τὴν ἐλπίδα εἰς ἕνα κόσμον τεταραγμένον.

Χαιρετίζει τὰς προσπάθειας των διὰ τὸν γενικὸν ἀφοπλισμὸν, τὴν κατάρτασιν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν καὶ ἐλπίζει εὐκρινῶς ὅτι αἱ Κυβερνήσεις θὰ συμφωνήσουν ἐπὶ τῶν τόσο σπουδαίων αὐτῶν ζητημάτων διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν σωματικῶν καὶ ἠθικῶν δεινῶν ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς.

Ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ 19η Διεθνὴς διάσκεψις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶχε ζητήσει ἀπὸ ὅλα τὰ Κράτη τοῦ κόσμου νὰ ἀπαρνηθοῦν τὸν πόλεμον, διότι δὲν ὀδηγεῖ εἰς τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων.

Φρονεῖ ὅτι τίποτε δὲν προξενεῖ μεγαλύτεραν φρίκην εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ ὅτι τίποτε δὲν τοῦ εἶναι προσφιλέστερον ἀπὸ τὴν εἰρήνην, διότι μόνη ἡ Εἰρήνη παρέχει εἰς τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς τὴν δυνατότητα ἀναπτύξεως ὁλονὲν μεγαλύτερας συνεργασίας ἰδιαίτερώς εἰς τὸν τομέα παροχῆς βοήθειας εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν διαφόρων καταστροφῶν.

Καλεῖ ὅλους τοὺς ὁργανισμοὺς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ἐρυθρὰς Ἡμισελήνου, τοῦ Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ

‘Ηλίου να καταβάλουν κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Εἰρήνης καὶ νὰ ἐντείνουν τὰς προσπάθειας τῶν.

α) διὰ τὴν παροχὴν βοήθειας εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην (ἀσθενεῖς, πρόσφυγας, θύματα πολέμου καὶ καταστροφῶν).

β) διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν νέων σύμφωνα με τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ δηλ. τῆς διεθνoῦς ἀλληλεγγύης καὶ ἀδελφoσύνης.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 16η

Πολιτικὴ οὐδετερότης τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ

Τὸ Συμβούλιον τῶν Διοικητῶν ὑπενημιζοῦν τὴν ἀπόφασιν τῆς 18ης Διεθνoῦς Διασκέψεως τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τῆς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται ζητήματα πολιτικοῦ χαρακτῆρος νὰ ὑποσκάπτουν τὸ ἔργον τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἀναγνωρίζον ὅτι ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ὀφείλει νὰ τηρῇ αὐστηράν οὐδετερότητα εἰς τὸν πολιτικὸν τομέα :

Φρονεῖ ὅτι ὅλοι οἱ Ἑρυθροὶ Σταυροὶ ὀφείλουν νὰ μεριμνοῦν διὰ τὴν αὐστηράν τήρησιν τῆς οὐδετερότητος αὐτῆς εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις καὶ ζητεῖ ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἑρυθροὺς Σταυροὺς ὅπως αἱ γραπτὰ ἀνακοινώσεις τῶν, τὰ ἐντυπὰ τῶν, αἱ δημοσιεύσεις τῶν καὶ ὅλαι αἱ ἐπίσημοι δηλώσεις μὴ ἐπιτρέπουν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς πολιτικῆς οὐδετερότητος τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένος τῆς Ἰαπωνίας κ. Γιόσιτο Σιμόντα, ἐπισκεφθεὶς εἰς Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον, ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ Ἰαπωνικὴ Ἀνώνυμος Ἑταιρία «Nippon Reizo» διαθέτει 6.746 χιλιογράμματα κατεψυγμένων ἰχθύων ὥς δωρεάν πρὸς τὸν Ε.Ε.Σ., τὰ ὁποῖα καὶ παρεδόθησαν ἤδη. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐξέφρασε τὰς θερμὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὴν δωρήτριαν ἑταιρίαν.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ Ε.Ε.Σ.

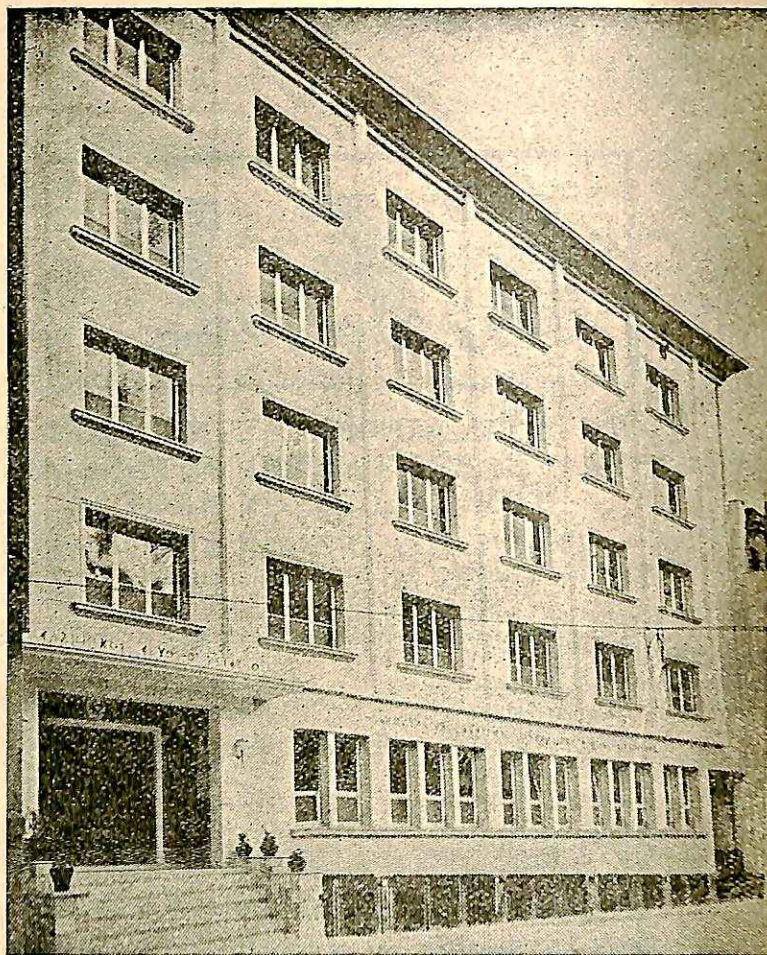
Τὴν 21ην Νοεμβρίου, κατόπιν ἐκκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων, ὁ Ε.Ε.Σ. ἀπέστειλε αἷμα διὰ μετὰγγισιν ἐντὸς εἰδικoῦ ψυγείου δι’ ἀεροσκάφους τῆς Ε.Β.Α. Παρὰ τὰς ἐπικρατούσας ἐκεῖ ἑξαιρετικῶς δυσμενεῖς συνθήκας, τὸ ἀεροπλάνον κατῴρθωσε, ὕστερα ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους προσπάθειας, τὴν ρίψιν τοῦ αἵματος, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κινδυνεύοντος ἀσθενoῦς.

Η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΕΙΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ

Ὁ Ὁλλανδικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς, ἐκτὸς τῆς ἄλλης πολυσχιδοῦς δράσεώς του, ἔχει ὁργανώσει καὶ ἀναλάβει τὸ ἔργον τῆς αἰμοδοσίας εἰς ὅλην τὴν χώραν.

Λόγω τῶν πλουσίων ὑλικῶν μέσων, ποὺ διαθέτει καὶ τῆς προτύπου ὁργανώσεώς του ἀφ’ ἑνὸς, ἀφ’ ἑτέρου δὲ λόγω τῆς ἀπηχίσεως, ἣν ἔχει παρὰ τῷ Ὁλλανδικῷ λαῷ, ἐπέτυχε νὰ ἀναβιβάσῃ τὸ ἐπίπεδον τῆς Αἰμοδοσίας τόσο ἀπὸ τεχνικῆς ὥσον καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως εἰς τὴν ὑψηλότεράν ἴσως στάθμην ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἡ Ὁλλανδία διαθέτει σήμερον 106 ὑπηρεσίας αἰμοδοσίας, με ἀριθμὸν αἰμοδοτῶν ἄνω τῶν 150.000, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὅλοι ἐθελονταί. Ἡ προσφορὰ δὲ τοῦ αἵματος εἶναι τόσο, ὥστε τόσο ἀπὸ τὸ παρελθὸν ὥσον καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος διανεμήθησαν δωρεάν ὑπὸ τοῦ

Τὸ ἀνεγερθὲν δαπάναις τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ κ. Ἀθ. Δρακοπούλου νέον Κέντρον Αἰμοδοσίας «Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη».

The new Blood giving centre «St. Catherine» erected thanks to a donation of the great benefactor G.R.C. Mr. Athenodoros Dracopoulos.

Ὁλλανδικoῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ εἰς διαφόρους χώρας, μετὰξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς, ὑπὲρ τὰς 15.000 φιάλας ξηροῦ αἵματος.

Λόγω τῆς συνεχoῦς αὐξανομένης ἐργασίας τῆς ὑπηρεσίας αἰμοδοσίας δὲν ἦτο δυνατόν εἰς τὸν Ὁλλανδικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν νὰ φέρῃ ὅλα τὰ οἰκονομικὰ βάρη τῆς λειτουργίας τῆς αἰμοδοσίας, δι’ αὐτὸ ἐκρίθη σκόπιμον οἱ Ἀσφαλιστικοὶ Ὁργανισμοὶ νὰ καταβάλλουν διὰ κάθε μετὰγγισιν 5 φιορίν, ἥτοι δρχ. 20.

Σπουδαῖος παράγων διὰ τὴν τόσο ἐπιτυχῇ ἀσκήσιν τῆς αἰμοδοσίας ἐν Ὁλλανδίᾳ εἶναι ἡ κατανόησις, ἡ συνεργασία καὶ ἡ ἀνεπιφύλακτος ὑποστήριξις τῆς δράσεως τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ τόσο ἀπὸ μέρους τῶν ἐπιστήμων ἀρχῶν, ὥσον καὶ τοῦ λαοῦ, λαμβανομένου ὑπ’ ὄψιν ὅτι τὰ μέλη τοῦ Ὁλλανδικoῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἀνέρχονται εἰς 650.000.

(Ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ἱατροῦ κ. Σ. Παπαγεωργίου)

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

Πυκνώσατε τὰς τάξεις

τῶν ἐθελοντῶν

αἰμοδοτῶν

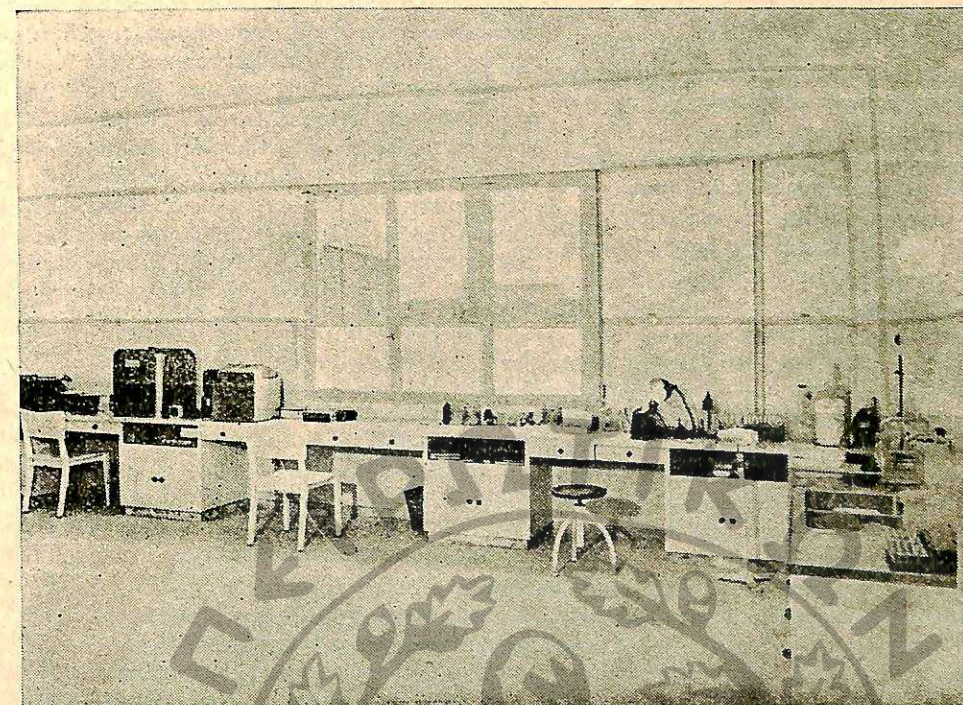

Ὁ μέγας εὐεργέτης τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθ. Δρακοπούλος ἐξερχόμενος τοῦ νέου Κέντρου Αἰμοδοσίας «Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη».

The great benefactor Greek Red Cross Mr. Ath. Dracopoulos in front of the new blood giving centre «St. Catherine».

Μία αἷθουσα τοῦ νέου Κέντρου Αἰμοδοσίας «Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη»

One of the rooms of the new Blood giving centre «St. Catherine».

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

—Ἀπὸ τοῦ 1953 ἕως τὸ 1959 ἡ Ἑνωσις τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν ὥργανωσε τρεῖς ἀερογεφύρας; 53 ἀεροπλάνα μετέφεραν ἐπείγουσαν βοήθειαν εἰς Τουρκίαν, Ἀλγέριον, Ἑλλάδα, Ἰνδίας, Πακιστάν, Ἰράκ, Συρίαν, Λίβανον, Αἴγυπτον, Ἰράν, Αὐστρίαν (διὰ τοὺς Οὐγγρους πρόσφυγας) χώρας πληγείσας ἀπὸ πλημμύρας, σεισμούς, πυρκαϊδὰς κ.λ.π..

—Τὸ κέντρον αἰμοδοσίας τοῦ Βελγικοῦ Ε.Σ. συνεκέντρωσε μέσα σὲ λίγες ὥρες, 12 λίτρας αἵματος σπανίου τύπου, γιὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν μιᾶς μητέρας πέντε παιδιῶν; Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κέντρου αἰμοδοσίας, 3.000 ἄτομα ἀπήντησαν ἀμέσως, μετὰξὺ δὲ αὐτῶν 30 ἀνήκον εἰς τὴν ομάδα αἵματος, ποὺ ἐζητεῖτο.

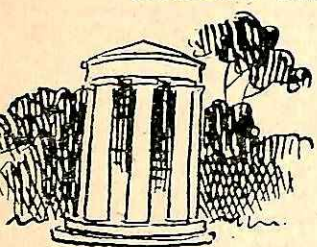
Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου, τελευταίαν ἡμέραν τοῦ συνελθόντος ἐν Ἀθήναις Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, παρουσίᾳ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας ὅλων τῶν κ.κ. Συνέδρων καὶ λοιπῶν ἐπιστήμων ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ἀθήναις Κέντρου Αἰμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ. «Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη».

Κατὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος προσφωνῶν τὸν Μέγαν Εὐεργέτην κ. Ἀθ. Δρακοπούλον, μετὰξὺ ἄλλων εἶπεν: «Ἡ θεία Πρόνοια σὰς ἐπεφύλαξε μίαν πανηγυρικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ μεγάλου φιλανθρωπικοῦ ἔργου σας. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ τῶν πέντε Ἡπειρῶν εἰργάσθησαν ἐπὶ 10 ἡμέρας, ὑπὸ τὴν φιλόξενον στέγην τῆς «Δρακοπουλείου Σχολῆς Νοσοκόμων» καὶ σήμερον εὐρίσκονται ἐδῶ διὰ νὰ σὰς συγχαροῦν διὰ τὸ νέον Μέγαρον, τὸ ὁποῖον, ἐν συνεχείᾳ τοῦ πρώτου, χαρίζετε εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, καὶ τὸν Ε.Ε.Σ., τὸ περίλαμπρον τοῦτο Κέντρον Αἰμοδοσίας».

—Χάρις εἰς τὸν Καναδικὸν Ε.Σ. Νεώττης, ἕνα βρέφος τριῶν μηνῶν, ποὺ ὑπέφερε ἀπὸ κληρονομικὴν καρδιακὴν πάθησιν, μετεφέρθη ἐσχάτως ἀπὸ τὸ Νιού Μπρούκβικ εἰς Μόντρεαλ, ἀεροπορικῶς, διὰ νὰ ὑποβληθῇ ἐπείγοντως εἰς θεραπείαν; Τὸ βρέφος αὐτὸ ἔκαμεν τὸ ταξίδι μέσα εἰς φορητὸν ἀσκὸν ὀξυγόνου, τροφοδοτούμενον ἀπὸ τὸ ἀπόθεμα ὀξυγόνου τοῦ ἀεροπλάνου.

—Ἐνα μέλος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ., αἰμοδότης τύπου αἵματος τῶν πλέον σπανίων, με συγκίνησιν ἐπληροφόρηθη ὅτι τὸ 1/2 λίτρον αἵματος, ποὺ ἔδωσε τὴν προτερίαν, κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἐχρησιμοποιήθη εἰς ἐπείγουσαν μετὰγγισιν αἵματος εἰς τὸ δικὸ του παιδί ποὺ ὑπέστη σοβαρὰ ἐγκαύματα ;

—Ὅτι ἀφ’ ἧς, ἐποχῆς, τὸ 1948, ἐφημερίσθη τὸ πρόγραμμα αἰμοδοσίας τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ., πλέον τῶν 7.000.000 Ἀμερικανῶν προσέφεραν τὸ αἷμα των καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς πολλὰς φορές.

ΤΟ "ΙΕΡΟΝ ΑΛΣΟΣ" ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ

2ον

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Τὰ λαχανικά, τὰ φρούτα καὶ οἱ χυμοὶ τοὺς εἶναι τὰ φάρμακα, ποὺ θὰ συστήσουν. Καὶ συγχρόνως θερμὰ λουτρά στὶς Θέρμες τοῦ ἄλσους, ὑδροθεραπεία, ἀεροθεραπεία, ἡλιοθεραπεία, γυμναστική—ὅλα αὐτὰ ἀνάλογα βέλεια μὲ τὴν πάθησι τοῦ καθενός. Καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλα: ψυχαγωγία, μιὰ πλήρης ψυχαγωγία, ποὺ τὴν συνθέτουν τὰ πιὸ ὠραῖα καὶ εὐγενικά θεάματα (ἀθλητικῶν ἀγώνων, ἑορταστικῶν πομπῶν, θεατρικῶν παραστάσεων, ἀγώνων μουσικῆς, χοροῦ καὶ ὠδικῆς).

Καὶ ὅλα αὐτὰ μέσα στὸ θεσπέσιο αὐτὸ περιβάλλον, ποὺ βρίσκεται στὸ πιὸ ὑγιεινὸ ὑψόμετρο καὶ στὴν πιὸ κατάλληλη ἀπὸ τὴν ἀποψη τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρα τοποθεσία, μὲ τὴν λαμπρότερη φυσικὴ ὁμορφιά καὶ τὴν πλουσιώτερη ὕδρευσι.

Ἐκεῖ, ζώντας μακριὰ ἀπὸ τὴν τύρβη καὶ τὸν μόχθο τῆς ζωῆς, ἡσυχοὶ καὶ ἀμέριμνοι, πῶς νὰ μὴ ξεχάσουμε τὶς ἀναμνήσεις καὶ τὶς ἐντυπώσεις τῆς ἀρρώστιας, πῶς νὰ μὴν τὴν ὑπερνικήσουμε στὸ τέλος καὶ νὰ ξαναβροῦμε τὴν ὑγεία μας καὶ τὴ γαλήνη μας;

Γι' αὐτό, πρὶν νὰ φύγουμε γιὰ τὰ σπίτια μας καὶ τὴ ζωὴ, ἀνανεωμένοι καὶ δυνατοί, αἰσθανόμεστε τὴν ἀνάγκη νὰ γράψουμε κι ἐμεῖς τὸ δνομά μας στὶς εἰδικὲς στήλες, ὅπου οἱ θεραπευθέντες ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνη τους, ἢ καὶ νὰ ἐντυχιώσουμε δική μας χωριστὴ πλάκα μὲ τὴν περιγραφὴ τῆς ἀρρώστιας καὶ τῆς θεραπείας μας.

Ἀλλὰ πρὶν ν' ἀποχαιρετίσουμε τὸ ἱερὸν ἄλσος, πρέπει νὰ ἐπισκεφθοῦμε

καὶ τὴν περίφημη «Θόλον», ἓνα κομψότατο καὶ πολυτελέστατο κτίριο, ποὺ τὸ ἔκτισε ὁ Πολύκλειτος ὁ νεώτερος καὶ τὸ διακόσμησε ὁ ζωγράφος Πανσίας.

Εἶναι «οἶκημα περιφερὲς ἐκλίθου λευκοῦ»—ὅπως θὰ τὸ περιγράψῃ ὁ Πανσανίας—ποὺ τὰ κυκλικά θεμέλιά του σχηματίζουν τρία ὑπόγεια διαμερίσματα, ποὺ ὀνομάζονται «λαβύρινθος» καὶ ποὺ στηρίζουν τὶς ἐπίσης κυκλικὲς βάσεις τοῦ ἰσογείου κτιρίου. Πάνω στὶς βάσεις αὐτὲς ὑψώνονται εἰκοσιεῖς δωρικές κολώνες, ποὺ σχηματίζουν τὴν ἐξωτερικὴ κυκλικὴ στοά, ἐνῶ ἄλλες δεκατέσσερις κολώνες—κορινθιακὲς αὐτὲς—ἀποτελοῦν τὴν ἐσωτερικὴ κιονοστοιχία, ποὺ στηρίζει τὴν θόλον.

Τὰ θαυμάσια δαντελωτὰ κιονόκρανα, ἡ λαμπρὴ γλυπτικὴ διακόσμηση καὶ οἱ ἐξαιρετικὲς τοιχογραφίες ἔχουν κάμει τὴν Θόλον ξακουστὴ σ' ὅλοκληρὴ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὅλοι—ἀρρωστοὶ καὶ προσκυνητὲς—χαίρουν μὲ θαυμασμό καὶ μὲ ἔκστασι τὸ ἀληθινὸ αὐτὸ ἀριστοῦργημα τέχνης, ποὺ κορυφώνει τὰ θαυμαστά ἱδρύματα τοῦ ἱεροῦ ἄλσους.

Ἐδῶ, κάτω ἀπὸ τὴν ἐκπαγλὴ θόλο, συγκεντρώνονται οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ γιὰ τὰ γεύματα καὶ τὶς συσκέψεις τους. Καὶ ἐδῶ γίνεται ἡ δεξιῶσις καὶ τὸ στεφάνωμα τῶν νικητῶν τῶν ἀθλητικῶν, πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἀγώνων.

Στὰ ὑπόγεια ἐξ ἄλλου τρέφονται καὶ συντηροῦνται οἱ ἱεροὶ ὄφεις, ποὺ

ἀποτελοῦν τὸ σύμβολο τοῦ Ἀσκληπιοῦ—τὸ σύμβολο τῆς ἀνανεώσεως τοῦ ἀνθρώπινου οργανισμοῦ, ὅπως μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ δέρματός τους ἀνανεώνονται καὶ οἱ ὄφεις—, ἀλλὰ καὶ ποὺ ἀποτελοῦν συγχρόνως, ἔτσι ἀκίνδυνοὶ καὶ γνωστοὶ καθὼς εἶναι, πολλοὺς βοηθοὺς στὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ θεραπευτικὴ, ποὺ, κατ' ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἐφαρμόζουν οἱ ἱερεῖς.

Αὐτὰ περίπου θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ δοῦμε καὶ νὰ χαροῦμε ἡ ἀναπόλησις τῆς ἱστορίας, ἡ ἀγνότης τῆς ψυχῆς καὶ ἡ δύναμις τῆς φαντασίας. Καὶ ὅταν ἀργότερα ἡ περὶ τὴν πραγματικότητά θὰ μᾶς ξαναφέρῃ στὴν σημερινὴ ἐποχὴ, καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ λαμπρὰ οἰκοδομήματα θὰ ἔχουν σωριαστῇ μπροστὰ μας σὲ ἐρείπια, καὶ ἡ ὠραία, ὑψηλὴ καὶ μεγάλῃ ἐκείνη θρησκευτικὴ καὶ πνευματικὴ κίνησις θὰ ἔχῃ ἀπομακρυνθῇ στὴν καταπληκτικὴν ἀπόστασι τῶν δύομιση χιλιάδων χρόνων, τὸ πνεῦμα μας καὶ ἡ ψυχὴ μας θὰ κρατοῦν ἀκόμα—καὶ θὰ κρατοῦν γιὰ πάντα—τὴν ἐξαισιαν ἀνταύγεια ἀπὸ τὴν αἴγλη καὶ τὸ μεγαλεῖό τους.

Μᾶς φθάνουν τὰ σεπτὰ θεμέλια καὶ τὰ χαμηλὰ τοιχώματα, ἀκόμα καὶ οἱ ἀπλὲς πέτρες, ποὺ σώζονται ἀπὸ τὸν ναό, ἀπὸ τὴν Θόλον καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα ἱδρύματα· μᾶς φτάνουν οἱ συναρμολογημένες κολώνες, τὰ συγκολλημένα ἀγάλματα, τὰ ἀντίγραφα καὶ οἱ ἀναπαραστάσεις, ποὺ διατηρεῖ μὲ ἰδιαίτερη ἐπιμέλεια καὶ φροντίδα τὸ τοπικὸ μουσεῖο· μᾶς φθάνει καὶ μόνο τὸ ὑπέροχο κιονόκρανο ἀπὸ τὴν Θόλον, ποὺ εἶναι τὸ ἴδιο τὸ πρότυπο, ποὺ εἶχε φτιάσει μὲ τὴν ψυχὴ του καὶ τὸ χέρι του ὁ Πολύκλειτος καὶ ποὺ σώζεται αὐτοῦσιο στὸ ἴδιο μουσεῖο· μᾶς φθάνουν λοιπὸν τὰ ἱερὰ αὐτὰ κειμήλια, γιὰ νὰ διατηροῦμε γιὰ πάντα ἀκέραιη, ἀνέπαφη καὶ ἀθάνατη τὴν αἴγλη καὶ τὸ μεγαλεῖο τῶν λαμπρῶν αὐτῶν μεγαλοουργημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ὁ Πυθαγόρας ἐγεννήθη εἰς τὴν Σάμον περὶ τὸ 580 π.Χ., ἀπέθανε δὲ εἰς τὴν πόλιν Μεταπόντιον τῆς Κάτω Ἰταλίας (τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος) περὶ τὸ 490 π.Χ. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἡ ἰδιοφυΐα τοῦ Πυθαγόρου εἶχε προκαλέσει μεγάλῃ ἐντύπωσιν. Ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν (τὴν στοιχειώδη, ὡς λέγεται, ἐκπαίδευσιν) ἐδίδάχθη ὁ Πυθαγόρας εἰς τὴν Σάμον. Ἀκολουθῶς ἐστάλη ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀρκετὰ εὐπορος, εἰς τὴν Μίλητον, ὅπου παρηκολούθησε μαθήματα πλησίον τοῦ Θαλοῦ, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν, ἦτο ἐκ τῶν ἐπὶ τὰ σοφὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν παράδοσιν πολὺ μεταγενεστέρων τοῦ Πυθαγόρου συγγραφέων, ὁ Πυθαγόρας ἐπεσκέφθη τὴν Αἴγυπτον, ὅπου παρέμεινε 22 ἔτη πλησίον τῶν ἱερέων, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὸ ἐπιστημονικὸν σῶμα τῆς Αἰγύπτου. Ὅταν ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, Καμβύσης κατέλαβε τὴν Αἴγυπτον, πολλοὶ λόγιοι τῆς χώρας ἐκείνης, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Πυθαγόρας μετεφέρθησαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Ἐκεῖ, ὁ Πυθαγόρας διέμεινε 12 ἔτη· ἀκολουθῶς, κατόπιν μεσολαβήσεως τοῦ προσωπικοῦ ἱατροῦ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν, Ἑλληνος Δημοκίδους, ἀπέκτιψε τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατόπιν ἀπουσίας 34 ἐτῶν. Ἀφοῦ ἐπεσκέσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Κρήτην καὶ τοὺς Δελφούς, ἀνεχώρησε διὰ τὴν Κάτω Ἰταλίαν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πόλιν Κρότων, εἰς τὴν ὁποίαν ἱδρύσε καὶ διηύθυνε τὸ πρῶτον Πανεπιστήμιον τοῦ κόσμου. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Πυθαγόρου διεκρίνοντο εἰς δύο κατηγορίας, εἰς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον. Οἱ ἐσωτερικοὶ διέμενον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἡσχολοῦντο μὲ τὰ μαθηματικά καὶ τὰς λοιπὰς θετικὰς ἐπιστήμας· φημιόμαζοντο δὲ καὶ μαθηματικοί. Οἱ ἐξωτερικοὶ μαθηταὶ δὲν παρηκολούθουν τὰ αὐτὰ μαθήματα μὲ τοὺς ἐσωτερικοὺς. Ἐπρεπε νὰ περάσουν 5 ἔτη φοιτήσεως καὶ νὰ ἐπιδείξουν ἐπιμέλειαν καὶ ἱκανότητος πολλὰς κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα. Ἐπειτα ἀπὸ ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις ἐπετρέπετο εἰς αὐτοὺς νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ τμήμα τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν, ὅπου ἐγένετο ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις. Ὁ Πυθαγόρας καὶ μετ' αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τὸν ἐκαλλιέργησαν καὶ ἀνέπτυξαν πολὺ τὰ μαθηματικά, τόσοσιν τὴν ἀριθμητικὴν, ὅσον καὶ τὴν γεωμετρίαν. Πολλὰ σπουδαῖα θεωρήματα τῶν ἐπιστημῶν αὐτῶν εἶναι ἀνακαλύψεις τοῦ Πυθαγόρου καὶ τῶν μαθητῶν καὶ ὁπαδῶν

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

«Εἰς τὸ χέρι τοῦ καθενός εἶναι, λέγει ὁ Ἐδουάρδος Ἐβερετ, νὰ φανῇ χρῆσιμος, νὰ εἶναι τιμημένος καὶ εὐτυχὴς καλλιεργώντας τὰ τάλαντά του, παρακολουθῶν μὲ ἀέτιο βλέμμα κάθε πιθανότητα προκοπῆς, ἐξαγοράζων τὸν καιρὸ καὶ ἀποφεύγων τὸν πειρασμόν».

αὐτοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦντο Πυθαγόρειοι. Μεταξὺ τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων τοῦ Πυθαγόρου θεωρεῖται καὶ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ μαθηματικοῦ τρόπου κατασκευῆς τῆς μουσικῆς κλίμακος. Ἡ πυθαγόρειος μουσικὴ κλίμαξ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς σημερινῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς. Πρὸ τοῦ Πυθαγόρου, σπουδαῖοι Ἕλληνες σοφοὶ ὅπως ὁ Ὀρφεύς, ἐκ τῶν Λειβήθρων τῆς Θράκης καταγόμενος (1500 π.Χ.),

ὁ Τέρπανδρος, ἐκ τῆς νήσου Λέσβου, (700 π.Χ.) καὶ πολλοὶ ἄλλοι εἶχον ἀναπτύξει πολὺ τὴν μουσικὴν, ἀλλὰ δὲν εἶχον ἀνακαλύψει τοὺς νόμους τῆς μουσικῆς κλίμακος. Κατὰ τὴν παράδοσιν, ὁ Πυθαγόρας μεταβαλὼν κάποτε εἰς τὴν οἰκίαν του, κατὰ τὴν μεσημβρίαν, διήρχετο πρὸ τινος σιδηρουργείου, ὅπου δύο ἐργάται ἐπεξεργάζοντο θερμὸν σίδηρον κτυπῶντες αὐτὸν ἐναλλάξ διὰ τῶν σφυρῶν των, ἐν ᾧ τὸν εἶχον στερεώσει ἐπὶ τοῦ ἀκμονος (ἀμόνι). Τὰ κτυπήματα ὁμοῦ τοῦ σιδήρου ἐγένοντο μὲ κάποια ἀρμονία καὶ προεκάλλυνον εὐαρέστους ἤχους. Τὸ πρῶγμα ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Πυθαγόραν, ὁ ὁποῖος ἀφορμηθεὶς ἐκ τοῦ γεγονότος ἐκείνου ἔκαμε ἐπὶ πολλὸν καιρὸν πειράματα εἰς τὸ μονόχορδον καὶ ἀνεκάλυψε τοὺς νόμους κατασκευῆς τῆς μουσικῆς κλίμακος.

Χριστουγεννιάτικα θέματα

Μιὰ χειμωνιάτικη νύχτα στὸ ἐρημικὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ—κατὰ τὴ σωστὴ πρόρρησι τοῦ προφήτου Μιχαῖα—γεννιέται ὁ Λυτρωτής. Τὸ ταπεινὸ καὶ ἄσημο σπήλαιο, μιὰ νύχτα τοῦ χειμῶνα, δέχνηται πιὸ λαμπρὸ ἀπὸ τὸν μαρμαρένιο Παρθενῶνα, πιὸ δοξασιμένο ἀπὸ τὸν νεφελοσκέπαστο Ὀλυμπο, πιὸ ἱερὸ ἀπὸ τὸ θεοβάδιστο Σινᾶ. Νέας αὐγῆς ὀρίζοντες ξανοίγουν μπροστὰ στὸ θεῖο Λυτρωτὴ καὶ προσκυνοῦν τὸν Νέον Θεὸν οἱ εὐλαβεῖς Μάγοι καὶ οἱ ἀγραυλοῦντες ποιμένες, «οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὧμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ δνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», ὅπως ὀκτακόσια τόσα χρόνια ἐνωρίτερα ὁ θεόπνευστος προφήτης Ἡσαΐας τὸν ἀποκαλεῖ. (Ἡσαΐου Θ' 6/7).

Πλῆθος στρατιάς ἀγγέλων, Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ, οὐρανίων ὑμνητῶν τῆς θεῆς μεγαλειότητος καὶ ἀσιγήτων ὑπηρετῶν τῆς θεῆς βουλῆς, κατέβηκε ξαφνικὰ ἀπὸ τὰ οὐράνια πλάτη καὶ ἐγέμισε τὸν ὀρίζοντα τῆς Βηθλεὲμ, ἐξαγγέλλοντας πῶς τὸ «γεννηθὲν παιδίον» ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν ἀναρχον Θεὸν καὶ Οὐράνιον Πατέρα Του διὰ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ «ἐπὶ γῆς εἰρήνην», πῶς αὐτὸ τὸ ἴδιο εἶναι ἡ εἰρήνη τῆς γῆς καὶ δι' αὐτοῦ θὰ ἀπλωθῇ «ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Τὴ χαρμόσυνη, ἀγγελικὴ μουσικὴ μελωδία! Τὴ γλυκὴ οὐράνιος ὕμνος. Ποιὰ νοσταλγικὴ ὑπόσχεσι γιὰ τὴ βασιανισμένη ἀνθρωπότητα, τότε καὶ τώρα καὶ πάντοτε!

«Καὶ ἐπὶ γῆς Εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»

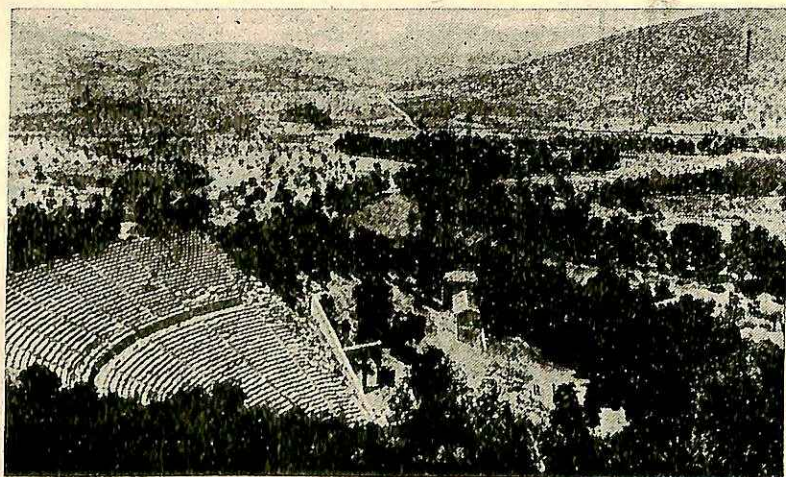
Αὐτὴ τὴν πραγματικὴν εἰρήνην ὑπέσχεθη ὁ ΣΩΤΗΡ, τὴν ἀληθινὴν εἰρήνην, τοῦ «Ἀρχοντος τῆς Εἰρήνης».

Τὴν εἰρήνην, ποὺ συμφιλιώνει μὲ τὸν Πανάγαθον Θεὸν καὶ δημιουργεῖ σχέσεις ἐγκαρδιότητος μὲ τὸν ἐπουράνιον Πατέρα μας, ἀλλὰ προϋποθέτει καὶ ἀρνήσι τῆς ἀμαρτίας, τῆς ἀμαρτίας ποὺ προσβάλλει τὸν Θεόν, ποὺ καταντᾷ ἀχαριστία καὶ ἀγνωμοσύνη καὶ ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι συμφιλιωθοῦν καὶ εἰρηνεύσουν μὲ τὸν Θεόν, θὰ διδασκοῦν «ὁδὸν εἰρήνης μεταξύ των», ὁλοκλήρως σὺντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἐγνώσαν.

Τὸ μεγάλο ἔργο τῆς συνδιαλλαγῆς ἀνθρώπων καὶ Θεοῦ ἀνέλαβεν ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, τὸ «Νέον Παιδίον», ὡς ἐτέχθη ἡμῖν Σωτὴρ».

ΑΠ. Γ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητὴς Θεολογίας

Ἀποψις τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου

Μάθημα μετριοφροσύνης

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητού Πανεπιστημίου

Εδώ και 1400 χρόνια εβασίλευεν εις την Κωνσταντινούπολιν ὁ μέγας αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός. Ἦτο πλέον γέρον ὀγδοήκοντά ἐτῶν καὶ ἡσθάνετο κουρασμένος ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ ἀπὸ τοὺς σχεδὸν ἀδιακόπους πολέμους ἐναντίον τῶν Περσῶν, πού ἦσαν τότε μεγάλη δύναμις, καὶ ἐναντίον πολλῶν ἄλλων βαρβάρων. Ἐπειδὴ ἀντελαμβάνετο ὅτι πλησιάζει τὸ τέλος του, ἤθελεν, ἐάν ἦτο δυνατόν, νὰ λυθοῦν αἱ διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι ἐχώριζαν τὰ δύο κράτη καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ὀριστικόν. Βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἦτο τότε ὁ Χοσρόης, μέγας ἐπίσης ὅπως αὐτός, βασιλεὺς. Ἀπέστειλε, λοιπόν, τὸν ἱκανώτατον ὑπουργόν του, Πέτρον μετὰ τὴν ἐξουσιοδότησιν ν' ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις, ἐφ' ὅσον βεβαίως θὰ ἐδέχοντο καὶ οἱ Πέρσαι. Ὁ Χοσρόης ἐδέχθη τὴν πρότασιν καὶ ἐξουσιοδότησε διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν τὸν ἐμπιστον καὶ ἱκανὸν ὑπουργόν του Ἰεσδεγουσάφ.

Οἱ δύο ἀντιπρόσωποι συνητήθησαν κάπου ἐκεῖ εἰς τὰ σύνορα καὶ ἤρχισαν αἱ συζητήσεις. Ὁ ἀσιάτης Ἰεσδεγουσάφ γεννημένος, ὅπως ὅλοι οἱ Ἀσιᾶται, κομπορρήμων καὶ ἀλαζών, ἐφέρετο μετὰ περισσὴν κομπορρημοσύνην καὶ ἀλαζονείαν κατὰ τὰς συζητήσεις μετὰ τὸν Πέτρον. Τὴν συμπεριφορὰν του αὐτὴν ἐνίσχυν ἀναμφιβόλως τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἰουστινιανὸς πρῶτος ἐζήτησε ν' ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν εἰρήνης. Ἡ συμπεριφορὰ του καὶ αἱ ἀξιώσεις του εἶχον μίαν ἡμέραν φέρει τὴν συζήτησιν εἰς ἀδιέξοδον καὶ αἱ διαπραγματεύσεις θὰ διεκόπτοντο, ἐάν ὁ Πέτρος, εὐφυὲς καθὼς ἦτο, δὲν εὗρισκε τὸν τρόπον νὰ δώσῃ ἓνα μάθημα μετριοφροσύνης εἰς τὸν Πέρσῃ συνάδελφόν του. Τὸ μάθημα αὐτὸ τὸ ἤντησεν ἀπὸ τὴν παλαισιότατην ἱστορίαν τῆς Αἰγύπτου. Μόλις ἐτελείωσεν ὁ Ἰεσδεγουσάφ, ἔλαβεν αὐτὸς τὸν λόγον καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Πολλοὺς αἰῶνας πρὸ Χριστοῦ εἰς τὴν χώραν τοῦ Νείλου, δηλ. τὴν Αἰγύπτου, ἐβασίλευεν ὁ Σέσωστρις, γενναῖος, ἀλλὰ καὶ ἀλαζών. Ὁ Σέσωστρις συνῆψε πολλοὺς πολέμους ἐναντίον ἄλλων βασιλέων τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας. Ὅλους τοὺς ἐνίκησε καὶ ἀρκετοὺς συνέλαβεν αἰχμα-

λώτους. Αἱ ἐπιτυχίαι του ἐδυνάμωσαν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν κουφότητά του τόσο ὥστε νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὰ πάντα εἶναι πλέον διὰ παντός ἰδικὰ του. Αὐτὸς ἦτο παντοδύναμος, ἡ χώρα του καὶ αἱ ἄλλαι χώραι, τὰς ὁποίας εἶχε κατακτήσει, πλούσιαι. Διέταξε, λοιπόν, νὰ τοῦ κατασκευάσουν ἓνα ὀλόχρυσον καὶ ἀδαμαντοκόλλητον ἀμάξι. Ἄς μὴ νομισθῇ ὅμως ὅτι ἡ ματαιοδοξία του ἱκανοποιήθῃ μετὰ αὐτό. Ὅχι! Διέταξε τὸ βαρύντιμόν ἐκεῖνο ἀμάξι του νὰ μὴ σύρουν ἄλογα, οὔτε κἂν ἐλέφαντες, ἀλλὰ οἱ αἰχμαλῶτες του βασιλεῖς. Ἦθελε, βεβαίως, μετὰ τὸν τρόπον αὐτὸν νὰ ταπεινώσῃ ἀκόμη περισσότερον τοὺς αἰχμαλῶτους του, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιδειχθῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους του. Ὅπουδῆποτε καὶ ἂν ἐπήγαινε, εἰς τὸ ἀμάξι του ἦσαν ζεμένοι οἱ βασιλεῖς. Μίαν ὁμῶς ἡμέραν συνέβη τὸ ἑξῆς: Ἐνας ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς, καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἦτο ζεμένος εἰς τὸ ἄκρον τῆς σειρᾶς τῶν ἀνθρωπίνων ὑποζυγίων, ἐνῶ τὸ ἀμάξι ἐπροχώρει, αὐτὸς συνεχῶς ἐγύριζε πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ δῆθεν μετ' ἀφέλειαν παρηκολούθει πῶς ὁ τροχὸς περιστρέφετο περὶ τὸν ἄξονά του. Τοῦτο ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τοῦ Σέσωστρι, ὁ ὁποῖος μεθυσμένος ἀπὸ τὴν μεγάλην του τύ-

χην ἐκάθητο μετὰ περισσὴν ὑπερηφάνειαν εἰς τὸ ἀμάξι του. Δὲν συνεκράτηθη καὶ ἐφώνασεν: «Ἐ! σὺ ἐκεῖ, τί κάνεις ἐτοί, τί ὅλο γυρίζεις, τί εἶναι αὐτὸ πού βλέπεις;». Τότε ὁ ἄλλος ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ. «Βλέπω τὸν τροχὸν πόσο γρήγορα γυρίζει καὶ πῶς τὸ σημεῖον, πού γιὰ μιὰ στιγμή εἶναι κάτω ἀνεβαίνει πρὸς τὰ ἑπάνω!». Ὁ Σέσωστρις ἀντελήφθη ἀμέσως τὸ νόημα τῆς ἀπαντήσεως. Ἀντελήφθη ὅτι ὁ αἰχμαλῶτός του βασιλεὺς ὑπενόει, ὅτι ἡ τύχη εἶναι κατὰ τὸ ἀσάθμητον καὶ εὐμετάβλητον καὶ ὅτι τὰ ἀνθρώπινα ὁμοιάζουν μετὰ τροχόν, πού γυρίζει. Ἐσκέφθη ὅτι εἶναι δυνατόν καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν νὰ γνωρίσῃ παρομοίαν τύχην. Συνῆλθεν ἀπὸ τὴν μέθην τῆς ἀλαζονείας του καὶ διέταξε ὅχι μόνον νὰ λύσουν ἀπὸ τὸ ἀμάξι τοὺς αἰχμαλῶτους του βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς ἀφήσουν ἐλευθέρους νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ βασίλειά των.

Ὅπως ὁ Σέσωστρις συνέλαβε τὸ νόημα τῆς ἀπαντήσεως τοῦ αἰχμαλῶτου του καὶ προσεγγιώθῃ εἰς τὰ ἐγκόσμια, ἔτσι καὶ ὁ ὑπερφίαλος ἀντιπρόσωπος τοῦ Χοσρόου συνῆλθε μόλις ἤκουσε τὸν μῦθον, τὸν ὁποῖον ὁ Πέτρος εἶχε τὴν ἐμπνευσιν ν' ἀφηγηθῇ. Ἐγινε μετριοφρονέστερος καὶ μετριοπαθέστερος. Αἱ διαπραγματεύσεις συνεχίσθησαν μέσα εἰς ἄλλην ἀτμόσφαιραν διὰ τὴν καταλήξουν τελικῶς εἰς τὴν ὑπογραφὴν εἰρήνης, ἡ ὁποία ἱκανοποιεῖ καὶ τὰ δύο μέρη.

Τὸ ἀμάξι τὸ ἔσυραν οἱ αἰχμαλῶτοι βασιλεῖς

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Ἡ μεγαλύτερά τύχη ἐνὸς ἀνθρώπου εἶναι νὰ γεννηθῇ μετὰ μίαν κλίσιν, νὰ ἐπιδιώξῃ ἓνα ὠρισμένον σκοπὸν καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ μετὰ αὐτὸν ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ εὐτυχίσῃ.

Emerson

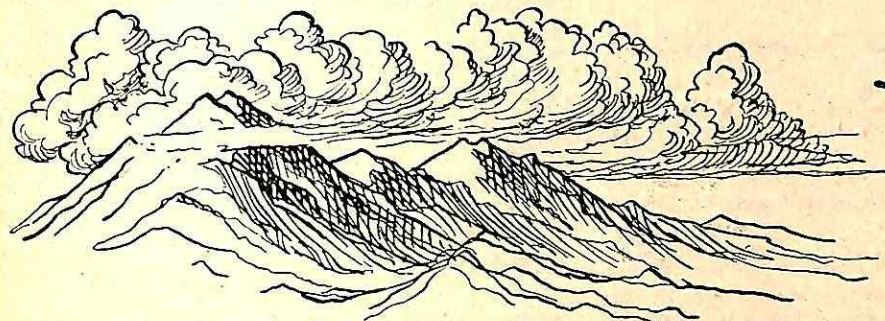
Κάθε συμφορὰ δὲν εἶναι κατὰρα, καὶ ἡ κακοτυχία, ὅταν εἴμεθα νέοι, εἶναι συχνὰ εὐλογία. Οἱ δυσκολίες, πού ἔχομε νὰ περάσωμε, ὄχι μόνον διδάσκουν, ἀλλὰ ἐνισχύουν γιὰ τοὺς μελλοντικούς ἀγῶνας πού θὰ συναντήσωμε στὴ ζωὴ.

Sharpe

Ἀπὸ τίποτε δὲν πρέπει νὰ φυλαγώμαστε περισσότερο, ὅσο ἀπὸ τὴν τεμπελιά. Ἡ τεμπελιά σκουριάζει τὰ νεῦρα καὶ κάνει τοὺς μῦς νὰ τρίβουν.

Bourc

Εἰς τὸ Περιοῶριον τῆς Γεωγραφίας

τὰ ὄρη
καὶ ὁ ἄνθρωπος

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Ἐκπ. Συμβούλου

Εἰς τὴν προσπάθειά του ὁ ἄνθρωπος νὰ γνωρίσῃ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἔστρεψε τὴν προσοχήν του καὶ στὴν ἐξερεύνησιν τῶν ὁρέων.

Τὸ πρᾶγμα ὁμῶς δὲν ἦταν εὐκόλο, καὶ μάλιστα στὴν ἀρχαία ἐποχὴ, ὅταν καὶ οἱ ἐπιστημονικὲς γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου ἦσαν πολὺ περιορισμένες καὶ τὰ μέσα, πού εἶχε στὴ διάθεσίν του πρωτόγονα. Ἀλλωστε, καὶ τὰ ὄρη, ὅπως καὶ πολλὰ ἄλλα φυσικὰ πράγματα, π.χ. ἡ θάλασσα, τὰ πτηνὰ καὶ ἀδιαπέραστα δάση, οἱ μεγάλοι ποταμοί, ἔκαναν ζωηρὴ ἐντύπωση στὸν ἄνθρωπο καὶ τοῦ ἐνέπνευν σεβασμὸν καὶ φόβον μαζί.

Αὐτὸς ὁ σεβασμὸς μαζί μετὰ τὸ φόβον ἐγίναν αἰτίαι ὥστε νὰ θεοποιηθῇ ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος καὶ τὰ ὄρη, ὅπως ἐθεοποιήθη καὶ τὴ θάλασσα καὶ τὰ δάση καὶ τοὺς μεγάλους ποταμούς, ἀκόμη καὶ δέντρα καὶ βράχους καὶ θηρία.

Κυρίως ὁμῶς ὁ ἄνθρωπος ἐθεώρησε τὰ ὑψηλὰ ὄρη ὡς κατοικία τῶν θεῶν του, ὅπως μαρτυροῦν οἱ πᾶνάρχαιοι μῦθοι τῶν διαφόρων λαῶν τῆς γῆς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ἀπο-

τελοῦν ἐξαίρεσι οἱ μῦθοι τῶν ἀρχαίων προγόνων μας.

Καὶ ἦταν φυσικὸ αὐτό. Ἀφοῦ τὰ ὄρη ἀποτελοῦν τὰ ὑψηλότερα σημεῖα τῆς γῆς, πού φαίνονται τοῦλάχιστον φθάνουν ὡς τὸν οὐρανὸν, καθόλου δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ παράξενο τὸ ὅτι ἀπετέλεσαν τὴν κατοικία τῶν οὐρανίων θεῶν καὶ τὰ μέρη ἀπ' ὅπου οἱ θεοὶ συχνὰ κατέβαιναν στὴ γῆ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Καὶ αὐτὸ συνέβαινε ὄχι μόνον στοὺς εἰδωλολάτρες. Καὶ ὁ Μωϋσῆς στὸ ὄρος Σινᾶ ἀνέβηκε γιὰ νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ Θεὸ τὰς δέκα ἐντολές.

Οἱ θεοὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων κατοικοῦσαν στὸν Ὀλυμπον, τὸ ὑψηλότερο ὄρος τῆς πατρίδος μας. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ψηλὰ βουνὰ, ὅπως ὁ Παρνασσός, ἡ Ἴδη στὴν Κρήτη, τὸ Λύκαιον ἀποτελοῦσαν κατοικία θεῶν ἢ ἡμιθέων. Καὶ πολλὰ ὄρη σὲ διάφορα μέρη τῆς πατρίδος μας διατηροῦν μέχρι σήμερα, ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐκείνη ἐποχὴ, τὸ ὄνομα Ὀλυμπος. Εἶναι δὲ συνήθως τὸ ὑψηλότερο ὄρος τοῦ κάθε τόπου.

Ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ ἐπέρασε ἡ ἐποχὴ τῆς εἰδωλολατρίας, τὰ ὄρη δὲν ἐπαύσαν νὰ ἐμπνέουν φόβον καὶ σεβασμὸν στὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ὠφείλετο καὶ στὶς δυσκολίες τοῦ ἀνέβασματος καὶ στὴ διαφορὰ τοῦ κλίματος τῶν ὁρέων ἀπὸ τὸ κλίμα τῶν πεδινῶν τόπων καὶ στὶς ἐπιδράσεις, πού ἔχει τὸ κλίμα αὐτὸ στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν. Τὸ φόβον δὲ καὶ τὸ σεβασμὸν τὸν ἐνίσχυαν καὶ τὰ ἀτυχήματα, πού συνέβησαν σὲ ἀνθρώπους, πού ἐπεχείρησαν νὰ ἀνέβουν στὶς δυσκολοπάτητες κορυφὰς τῶν βουνῶν.

Πολὺ ἀργά, μόλις κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα, ἤρχισε ὁ ἄνθρωπος νὰ μελετᾷ συστηματικὰ τὰ ὄρη καὶ τὴν ἐπίδρασίν τους στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Πρῶτος ὁ Μάρκο Πόλο ἀνέφερε μερικές διαταραχὰς, πού παρετήρησε κατὰ τὰ ταξίδια του στὰ ὑψηλὰ ὄρη τοῦ Θιβέτ. Ἀργότερα ἓνας ἱεραπόστολος, ὁ ὁποῖος ἐπέρασε τὴν Ἀν-δεῖς τῆς νοτίου Ἀμερικῆς σὲ ὕψος

4.500 μέτρων, μᾶς ἔδωσε λεπτομερῆ περιγραφή τῶν διαταραχῶν, πού ἐδοκίμασε στὸ ταξίδι του ἐκεῖνο. Ἐνοίωσε, γράφει, τόσο ἰσχυροὺς πό-νους καὶ διαρκεῖς ἐμέτους, ὥστε ἐνό-μισε πῶς θὰ ξεψυχήσῃ. Ὅλα ὁμῶς αὐτὰ ἐπέρασαν, ὅταν κατέβηκε, μαζί μετὰ τὴ συνοδεία του, χαμηλότερα.

Τὰ ἴδια φαινόμενα παρετήρησαν καὶ ἄλλοι ἐξερευνητὲς ὑψηλῶν ὁρέων. Ἀπὸ τὴς 3000 μέτρα καὶ ἑπάνω ἀρχί-ζουν πονοκέφαλοι, ζαλάδες, ἔμετοι, διαταραχὲς τῆς ὁράσεως καὶ μεγάλη ἀτονία. Καὶ ὅσο ψηλότερα ἀνέβαιναν, τόσο ἡ κατάστασις των ἐχειροτέρευε.

Ὅλες οἱ διαταραχὲς αὐτὲς χαρακτη-ρίζονται ὡς «νόσος τῶν ὁρέων» καὶ ὀφείλονται στὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως καὶ τοῦ ὀξυγόνου, πού εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἀνα-πνοή.

Παρά τὶς δυσκολίες αὐτὲς καὶ τοὺς κινδύνους, πού διατρέχει ὁ ἄνθρωπος ἀνεβαίνοντας στὰ ὄρη, δὲν ἐδίστασε νὰ ἐπιδοθῇ στὴν ἐξερεύνησιν των καὶ τῇ συστηματικῇ μελέτῃ τοῦ σχημα-τισμοῦ των, τοῦ κλίματος καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, πού μποροῦν νὰ προσφέ-ρουν τὰ ὄρη στὸν ἄνθρωπον γιὰ τὴν καλύτερευσίν τῆς ζωῆς του.

Ἡ ὑψηλότερα κορυφὴ τοῦ Ὀλύμπου, δ-που ἡ κατοικία τῶν ἀρχαίων θεῶν.

Η ΧΙΩΝ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, 'Υφηγ. Πανεπ. 'Αθηνών

Η χιών, ως γνωστόν, σχηματίζεται εις την ατμόσφαιραν λόγω συμπτυνώσεως των υδρατμών, οι οποίοι υπάρχουν εις αυτήν. Η συμπτύνωσις γίνεται γενικώς υπό θερμοκρασίαν μικρότερην του μηδενός και αν μὲν ἡ θερμοκρασία εἶναι ὑπὸ τὸ μηδὲν περισσότερον ἀπὸ 10 βαθμούς Κελσίου, ἡ χιών πίπτει εἰς τὸ ἔδαφος ὑπὸ μορφήν παγοκρυστάλλων, ἐὰν δέ, ὅπως εἶναι σύνθετες, ἡ θερμοκρασία εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ὁρίου αὐτοῦ, οἱ κρύσταλλοι ἐνοῦνται καὶ σχηματίζουν τὰς γνωστάς μας νιφάδας, τῶν ὁποίων τὸ μέγεθος μπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι τριῶν ἑκατοστομέτρων. Ὅπως δὴποτε, διὰ τὴν φθασήν ἡ χιών μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἔδαφους πρέπει καὶ ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον πίπτει, νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ μηδενός, διότι διαφορετικά οἱ κρύσταλλοι ἢ αἱ νιφάδες τήκονται καὶ πίπτουν εἰς τὸ ἔδαφος ὑπὸ μορφήν βροχῆς.

Τὰ σχήματα τῶν χιονοκρυστάλλων εἶναι συνήθως κανονικά καὶ ἀνήκουν εἰς τὸ ἐξαγωνικὸν σύστημα με ἐπικράτησιν ἀστεροειδῶν μορφῶν τῶν 6 ἀκτίνων. Ἡ ὠραιότης, ἐξ ἄλλου, καὶ ἡ ποικιλία τῶν χιονοκρυστάλλων εἶναι ἀνωτέρα τῶν κρυστάλλων ὄλων τῶν ὀρυκτῶν, προκαλοῦν δὲ ὡς ἐκ τούτου ὅχι μόνον τὴν προσοχήν, ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμόν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μετὰ τὴν μελέτην τῆς χιόνος.

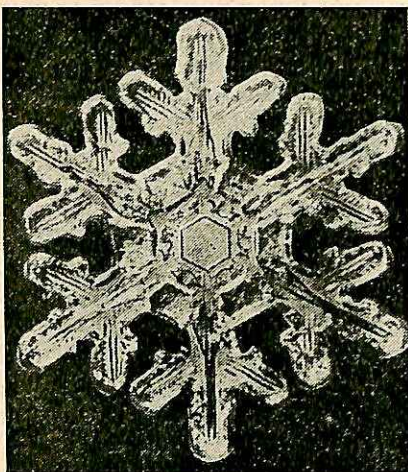
Τὸ φαινόμενον τῆς χιόνος παρατηρεῖται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ὑδρογείου ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ μέχρι τῶν Πόλων. Εἰς τὰς πολικάς περιοχὰς ἡ χιών δὲν λείπει ποτὲ ἀπὸ ὀρισμένου ὕψους καὶ ἀνω καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Τὸ ὕψος τοῦτο εἶναι γνωστόν ὑπὸ τὸ ὄνομα «ὄριον αἰώνιων χιόνων» καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐτησίαν μεταβολὴν τῆς θερμοκρασίας, ἀπὸ

τὸ σύστημα τῶν ἐπικρατούντων ἀνέμων κτλ. Πολλὰς φορές ἡ χιών τῶν περιοχῶν αὐτῶν μετατρέπεται εἰς πάγον καὶ σχηματίζονται τότε οἱ γνωστοὶ πολικοὶ παγετώνες.

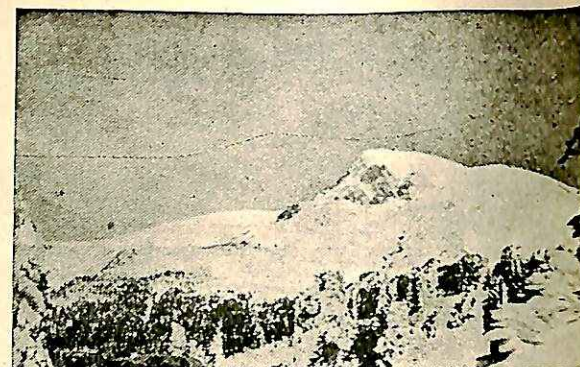
Ἡ χιών πίπτει ἀφθονωτέρα εἰς τὰς κορυφὰς κυρίως τῶν ὄρεων παρὰ εἰς τὰς πεδιάδας. Τὸ ὅτι τὸ ὑψόμετρον παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὰς χιονοπτώσεις, τὸ ἔχει προσέξει ἰδιαιτέρως ὁ λαὸς καὶ χαρακτηριστικῶς λέγει.

«Τὸ χιόνι ρίχνει στὰ βουνὰ καὶ τὴ βροχὴ στοὺς κάμπους».

Ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας μετὰ τὸ φαινόμενον τῆς χιόνος ἠσυχολήθησαν ἰδιαιτέρως ὁ Ἀναξίμανδρος καὶ ὁ Ἀριστοτέλης, ἐν ᾧ κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ χιών προέρχεται ἀπὸ νεφέλην, εἰς τὴν ὁποῖαν μετεμορφώθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Διὸς μία δυστυχὴς νεάνις, ἡ Χιώνη, θυγάτηρ τοῦ

Σχεδιάσμα χιονοκρυστάλλου

Χιονισμένο τοπίο τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαιθρου

Νεῖλου καὶ τῆς Ὠκεανίδος Καλλιρρόης. Ὁ Ἀλκίφρων, ἐξ ἄλλου, ὁμιλεῖ περὶ μεγάλων χιονοπτώσεων εἰς Ἀθήνας καὶ ὁ σχολιαστὴς τοῦ Ἀριστοφάνους ἀναφέρει τὸν ἐπὶ ἀρχόντος Λακρτίδου δριμύν χειμῶνα μετὰ χιόνος καὶ ὅτι συνεπεία τούτου τὰ ψυχρὰ ἔτη ἐκαλοῦντο Λακρτίδαι.

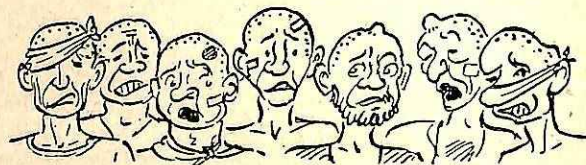
Αἰωφύεται ἀπὸ τὴν πτώσιν χιόνος εἶναι μεγάλα. Ὁ γεωργὸς χαίρει ἰδιαιτέρως βλέπων τὴν πτώσιν τῆς χιόνος, ἡ ὁποία προστατεύει τὸν χειμῶνα τὰ σπαρτά. Ἡ βραδεία δὲ τῆσις αὐτῆς τροφοδοτεῖ τὰς πηγὰς μετὰ ἄφθονο νερό. Αἱ χιονοδρομίαι ἐπίσης εἶναι ἕνα εὐχάριστο χειμερινὸν «σπόρ». Αἱ χιονοθύελλαι, ἀντιθέτως, εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καταστρεπτικαὶ καὶ πλήττουν ἰδιαιτέρως τὴν κτηνοτροφίαν, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπιφέρουν καὶ τὴν ἔλλειψιν νωπῶν ζωοτροφῶν.

Οἱ εἰδικῶς ἀσχολούμενοι μετὰ τὸν καιρὸν καὶ τὸ κλίμα παρακολουθοῦν ὅλους ἰδιαιτέρως τὸ φαινόμενον τῆς χιόνος. Καταγράφουν τὰς ἡμέρας χιόνος καὶ τὸν χρόνον τῆς διατηρήσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἔδαφους, μετροῦν τὸ ὕψος τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τὴν τήξιν τῆς καὶ ἐπίσης τὸ πάχος, τὸ ὁποῖον ἡ χιών σχηματίζει μετὰ τὴν πτώσιν τῆς ἐπὶ ὀριζοντίου ἐπιφανείας. Ἰδιαιτέρα σημασία ἀποδίδεται εἰς τὰς ἡμερομηνίας τῆς πρώτης καὶ τελευταίας χιόνος μίας περιοχῆς καὶ τῶν περὶ αὐτῆς ὁρέων.

Ἀλλὰ καὶ ἄρκετὸ μαλλὶ τὸ πουλοῦσαν ἀπ' εὐθείας σὲ θαυμάσιες ἐπίσης τιμές.

Αὐτὰ φυσικὰ ἀνοίξαν τὴν ὄρεξιν τῶν πειρατῶν. Καὶ μὴ νύχτα ἕνα πειρατικὸν καράβι ἄραξε στὴ Μήλο, οἱ πειραταὶ πετάχτηκαν στὴν ξηρὰ, ἀνοίξαν εὐθὺς τὶς ἀποθήκες τῶν μαλλιῶν καὶ ἄρχισαν νὰ βγάζουν ἀπὸ μέσα τὶς μπάλες τοῦ περίφημου αὐτοῦ ἐμπορεύματος.

Οἱ νησιῶτες ὅμως τοῦτοι δὲν ἐχωράτευαν. Καὶ μόλις τοὺς ἐμυρίστηκαν, ἄρπαξαν τὰ ὄπλα, τοὺς ἐκύκλωσαν καὶ τοὺς ἀνάγκασαν νὰ παραδοθῶν. Ὑστερα τοὺς ἔδεσαν, κι ἀφοῦ τοὺς ἐκούρεψαν, τὰ μαλλιά τους σύρ-

ρίζα, τοὺς ἔστειλαν γιὰ δῶρο στὸν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου.

Ἔτσι, οἱ καυμένοι οἱ πειραταὶ... «ἐπῆγαν γιὰ μαλλὶ κ' ἐφυγαν κουρεμένοι». Κι ἀπὸ τότε μᾶς ἔχει μείνει πιά ἡ φράσις αὐτή, πού τὴ μεταχειριζόμαστε ἀκόμη ὡς τώρα ἀλληγορικὰ σὲ διάφορες περιπτώσεις.

ΕΝΑΕΡΙΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

(Μέτρα ἀσφαλείας)

Δρος Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ, Χημικοῦ—Μηχανικοῦ

Συχνά, στὶς ὄρεινές ἰδίως περιοχὲς πολλῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, βλέπει κανεὶς ἐναερίους συρμούς μικρῶν βαγονιῶν νὰ ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ, πού βρίσκεται στὴν κοιλάδα, καὶ νὰ φθάνουν στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ. (εἰκὼν 1)

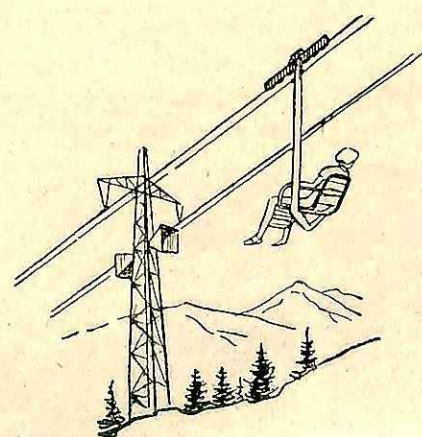
Οἱ συρμοὶ αὗτοι ἐξυπηρετοῦν τὴν ἐπικοινωνία τῶν κατοίκων τῶν τόπων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς χιονοδρόμους καὶ γενικὰ τοὺς λάτρεις τῶν ὁρέων γιὰ τοὺς ὁποίους, χωρὶς τὴν νέαν αὐτὴν ἐπιπόνησιν τῆς τεχνικῆς, ἡ ἀνάβασις θὰ ἦταν πολλὰς φορές παρὰ πολὺ δύσκολη ἂν ὅχι καὶ ἀκατόρθωτη.

Ἡ διαδρομὴ μετὰ τὸ μεταφορικὸ αὐτὸ μέσο εἶναι πολὺ ἐντυπωσιακὴ καὶ μπορεῖ νὰ παρομοιασθῇ μετὰ ἀεροπορικῆς πτήσις, μετὰ τὴ διαφορά, ὅτι οἱ διανυόμενες ἀποστάσεις εἶναι πολὺ μικρὲς καὶ ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴ γῆ εἶναι σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις δύο τρεῖς μόνον ἑκατοντάδες μέτρα. Αὐτὸ ὅμως δὲν περιορίζει καθόλου τοὺς ἐνδεχομένους κινδύνους καὶ τὰ ἀτυχήματα, πού μποροῦν νὰ συμβοῦν.

Πολλοὶ ταξιδιώτες κάνουν μετὰ ἀγωνία καὶ φόβον τὸ ἐναερίον αὐτὸ ταξίδι, βλέποντας τὸ «Βαγονέτο» τοῦ ὄρεινου σιδηροδρόμου νὰ αἰωρῆται σὲ ἱλιγγιώδη ὕψος ἐπάνω ἀπὸ ἀπότομους καὶ βαθεῖς κρημνοὺς. Ὅποιος ἔτυχε νὰ ταξιδεύσῃ κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο, θὰ ἔκανε ἀσφαλῶς τὴ σκέψιν, τί θὰ μπορούσε νὰ συμβῇ, ἂν ξαφνικὰ διεκόπτετο ἡ παροχὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, πού στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν κινήσιν τῆς δύναμις γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ συρμοῦ. Κάθε ἐπαφὴ μετὰ τὸν ἔξω κό-

(Εἰκ. 2)

Τὸ κάθισμα ἀναβατήρ, χρησιμοποιεῖται κυρίως ἀπὸ τοὺς ὀρειβάτας. Ὁ πύργος στηρίζεται ἐπὶ δύο μεγάλα μεγάφωνα διὰ τὴν μετάδοσιν ὁδηγίων.

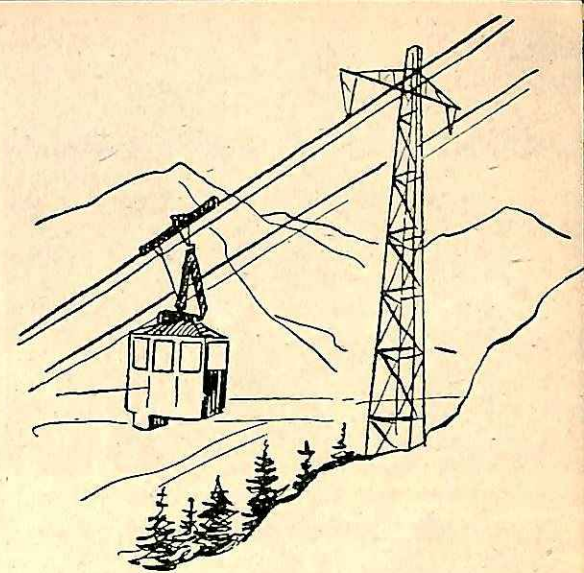
σμο θὰ ἀπεκόπτετο καὶ θὰ παρέμενε μετέωρος ἀνάμεσα σὲ οὐρανὸ καὶ ἄβυσσον!

Γιὰ τοὺς ὑπευθύνους τῶν ἐναερίων συρμῶν ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ τοῦ μηχανοστασίου καὶ τοῦ βαγονέτου ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρότερα προβλήματα εἰς τὰ πλαίσια λήψεως προληπτικῶν μέτρων, πού θὰ ἐξασφαλίζουν τὶς μεταφορὲς αὐτές. Βέβαια, τὰ «βαγονέτα», πού ἐκτελοῦν τὴ διαδρομὴ, εἶναι ἐφωδιασμένα μετὰ τηλεφώνου. Τὸ σύρμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖο κυλίσταται τὸ βαγόνι καθὼς καὶ τὸ σύρμα ἔλξεως χρησιμεύουν ὡς τηλεφωνικὸ καλώδιο μεταξὺ τῶν ἀκραίων θέσεων, ἡ μεταξὺ τοῦ ὄρεινου καὶ τοῦ πεδινοῦ σταθμοῦ.

Ἀλλὰ τὰ δύο σύρματα, πού ἀναφέραμε, μποροῦν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰς διαβιβάσεις μόνον δύο τηλεφωνικῶν συσκευῶν. Ὅσakis ἡ κίνησις εἶναι μεγάλη καὶ παρίσταται ἀνάγκη νὰ προστεθοῦν στὸ δίκτυον περισσότερα βαγονέτα, τότε, ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν καλωδίων δὲν ἀλλάσσει, ἀναγκαστικῶς τὰ βαγονία, πού προστίθενται στεροῦνται τηλεφώνου.

Ἐκεῖ ὅμως, πού τὸ ἐνσύρματο τηλεφώνον δὲν ἐπαρκεῖ, μᾶς βοηθεῖ τὸ ἀσύρματο τηλεφώνον (φωτ. 2), γνωστὸ, διεθνῶς μετὰ τὸ ὄνομα «Τελεπόρτ» τῆς Τελεφούνγκεν, μετὰ τὸ ὁποῖο εἶναι ἐφωδιασμένοι οἱ περισσότεροι σταθμοὶ τῶν ἐναερίων σιδηροδρόμων. Ἡ χρῆσις τῶν καταπληκτικῶν αὐτῶν συσκευῶν εἶναι ἀπλὴ καὶ μπορεῖ νὰ τὴ κρατήσῃ κανεὶς στὸ χέρι ἢ νὰ τὴ φέρῃ στὸν ὦμον του.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐναερίου συρμοῦ δὲν εἶναι στερεότυπος. Ἡ φύσις ἀναγκάζει τὶς βιομηχανίες, πού τοὺς κατασκευάζουν, νὰ τοὺς προσαρμόζουν πρὸς τὴ μορφολογίαν τοῦ ἔδαφους καὶ τὰς ἐκάστοτε συνθήκας συγκοινωνίας. Ἔτσι π.χ. υπάρχουν συρμοὶ, οἱ ὁποῖοι σὲ ἐποχὴ ζωντᾶς τουριστικῆς κινήσεως ἀποστέλλουν τριάντα καὶ πλέον «βαγονέτα» συγχρόνως. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς γιὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς συγκοινωνίας δὲν ἀρκοῦν οὔτε καὶ τὰ ἀσύρματο-τηλέφωνα. Γι' αὐτὸ ἐδῶ χρειάστηκε νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἡλεκτροακουστικὴ *. Κατὰ μήκος τῆς διαδρομῆς τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς πύργους (ιστοῦς) στηρίζεται τῶν συρμάτων, ὅπου κυ-

(Εἰκ. 1)

Βαγόνι ἐναερίου συρμοῦ. Δεξιὰ ὁ πύργος στηρίζεται. Ἐπάνω εἰς τὸ ἕνα καλώδιο κυλίσταται τὸ βαγονέτο, τὸ ἄλλο καλώδιο χρησιμεύει γιὰ τὴν ἔλξιν.

λίσταται τὸ βαγονέτο μετὰ τοὺς ἐπιβάτας, τόποθετοῦνται μεγάλης ἐντάσεως κωινικὰ μεγάφωνα, διὰ τῶν ὁποίων μεταδίδονται, εἰς περίπτωσιν κινδύνου, ἀπὸ τὸ μηχανοστάσιον (τὸν ἐπίγειον σταθμὸν) ὁδηγίαι ὡς πρὸς τὰ μέτρα, πού ἐνδείκνυνται νὰ ληφθοῦν ἢ ἄλλης φύσεως ἀνακοινώσεις.

Ἡ καινοτομία αὐτὴ ὑπόσχεται πολλὰ καὶ ἐθεωρήθη πολὺ πρακτικὴ. Ἀπρόσεκτοι ἐπιβάται, οἱ ὁποῖοι ἐνδέχεται νὰ σκύβουν πολὺ πρὸς τὰ ἔξω τοῦ βαγονιοῦ ἢ νὰ μὴ συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ὁδηγίας ἀσφαλείας, ἀνακαλοῦνται γρήγορα εἰς τὴν τάξιν, ὅταν ἀκούσουν τὴ ζωηρὴ προειδοποίησιν τοῦ σταθμάρχου, πού τὴν διαβιβάζει τὸ πλησιέστερον μεγάλοφωνο.

Ὅσakis ἡ διαδρομὴ τοῦ συρμοῦ ἐκτελεῖται ἐπάνω ἀπὸ δασώδεις περιοχὰς, ἕνας αὐτόματος μηχανισμὸς, πού συνδέεται μετὰ τὸ ἐπίγειον κέντρο διαβιβάσεων, ἀφήνει νὰ ἀκουσθῇ μία προειδοποίησις πρὸς τοὺς ἐπιβάτας νὰ μὴ πετοῦν τὰ ἀναμμένα τσιγάρα πρὸς τὰ κάτω.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴ τίθεται αὐτομάτως σὲ κίνησιν μία μαγνητοφωνημένη ταινία, τῆς ὁποίας τὸ μήνυμα διαβιβάζεται ταχύτατα μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν κατὰ τόπους μεγάλων.

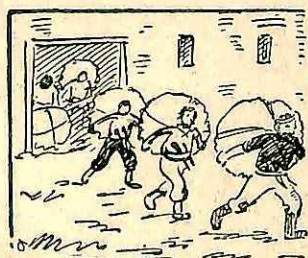
Ὅλοι εἴμεθα σὲ θέσιν νὰ ἐκτιμήσωμε τὴν σπουδαιότητα τῆς συμβολῆς τῶν νέων αὐτῶν μέσων διαβιβάσεων γιὰ τὴν διάσωσιν τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν.

Εὐτυχῶς τὸ συγκοινωνιακὸ αὐτὸ μέσον δὲν ἀριθμεῖ μέχρι στιγμῆς κανένα ἀτύχημα.

Ὡς γνωστὸν καὶ εἰς τὴ χώρα μας, εἰς τὸ ὄρος Βέρμιον παρὰ τὸ Σέλι,

(Συνέχεια εἰς σελ. 14)

Ξεφυμίζοντας τὴν ἱστορίαν μας

«Ἐπῆγαν γιὰ μαλλί...»

Ἦταν ἡ ἐποχὴ, πού τὰ Ἑλληνικὰ παράλια ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα ἀπὸ τοὺς πειρατάς. Οἱ θαλασσινοὶ αὐτοὶ ληστὰὶ ὠρμούσαν πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ, κι ἀφοῦ κακοποιοῦσαν τοὺς κατοίκους ἄρπαζαν τὶς περιουσίες τους κ' ἐφευγαν.

Τότε ἡ Μήλος ἦταν ὀνομαστὴ γιὰ τὸν πλοῦτον της. Τὰ πρόβατα τοῦ νηιοῦ ἔδιναν ἕνα ἐξαιρετικῆς ποιότητος μαλλί, μετὰ τὸ ὁποῖο οἱ Μήλιοι κατασκεύαζαν ὠραιότατα χαλιά, πού ἦταν περιζήτητα στὸ Βυζάντιο καὶ ἄλλου.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Δεσποτικού Φιλιατών κλα-
δεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Despoticon pruning
trees. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αχλαδοχωρίου Γιαννιτσών, εξωρα-
ίζουν την αθήνη του σχολείου.
Juniors of Elem. School Achladochori cleaning their
playground. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ελάτου 'Αρτης εις
το μαθ. κουρείον.
Juniors of Elem.
school Elatos in
their hair dresser's
saloon.

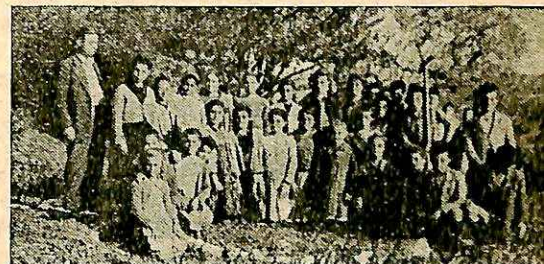
Ε.Ε.Ν. 11ου Δημ. Σχολ. Δράμας εις τὸν σχολικόν
τὸν κήπον.
Juniors of 11th Elem. School Drama in their
school garden. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Καλλονῆς Πεδιάδος
καθαρίζουν τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. School Kaloni Crete
cleaning the village roads.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αχλαδιᾶς Φιλιατῶν ἱσοπε-
δώνουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. School Achladia levelling
their playground. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αλωνίων Σαμοθράκης μετὰ
τὸ σκάλλειν τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν.
Juniors of elem. School Alonia Thrace after
their work in the school garden. ↑

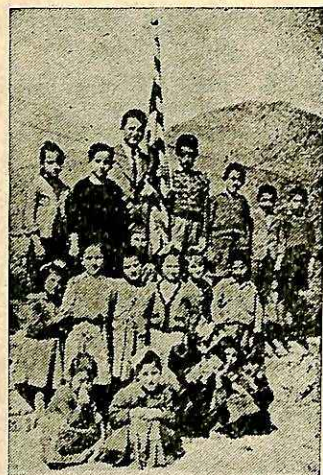
Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ὑψηλοῦ Χωριοῦ Φωκίδος πε-
ριποιούνται τὰ δένδρα τῆς πλατείας τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. School Ipsilo chorio attending
to the trees of the village square. ↑

Ε.Ε.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Σιδεροκάστρου περιποιούνται
τὸν σχολ. κήπον.
Juniors of 3rd Elem. School Siderocastron cultivat-
ing their school garden. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Σταυροῦ Α' Καρδίτσας ἱσοπεδώνουν
τὴν πλατείαν τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. School Stavros levelling their play-
ground. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγ. Γεωργίου
Σφακίων μετὰ τὴν σημαίαν ποὺ ἡγό-
ρασαν μετὰ χρήματά των.
Juniors of Elem. School St. George
Crete with the flag they purchas-
ed with money they raised. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Κουμαριᾶς 'Ιω-
αννίνων εις τὸν σχολικόν τὸν κήπον.
Juniors of Elem. School Koumaria
Janina in their School garden. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Γιαννουλιτικῆς 'Αργολί-
δος ψάλλουν τὰ κάλαντα διὰ τὴν προικοδό-
τησιν ἀπόρου κορασίδος.
Juniors of Elem. School Yannoileica sing-
ing the carols to raise money for the
dowry of a destitute girl. ↑

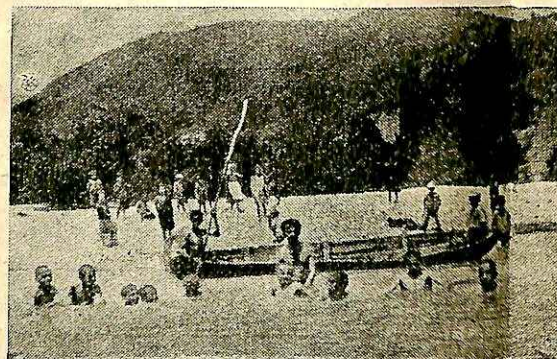
Ε.Ε.Ν. Γυμνασίου Λεβιδίου-Τριπύλεως φυ-
τεύουν δένδρα.
Juniors of High School Levidion Tripolis
planting trees. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Σκάλας Ναυπακτίας ἐ-
τοιμοὶ διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.
Juniors of Elem. school Skala ready for
the reafforestation. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Βουβᾶ Σφακίων ὁργά-
νωσαν ἐορτὴν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων.
Juniors of Elem. School Vouva, organi-
zed a program in favour of the poor. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ρουμανίων 'Αρτης διδάσκοντι
κολύμβησιν.
Juniors of Elem. School Roumania Epirus are taug-
ht swimming. ↑

Ε.Ε.Ν. Γυμνασίου Θηλέων Χίου μετὰ δῶρα διὰ
τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου τῆς Πόλεως.
Juniors of High School for girls Chios
with gifts for the patients of the town
hospital. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μαυροθαλάσσης Βισαλ-
τίας ἀσχοῦνται εἰς τὰς ἀ' βοηθείας.
Juniors of Elem. School Mavrothalassa
practicing in first-aid. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αμυγδαλιᾶς-'Αγίας Α' Λαρίσης
περιποιούνται τὸ φυτώριον τοῦ ἀμυγδαλῶν.
Juniors of Elem. School Amygdalia looking after
the nursery garden. ↑

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Βατοινίδας Καρδίτσας βοηθοῦν
τοὺς μικροὺς μαθητὰς εἰς τὰ μαθήματά των.
Juniors of Elem. School Vatsinia help the youn-
ger pupils in their lessons. ↓

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Σταυροποτάμου Καστορίας φυτεύουν
δένδρα.
Juniors of Elem. School Stavropotamon planting
trees. ↓

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αχλαδοχωρίου Γιαννι-
τσῶν φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Achladochorion
Yanitsa planting trees. ↓

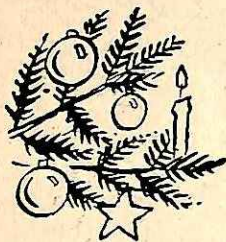
Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Καλλίου Φωκίδος φυ-
τεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Kall, Phokis
planting trees. ↓

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Χορτεροῦ Σερρών μαζεύουν φυτὰ καπνοῦ
διὰ τοὺς χαλαζοπλήκτους καπνοπαραγωγὸς περιοχῆς Νιγρίτης.
Juniors of Elem. School Horteron Serres picking up tobacco
plants for the hazelstrickentobacco producers of Nigritadistrict. ↓

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Καμαρίτσας-Χαλκίδος ἀνοι-
γουν τοὺς δρόμους ἀπὸ τὸ χιόνι.
Juniors of Elem. School Kamaritsa clean-
ing the roads from the snow. ↓

ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Τὸ ἔθιμο τοῦ Χριστουγεννιάτικου δένδρου, πού ὅλα τὰ παιδιά λαχταροῦν κάθε χρόνο νὰ τὸ ἴδουν φωτισμένο, στολισμένο καὶ γεμάτο παιχνίδια, ξεκίνησε ἀπὸ τὴ βόρειο Εὐρώπη γιὰ νὰ ἐπικρατήσῃ σ' ὅλον τὸ χριστιανικὸ κόσμο καὶ φυσικὰ στὴν Ἑλλάδα.

Στὴ Γερμανία, λέν, πὼς ἦταν ὁ Λούθηρος, πού καθιέρωσε τὸ ἔθιμο. Ὁ πρωτεργάτης αὐτὸς τῆς θρησκευτικῆς Μεταρρυθμίσεως, λέει ὁ θρύλος, ἐνῶ γυρνοῦσε στὸ σπίτι του μιά παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, πέρασε ἀπὸ ἕνα χιονισμένο δάσος. Τὸ χιόνι ἀστραφτε πάνω στὰ ἔλατα, καθὼς ὁ οὐρανὸς ἦταν κατακάθαρος καὶ γεμάτος ἀστρά. Τόσο βαθειὰ ἐντύπωσι ἔκανε στὸν Λούθηρο ἡ φαντασμαγορικὴ εἰκόνα, ὥστε μόλις ἔφθασε στὸ σπίτι του ἄρχισε ἀμέ-

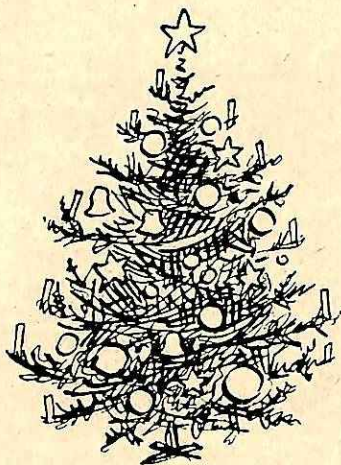
ΕΝΑΕΡΙΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 11)

ὑπάρχει ἐγκατάστασις ἐναερίου γραμμῆς με καθίσματα μόνον χωρὶς βαγονάκια, γιὰ τὴ μεταφορὰ τῶν χιονοδρομῶν. Ἀς ἐλπίσουμε δέ, ὅτι με τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, θὰ καταστή δυνατὸν νὰ προστεθοῦν καὶ ἄλλαι γραμμαὶ δεδομένου ὅτι, ἡ πατρίς μας εἶναι χώρα κατ' ἐξοχὴν ὀρεινὴ καὶ θὰ ἦτο σκόπιμος ἡ ἀξιοποίησις διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τῶν ἀπαραμιλλῶν φυσικῶν καλλονῶν της.

*. Ἡλεκτροακουστικὴ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς κλάδους τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ Ἡλεκτρισμοῦ, ὁ ὁποῖος τὰ τελευταῖα χρόνια ἐσημεῖωσε ἀλματώδη ἐξέλιξιν. Σκοπὸς της εἶναι νὰ παράγῃ ἡχους διὰ τῆς ἐπενεργείας ἡλεκτρικῶν ρευμάτων. Ἐνῶς μουσικὸς ἡχος ἡ ὁμιλία μετατρέπεται κατ' ἀρχὴν διὰ τοῦ μικροφώνου εἰς ἡλεκτρικὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖον δι' ἐνὸς ἀγωγοῦ (τηλεφωνικὸν καλώδιον) ἢ ὑπὸ μορφήν κυμάτων (ἀσύρματον Τηλέφωνον) μεταφέρεται εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Εἰς τὸ τόπον τοῦ προορισμοῦ (λ.χ. εἰς τὸ μεταφέρουν τοὺς ἐπισκέπτας «Βαγονέτο») ὑπάρχει ἐγκατάστασις μεγαφώνου, ἡ ὁποία ἀποδίδει τὸν προσπίπτοντα ἡχὸν ἀκριβῶς ὅπως αὐτὸς μετεδόθη καὶ μάλιστα πολὺ πιὸ ἐνισχυμένον (ἐντονον). Γ. Δ. ΠΑΠΠΑΣ

σως νὰ μιλήσῃ στὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά του γεμάτος ἔξαρσι καὶ ἀγαλλίασι γιὰ τὴν ὁμορφίαν τῆς φύσεως, πού εἶχε ἀπολαύσει λίγο πρὶν γεννηθῇ ὁ Χριστὸς. Τὰ λόγια του ὁμῶς δὲν τὸν ἱκανοποιοῦσαν. Γιὰ νὰ ἐκφράσῃ καλύτερα στὰ παιδιά τὴ συγκίνησί του, βγῆκε στὸν κήπο, ἔκοψε ἕνα μικρὸ ἔλατο καὶ τὴν ἔφερε μέσα στὸ σπίτι. Τὸ στερέωσε πάνω στὸ χριστουγεννιάτικο τραπέζι, τὸ στόλισε καὶ τοῦ ἄναψε κεράκια...

Οἱ Σκανδιναβοὶ ὁμῶς θεωροῦν δημιουργὸ τοῦ ἔθιμου τὸν Ἅγιο Γκβύνφριντ, ἕναν ἀπὸ τοὺς πρώτους ἱεραποστόλους της.

Ἡ προέλευσις πάντως τοῦ Χριστουγεννιάτικου δένδρου εἶναι εἰδωλολατρικὴ. Οἱ βόρειοι λαοί, οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Σκανδιναβοί, πού ἀπ' αὐτοὺς ἄρχισε τὸ ἔθιμο, λάτρευαν παλαιὰ τὰ δέντρα, ἄλλωστε μὲς στὰ δάση ζοῦσαν.

Στὴν σκανδιναυικὴ μυθολογία ὑπάρχει τὸ ἱερὸ φλαμούρι «Υγκντράζιλ», πού ἕνα φίδι τρώει τὴ ρίζα του, καὶ ὅταν πέσῃ τὸ δέντρο, θὰ τελειώσῃ καὶ ὁ κόσμος. Οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ πάλι γιόρταζαν τὸν χειμῶνα γύρω σ' ἕνα στολισμένο δέντρο. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα πολλὰ παραδείγματα τῆς παλαιᾶς εἰδωλολατρικῆς αὐτῆς δεισιδαιμονίας, πού με τὴν ἐπικράτησι τοῦ Χριστιανισμοῦ συγχωνεύθηκε στὴν καινούργια θρησκεία καὶ ἔτσι δημιουργήθηκε τὸ ἔθιμο τοῦ Χριστουγεννιάτικου δένδρου. Ἀνάλογα εἶναι καὶ τοῦ γκνὺ ἡ καταγωγή.

Οἱ πρώτες πληροφορίες ὁμῶς γιὰ

τὴ διάδοσι τοῦ Χριστουγεννιάτικου δένδρου χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν 17ον αἰῶνα, δηλαδὴ σχετικὰ ἀργὰ κάπως. Ἀπὸ ἕνα χειρόγραφο τοῦ 1605, ἐνὸς ἐμπόρου τοῦ Στρασβούργου τῆς Ἀλσατίας, μαθαίνομε πὼς στὴν τραπέζιάρια του στήθηκε τὴν νύχτα τῶν Χριστουγέννων ἕνα ἔλατο, στολισμένο μὲ μῆλα, γλυκὰ καὶ χρυσαφικά.

Ἡ μεγάλη διάδοσι τοῦ ἔθιμου ἔγινε στὸν καιρὸ τοῦ Ναπολέοντος. Μόνον στὴν Ἀγγλία καθυστέρησε ἡ καθιέρωσί του. Μιά ἀγγλίδι συγγραφεὺς σὲ κάποιο βιβλίο ἀπὸ ἕνα ταξίδι της στὴν Γερμανία τοῦ 1826 περιγράφει τὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο ζωηρότατα ἐντυπωσιασμένη, ὅλο φάνερα πὼς τὸ βλεπε γιὰ πρώτη φορά. Ὅταν ὁμῶς ἡ βασίλισσα Βικτωρία παντρεύτηκε τὸν Γερμανὸ πρίγκηπα Ἀλβέρτο ἐγκλιματίστηκε τὸ δέντρο καὶ στὴν Ἀγγλία. Σήμερα εἶναι πολὺ ἀγαπητὸ ἐκεῖ καθὼς καὶ στὴν Ἀμερική, ὅπου τὸ μετέφεραν οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Σκανδιναβοὶ μετανάστες, παρὰ τὴν ἀρχικὴ ἀντίδρασι τῶν πουριτανῶν Ἀγγλοσαξόνων ἀποίκων.

Στὴν Ἑλλάδα τὸ ἔθιμο ἦρθε με τοὺς Βαναροὺς τοῦ Ὁθωνος. Ὁ κόσμος τότε δὲν τὸ συμπάθησε, γιὰ τὸ θεώρησε αἰρετικὸ. Ἀργότερα, τὸ 1877, στολίσθηκε τὸ πρῶτο Χριστουγεννιάτικο δέντρο ἀπὸ τοὺς λογίους τῆς Ἀθήνας, σὲ μιά Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ στὸν «Παρνασσό». Ἐνα μεγαλοπρεπὲς ἔλατο ἀπὸ τὴν Πάρνηθα, στήθηκε στὴ μέση τῆς αἴθουσας, φωτισμένο μὲ κεριὰ καὶ στολισμένο καλλιτεχνικώτατα. Ἀπερίγραπτος ἦταν ὁ θαυμασμὸς τοῦ κόσμου. Μόνον ὁ μεγάλος μας ἱστορικός, ὁ Κωνσταντῖνος Παπαρηγόπουλος, φώναξε στὸν Σπυρίδωνα Βασιλειάδη, ὁργανωτὴ τῆς γιορτῆς: «Ὅποια βαρβαρότης!...» Μὰ ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψιν πὼς ἡ πατρίδα μας θέλει χιλιάδες Πάρνηθες γιὰ νὰ φθάσῃ τὴ Σουηδία καὶ τὴ Γερμανία σὲ δάση, δὲν εἶχε ἴσως ἄδικο...

ΕΣΝ 2ου δημ. Σχολ. Ἀμπελοκήπων Θεσ) νίκης μὲ δῶρα γιὰ τοὺς ἀπόρους συμμαθητὰς των.

Juniors of 2nd Elem. School Ampelokipi Salonica with gifts for their poor schoolmates.

Ἀπὸ τὴ Λαογραφία μας

ΧΡΙΣΤΟΣ
καὶ οἱ ἀχάριστοι ἄνθρωποι

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Πολλὲς εἶναι οἱ παραδόσεις τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ μας, ὅταν ἦλθε στὴ γῆ. Ἀλλες ἀπὸ αὐτὲς ἀναφέρονται στὶς σχέσεις Του με τοὺς ἀνθρώπους, πού πάντα τοὺς ἐδίδασκε καὶ τοὺς νουθετοῦσε, ἄλλες συνδέονται με τὴν παράδοσί Του στοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν μαρτυρικό Του θάνατο, καὶ ἄλλες με τὰ θαύματα, πού ἔκανε γιὰ νὰ πιστέψουν οἱ ἄνθρωποι στὴ θεϊκὴ Του δύναμι. Μιά τέτοια παράδοσις, πού τὴν διηγούνται μάλιστα στὰ Μέγαρά εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθη:

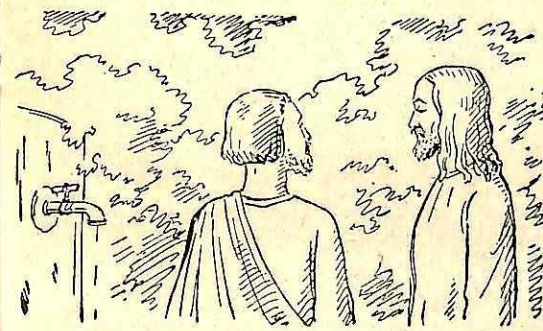
Ὅταν ὁ Χριστὸς βρισκόταν κάτω στὴ γῆ, ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, συνήντησε μιά μέρα, καθὼς περπατοῦσε στὴν ἐξοχή, δύο φτωχοὺς πεζοπόρους πού πήγαιναν πρὸς τὴν πόλιν. Καθὼς ἦταν κατάκοποι καὶ ταλαιπωρημένοι ἀπὸ τὸν δρόμο, τοὺς συμπόνεσε καὶ τοὺς ἐπλησίασε. Συζητώντας ἀρκετὴ ὥρα μαζί, στάθηκαν σ' ἕνα ὕψωμα νὰ ξεκουραστοῦν. Ἐνα κοπάδι ἀπὸ κουροῦνες, πού πετοῦσε ἐκεῖ κοντά, τράβηξε τὴν προσοχὴ τοῦ πρώτου ὁδοιπόρου: «Ἀχ Θεέ μου!... λέει ἐκεῖνος ὅς ἔκανες αὐτὲς τίς κουροῦνες γίδιες νὰ τ' ἀρμέγαμε καὶ θὰ δίναμε σ' ὅλο τὸν κόσμο!...

—Θὰ τὸ κανες ἀληθινὰ αὐτό; ρώτησε τότε ὁ Χριστὸς.

—Ἄν γίνονταν τὰ πουλιὰ γίδιες, ἐγὼ θάδιναν γάλα σ' ὅλους, πού θὰ περνοῦσαν ἀπὸ δῶ, εἶπε πάλι ὁ ὁδοιπόρος.

—Καλὰ, ἀποκρίθηκε ὁ Χριστὸς. Ἀς γίνῃ τὸ θέλημά σου! Κι ἀμέσως

*Ἀς ἔτρεχε τούτη ἡ βρύση κρασί...

ἀπλώσε τὰ χέρια Του πάνω στὶς κουροῦνες καὶ ἐκεῖνες μεταμορφώθηκαν σὲ γίδιες. Γεμάτος χαρὰ ἔτρεξε τότε ὁ ὁδοιπόρος κοντὰ τοὺς προσπαθώντας νὰ τὰ πιᾷ καὶ νὰ τ' ἀρμέξῃ. Μὰ ἔλα πού δὲν μπορούσε νὰ τὰ σταματήσει;

—Θεέ μου, εἶπε τότε, ἔκανες ἕνα θαῦμα, μὰ δὲν μπορῶ νὰ τ' ἀρμέξω. Κάνε τα νὰ σταθοῦν. Καὶ ὁ Χριστὸς τὰ πλησίασε, τοὺς ἔκαψε λίγο τὰ γόνατα καὶ ἐκεῖνα ἀμέσως γονάτισαν καὶ ὁ ὁδοιπόρος ἄρχισε νὰ τ' ἀρμέγῃ. Γι αὐτὸ ἀπὸ τότε τὰ γίδιες ἔχουν λιγάκι καμένα τὰ γόνατά τους.

Ἐφυγε ἔπειτα ὁ Χριστὸς μαζί με τὸν δεύτερο ὁδοιπόρο συνεχίζοντας τὴν πορεία τους. Στὸ δρόμο, πού περνοῦσαν, συνήντησαν μιά βρύση, ἀπὸ ὅπου ἔτρεχε τὸ νερὸ καθαρὸ σὰν κρύσταλλο.

Ἀχ Θεέ μου! εἶπε τότε ὁ δεύτερος σύντροφός του, ὅς ἔτρεχε τούτη ἡ βρύση κρασί καὶ θὰ δίναμε σ' ὅλους τοὺς ὁδοιπόρους νὰ πιοῦν.

—Θὰ τὸ κανες αὐτό; ρώτησε ὁ Χριστὸς.

—Καὶ βέβαια θὰ τὸ κανα! Εἶπε ἐκεῖνος.

Τότε ὁ Χριστὸς ἀπλώσε τὸ χέρι Του καὶ ἀμέσως ἄρχισε ὁ κρουνὸς νὰ τρέχῃ κρασί. Ἐπειτα τὸν ἐχαιρέτησε καὶ αὐτὸν καὶ ἐσυνέχισε τὸ δρόμο Του...

Πέρασε καιρὸς πολὺς. Μιά μέρα ἀπεφάσισε ὁ Χριστὸς νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸν πρῶτο ὁδοιπόρο, πού τοῦ εἶχε μεταβάλῃ τίς κουροῦνες σὲ γίδιες. Αὐτὸς εἶχε τώρα κάνει καὶ στάνη καὶ ὀλημερίς ἔτρεχε πίσω ἀπὸ τὰ γίδιες του: «Δῶσε μου λίγο γάλα, τὸν παρεκάλεσε ὁ Χριστὸς. Εἶμαι πολὺ κουρασμένος ἀπὸ τὸν δρόμο!...

—Ἀντε φύγε ἀπὸ δῶ, τοῦ ἀποκρίθηκε ἀπότομα ἐκεῖνος. Δὲν τὸ χω γιὰ χάρισμα τὸ γάλα μου!...

Χωρὶς νὰ μιλήσῃ ἔφυγε μακριὰ ὁ Χριστὸς. Ἀλλὰ δὲν πρόφθασε νὰ γυρίσῃ τὰ μάτια του ὁ ὁδοιπόρος στὰ γίδιες του καὶ εἶδε πάλι ὅτι εἶχαν γίνῃ κουροῦνες, πού πετοῦσαν στὰ βράχια. Κατάλαβε τότε τί εἶχε πάθει, ἀλλὰ ἦταν ἀργά. Ὁ Χριστὸς εἶχε χαθῇ πέρα μακριὰ στὸ δρόμο. Ἐ-

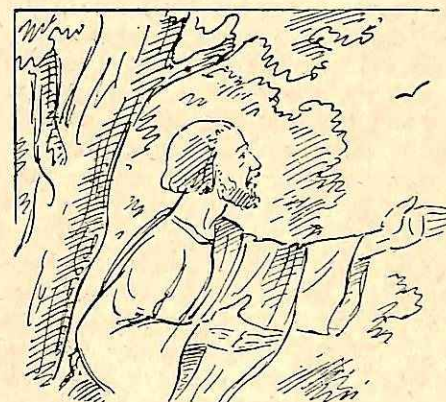
πήγαινε νὰ συναντήσῃ τὸν ἄλλο ὁδοιπόρο: «Ἀχ!... ἀναστέναξε, ὅταν ἔφθασε μπροστά του. Διψῶ πολὺ ἀπὸ τὸ δρόμο, πού ἔχω κάνει... Δὲν μοῦ δίνεις λίγο κρασί;

—Ἐχεις χρήματα; τὸν ρώτησε ἐκεῖνος.

—Διψῶ, εἶπε πάλι ὁ Χριστὸς. Δὲν ἔχω χρήματα μαζί μου.

—Τότε σῦρε μακριὰ... Δὲν ἔχω κρασί!...

Δὲ μίλησε πάλι ὁ Χριστὸς. Ἐ-

Ἐτρεξε νὰ παρακαλέσῃ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς εἶχε πιά χαθῇ.

σκυψε τὸ κεφάλι Του καὶ ἔφυγε μακριὰ. Μὰ δὲν πρόφθασε ν' ἀνοίξῃ τὴ βρύση ὁ κακὸς καὶ ἀχάριστος ἄνθρωπος καὶ ἡ βρύση ἄρχισε καὶ πάλι νὰ τρέχῃ νερό. Κατάλαβε τότε καὶ αὐτὸς τί εἶχε πάθει, ἔτρεξε, ἔτρεξε νὰ παρακαλέσῃ, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶχε πιά χαθῇ. Γιατὶ ὅλα τὰ συγχωρεῖ ὁ Θεός, ἔκτος ἀπὸ τὴν ἀχαριστίαν καὶ τὴν ἀγνώμοσύνην τῶν ἀνθρώπων.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Ζηλευτῆς Τρικάλων με δέματα διὰ τοὺς ἀπόρους. Juniors of Elem. School Zilefti Tricala with parcels for the poor. Ἐ-

ΣΥΚΙΑ

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ,
Γεωπόνου

Η συκιά είναι το πιο παραμελημένο δένδρο στον τόπο μας. Είναι πολύ υπομονητικό, καλόβολο, καρπερό, αλλά ήμεις μόνον τον καρπτό προσέχουμε και όχι το δένδρο. Ούτε λάκκους ανοίγουμε για να αερίζονται οι ρίζες του και να πίνουν το λίγο νερό της βροχής, ούτε το κλαδεύουμε. Αλλά εκεί που δείχνουμε τη μεγαλύτερη αμέλεια, είναι η καταπολέμηση των εντόμων, που το πολιορκούν. Ένα από αυτά είναι ο κηροπιλάστης.

Ο κηροπιλάστης είναι μια πραγματική ψώρα, που διαδίδεται τόσο καταπληκτικά και γρήγορα, ώστε κατορθώνει να άπλωθι σε όλο το δένδρο και τότε μάλιστα που έχει τον καρπτό του. Είναι έντομο με καβούκι σκληρό, που είναι σκεπασμένο με κηρώδη ουσία. Αυτό το κερί με το καβούκι το προφυλάσσει για να πολλαπλασιάζεται ανενόχλητα. Έχει μήκος 2-3 χιλιοστών. Το θηλυκό έντομο, γεννά 1000-1500 αυγά, τόσο

μικροσκοπικά, ώστε τα προφυλάσσει κάτω από το καβούκι του, και επειδή το κλίμα μας είναι θερμό, μπορεί το χρόνο να αναπτύξη δυο γενεές. Καταλαβαίνετε τώρα πόσο πολλαπλασιάζεται. Κατά δισεκατομμύρια.

Οι ζημιές, που κάνει σήμερα στις συκιές, είναι αφάνταστες και γι' αυτό με κάθε μέσον πρέπει να το εξολοθρεύουμε. Υπάρχουν αρκετοί τρόποι, αλλά πρέπει να τους εφαρμόσουμε με υπομονή και επιμονή και πρό παντός να παρακολουθούμε την ψώρα στα μικρά δένδρα, που είναι πιο εύκολο να την προλαμβάνουμε όσο μπορούμε.

Ο καλός Θεός για να περιορίση την ψώρα και τις καταστροφές, που φέρνει, ωρίσε δυο έντομα. α) Μια μικρή μυιγίτσα, τη σκουτελίτσα, που έχει τη συνήθεια να γεννά τα αυγά της κάτω από το καβούκι της ψώρας. Το σκουλήκι, που βγαίνει, τρώει αποκλειστικά, όταν είναι μικρό, τα αυγά του κηροπιλάστου και φυσικά ολιγοστεύει τον αριθμό. Μόλις η σκουτελίτσα αναπτυχθή, τρυπά το καβούκι και βγαίνει έξω. β) Μια μικρή πεταλούδιτσα γκριζιά, ή έραστρια, που όταν έχει τα φτερά της της κλεισμένα, μοιάζει με άκαθαρό μικρού πουλιού και έτσι δεν την αναγνωρίζουν τα μικρά πουλιά για να

την φάν. Και αυτής τα σκουλήκια τρέφονται από τα αυγά της ψώρας. Όταν βγί από το καβούκι της ψώρας, το θρυμματίζει. Και τα δυο έντομα, υπάρχουν περιπτώσεις, που κατάρθωσαν να εξαλείψουν την ψώρα από τη συκιά.

Όταν τα έντομα αυτά δεν κατορθώσουν να καταστρέψουν την ψώρα, τότε χρησιμοποιούμε χημικά μέσα.

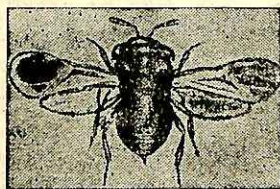
Στην αρχή κάνουμε ένα καλό κλά-

Κλάδος και καρπός συκής προσβεβλημένος από ψώρα.

δεμα. Καθαρίζουμε όλα τα ξερά κλαδιά και τα καίμε. Κατόπιν με μια σκληρή βούρτσα, σαν αυτήν, που πλένουμε τα πατώματα, βουρτσίζουμε τον κορμό και τα χονδρά κλωνάρια και ξεπείτα ψεκάζουμε το δένδρο. Όταν τα δένδρα είναι πολλά, δεν είναι δυνατόν να γίνη το βούρτσισμα και μάλιστα όταν είναι μεγάλα. Το αποτέλεσμα είναι το θειαυβέστιο ή το γαλάκτωμα πετρελαίου. Καλύτερο είναι το συμπεπυκνωμένο γαλάκτωμα πετρελαίου και σε δόσεις δυνατές, γιατί για να καταπολεμηθι το έντομο, πρέπει πρώτα να διαλυθι το κερί, που το σκεπάζει. Γι' αυτό, το φάρμακο πρέπει να χρησιμοποιηθι σε άφθονία.

Όταν το ψέκασμα γίνεται τον χειμώνα, το άραιωμα γίνεται σε 7 μέρη νερού, ενώ το καλοκαίρι το άραιώουμε σε 10-12 μέρη. Γίνεται ως εξής. Παίρνουμε ένα δοχείο που να χωρήει έως 12 όκαδες νερό και χύνουμε μέσα μια όκα νερό. Μέσα σ' αυτό ρίχνουμε την όκα από το γαλάκτωμα και ανακατεύουμε καλά. Κατόπιν ρίχνουμε και τις άλλες 6 ή 10 όκ. του νερού. Το

Ώσπονδος έχθρος του κηροπιλάστου. Σκουτελίτσα ή Κουνή.

διάλυμα το ρίχνουμε ύστερα στον ψεκαστήρα και ραντίζουμε. Το καλοκαίρι δεν ψεκάζουμε κατά τις ζεστές ώρες, γιατί το φάρμακο είναι πολύ δραστικό και δυνατόν να κάψι τα φύλλα.

Σκότωσε κιόλα ένα πουλί.

να μάς φιλοξενήσουν, είπε ο Κάμη κουνώντας χαρκτηριστικά το κεφάλι του.

—Τότε θα είναι καλύτερα να συνεχίσουμε το ταξίδι μας έξω από το δάσος, πρότεινε ο Τζών.

—Αυτό αποκλείεται, είπε ο Κάμη που ήξερε απ' αυτά. Οι ελέφαντες τριγυρίζουν εδώ απ' έξω, και θα τριγυρίζουν ακόμη μέρες αμέτρητες. Αν δε μάς βρουν να ξεθυμάνουν απάνω μας, δε θα το κουνήσουν από δω. Δεν τους ξέρετε τι πεισματάρηδες είναι.

—Ε, τόσο το καλύτερο λοιπόν, αποκρίθηκε ο Μάξ. Θα συνεχίσουμε το δρόμο μας μέσα από το δάσος, κι αυτό θα είναι ίσως το πιο ενδιαφέρον μέρος του ταξιδιού μας.

—Τέλος πάντων διψάς για περιπέτειες, του λέει ο Τζών.

—Εγώ λέω, είπε ο Κάμη, να κοιμηθίτε τώρα, γιατί τα μάτια σας άρ-

χισαν να κλείνουν από την κούραση, κι αύριο το πρωί τα λέμε. Εγώ θα μείνω άγρυπνος να σάς φυλάω.

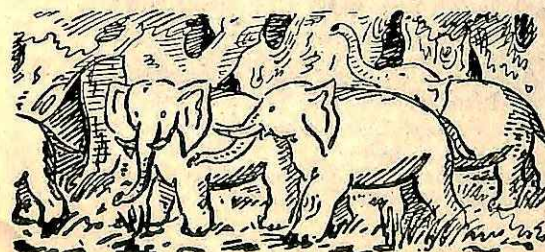
Οι άλλοι διαμαρτυρήθηκαν:

—Αδύνατο, θα φυλάξουμε όλοι με τη σειρά.

—'Ας είναι κ' έτσι, είπε ο Κάμη. Πρώτα όμως πρέπει να κάνουμε μια σύντομη επιθεώρηση εδώ κοντά, λίγο πιο μέσα, να δούμε μήπως μάς παρακολουθεί κανείς.

Έτσι, ο Κάμη με τον Μάξ προχώρησαν με προσοχή άριστερά, ο Τζών με το Λάγκα δεξιά, περπάτησαν ως πενήντα μέτρα πιο μέσα σιωπηλοί και σταματώντας μόλις άκουγαν κανένα φύλλο να κουνιέται, κι αφού δεν άνα-

Ήταν ακόμη έξω από το δάσος.

Το μυστηριώδες δάσος

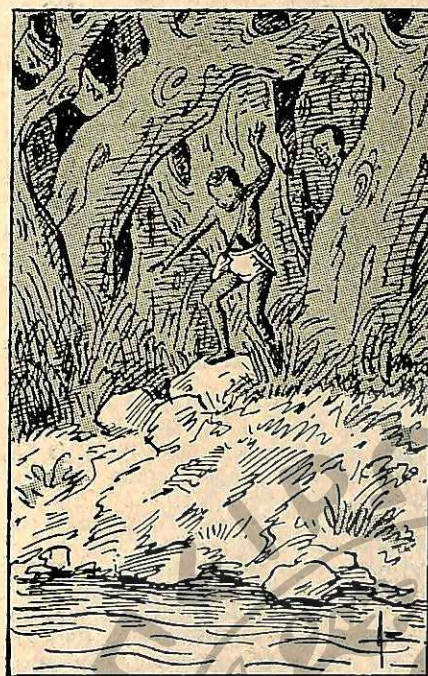
[3] (Μυθιστόρημα του Ίουλιου Βέρν)

—Αυτό πολύ με άνησυχεί, είπε ο Τζών Κόρτ.

—Το ότι θα ξαγρυπνήσωμε; Ρώτησε ο Μάξ Ουμπέρ.

—Όχι, αποκρίθηκε ο Τζών. Το ότι θάχουμε κι άλλους παρέα εδώ μέσα. Και άραγε τι είδους παρέα να είν' αυτοί...

—Πάντως δεν πρόκειται πιστεύω,

Ένα ποτάμι φώναζε ο Λάγκα.

Τα πόδια τους δεν τους κρατούσαν πιά, και μόλις ξάπλωσαν τους πήρε κιόλας ο ύπνος. Τους τρεις δηλαδή, γιατί ο Κάμη ανέλαβε να φυλάξη τις δυο πρώτες ώρες. Όμως εφύλαξε ως το πρωί, γιατί επείσθηκε πως οι δυο λευκοί και ο μικρός Λάγκα κοιμόνταν τόσο βαθιά, που δε θα ξυπνούσαν ούτε με τρουμπέτες.

Μα και το πρωί με δυσκολία τους ξύπνησε. Κι αφού τους είδε πιά όρθους, αποφάσισε να κοιμηθι κι αυτός καμιά ώρα. Όταν σηκώθηκε, συνέχισαν το συμβούλιο που είχαν διακόψει το βράδυ, κ' έμειναν άμεσως σύμφωνοι να εξακολουθήσουν το ταξίδι τους διασχίζοντας το δάσος, αποφασισμένοι ν' αντιμετωπίσουν κάθε κίνδυνο και κάθε περιπέτεια που θα συναντούσαν.

Περιττό να πούμε βέβαια, ότι στη χθεσινή τους επιδρομή τα μεγαθήρια εκείνα είχαν καταστρέψει με τα πόδια τους και όλες τις άποσκευές, και ολόκληρο το άμαξι το είχαν διαλύσει σαν άγιοβασιλιάτικο παιχνίδι. Αλλά κι αν είχε σωθι κάτι, ίσως και μερικά ελεφαντόδοντα, τι μ' αυτό; Ποιός θα μπορούσε να τα σηκώνη τώρα, αφού έλειπαν οι μαύροι;

—Αλλωστε κ' οι ελέφαντες δεν είχαν πάψει τις βόλτες τους έξω απ' το δάσος, κ' έ-

τσι οι φίλοι μας κι αν ήθελαν να

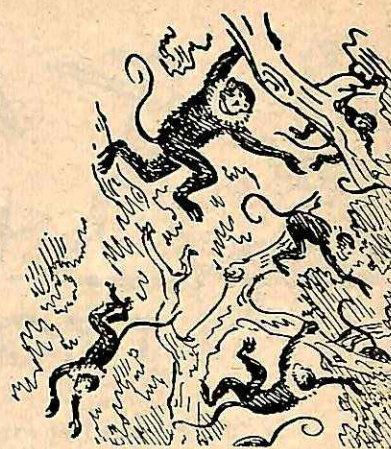
πάν, για να ιδούν μήπως έσωθι-κε έστω και κανένα τρόφιμο για να το πάρουν, δε θα ήταν δυνατό.

Ευτυχώς και είχαν κάτι ελάχιστα τρόφιμα μαζί τους αλλά κι από κυνήγι δεν υπήρχε λίγο μέσα εκεί.

Άρκετά πουλιά, μεγάλα και μικρά, πετούσαν ανάμεσα στα δέντρα. Και νά, ο Τζών σκότωσε κιόλα ένα παράξενο με μακριά ούρα.

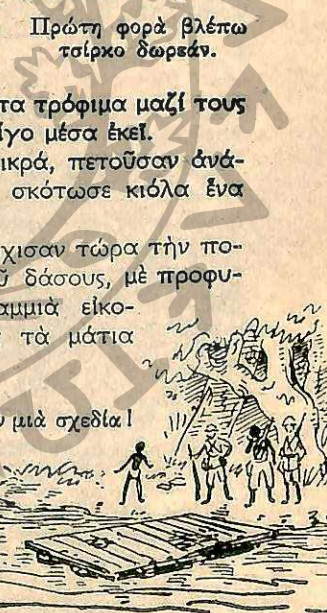
«Καλή αρχή» είπαν όλοι, κι άρχισαν τώρα την πορεία τους προς το έσωτερικό του δάσους, με προφυλακή το Λάγκα, που πήγαινε καμιά είκοσάρια βήματα μπροστά, έχοντας τα μάτια του δεκατέσσερα μέσα στους θάμνους και τις πυκνές φυλλωσιές.

(Συνέχεια εις σελ. 23)

Χόρευαν εκεί ψηλά.

Πρώτη φορά βλέπω τσίρκο δωρεάν.

Αντίκρισαν μια σχεδία!

ΤΖΩΝ ΤΟΜΑΣ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Η Όλυμπιάς του 1960 στη Ρώμη έχει αποτελέσει το κίνητρον μεγάλου συναγωνισμού μεταξύ των έκλεκτοτέρων αθλητών όλου του κόσμου για τον περιπόθητο τίτλο του Όλυμπιονίκου. Η προετοιμασία όλων των Χωρών στον διεθνή στίβο για την καλλίτερη εμφάνισή των εις τους προσεχείς Όλυμπιακούς αγώνες έχει αρχίσει προ πολλού. Μερικά κράτη μάλιστα άρχισαν την προολυμπιακή των έτοιμασία εϋθὺς μετὰ την Όλυμπιάδα της Μελβούρνης τὸ 1956. Στην προσπάθεια αὐτὴ τῆς ἐπικρατήσεως στον στίβο τῆς εϋγενούς ἀμίλλης ὀφείλεται ἡ συνεχὴς βελτίωσις τῶν ἐπιδόσεων καὶ ἡ ἐμφάνισις νέων ἀστέρων τοῦ διεθνούς ἀθλητισμοῦ. Ένας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀστέρας εἶναι καὶ ὁ τελείως ἀγνωστος πρὶν ἓνα χρόνο ἔφηβος νεγροαμερικανὸς ἀλτης Τζῶν Τόμας, πού κατέπληξε μετὶς πρώτες ἐμφανίσεις του τὸ διεθνὲς φίλαθλο κοινὸ καὶ ἔγινε ὁ δημοφιλέστερος ἀθλητὴς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁ νεαρὸς αὐτὸς ἀλτης, πού γεννήθηκε στὶς 18 Μαρτίου τοῦ 1941, ἐνεγράφη πέρυσιν στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Βοστώνης γιὰ νὰ σπουδάσῃ μηχανικὸς.

Ἀρχίζομε ἀπὸ αὐτὴ τὴ «λεπτομέρεια» γιὰ νὰ δείξωμε, ἀκόμα μιὰ φορά, ὅτι ἡ διάκρισις στὸν στίβο δὲν ἀποκλείει τὴν ἐπίδοσιν στὰ γράμματα. Ὅπως βλέπετε μάλιστα καὶ στὴν περίπτωσιν τοῦ Τόμας, ὁ νεαρὸς ἀσπὸς κατορθώνει θαυμάσια νὰ διακρίνεται τόσο στὸν ἀγωνιστικὸ στίβο, ὅσο καὶ στὴν περιοχὴ τοῦ πνεύματος.

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1957, ὅταν δὲν εἶχε συμπληρώσει ἀκόμα τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἔδοκίμασε γιὰ πρώτη φορά νὰ πηδήσῃ εἰς ὕψος καὶ μετὰ τὴν πρώτην του προσπάθειαν ὑπερέβη τὸ 1 μ. 95! Ὅπως ξέρετε, τὸ ὕψος αὐτὸ ἓνα μόνον Ἕλληνα ἀλτην εἶχε φθάσει καὶ μάλιστα κατόπιν μακροχρονίων προσπαθειῶν χωρὶς ἔκτοτε νὰ τὸ ξαναφθάσῃ. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τὴν ἱκανότητα τοῦ Τόμας, ἀφοῦ

μετὰ τὴν πρώτην ἀπόπειράν νὰ πηδήσῃ εἰς ὕψος κατάρθωσε νὰ περάσῃ τὸ 1.95, χάρις στὰ ἐξαίρετα σωματικὰ προσόντα, πού διαθέτει. Παρὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν, φαίνεται ὅτι ὁ νεαρὸς μας Τζῶν δὲν ἔμεινε καὶ πολὺ ἱκανοποιημένος καὶ δὲν συνέχισε τὰ ἀλματα, ἀλλὰ ἀφοσιώθηκε στὸ μπάσκετ-μπῶλ, ὅπου ἐπίσης διέπρεψε. Χρειάστηκε ἡ ἐπιμονὴ τοῦ προπονητοῦ Φλάνναγκαν, πού διέκρινε τὴν ἱκανότητά του, γιὰ νὰ τὸν πείσῃ ν' ἀφήσῃ τὸ μπάσκετ καὶ νὰ ἐπιδοθῇ συστηματικὰ στὸ ἄλμα εἰς ὕψος. Φυσικὰ, ὁ διάσημος αὐτὸς προπονητὴς ἔδειξε στὸν Τόμας καὶ τὸ καλλίτερον στυλ, πού ταίριαζε στὰ σωματικὰ του προσόντα, γιὰ νὰ ὑπερπηδῇ μεγαλύτερον ὕψος. Ἔτσι στὶς ἀρχὲς τῆς περυσινῆς θερινῆς περιόδου ὁ Τζῶν Τόμας ἐπὶ τῆς σῆς πέντε ἀνεπισημασμένους ἀγῶνας 2μ. 03,2. Ὑστερ' ἀπ' αὐτὸ ἐπέστη νὰ ἀφοσιωθῇ στὸν στίβο καὶ στὸ ἄλμα εἰς ὕψος. Ἡ πρόδοός του ἦταν πιά ραγδαία. Τὸν Σεπτέμβριον πέρυσιν ἐστάλη μαζὶ μετὰ ἄλλους Ἀμερικανούς ἀθλητὰς στὴν Ἰαπωνίαν, ὅπου μετὰ πλεονέκτημα εὐχέρεια ἐπὶ τῆς σῆς πέντε ἀγῶνας 2μ. 10. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἀκόμα δὲν εἶχε περάσει τὰ 17 χρόνια του!

Μόλις, λοιπόν, πᾶτησε τὰ 18 ἔφητος κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, ἐπὶ τῆς σῆς πέντε ἀγῶνας 2μ. 13,3 καὶ τελικὰ στὸ Μάντισον Σκουαίρ Γκάρντεν περάσε πάνω ἀπὸ τὰ 2μ. 16,71. Δηλαδή τόσο ψηλὰ ὅσο κανεὶς ἄλλος ἀθλητὴς στὸν κόσμῳ δὲν εἶχε ἐπιτύχει μέχρι τότε. Ἡ ἐπίδοσις ὅμως αὐτὴ δὲν ἀνεγνωρίσθη, σύμφωνα μετὰ τοὺς διεθνεῖς κανονισμούς, γιὰτὶ ἐσημειώθη σὲ κλειστὸ στίβο. Τὸ σπουδαῖον στὴν περίπτωσιν αὐτὴ εἶναι ὅτι ὁ κλειστὸς στίβος ἀποτελεῖ μειονέκτημα γιὰ ὅλα τὰ ἀγωνίσματα, πολὺ δὲ περισσότερο γιὰ τὸ ἄλμα εἰς ὕψος—ὅπως καὶ γιὰ τὸ ἐπὶ κοντῷ—ὅπου ὁ πῆχυς γυαλίζει κάτω ἀπ' τὸ φῶς τῶν προβολέων.

Ὅπως δὲ φάνηκε, ὁ Τόμας, μολοντὶ εἶχε ἐν τῷ μεταξύ ἓνα ἀτύχημα στὸ πόδι,

πού τὸν ἀνάγκασε νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀνοδὸν του, πιστεύει ὅτι τὸ καλοκαίρι στὸν ἀνοικτὸ στίβο θὰ πηδήσῃ 2μ. 20!

Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν δὲν θάταν ἀσκοπὸν νὰ δώσωμε μερικὲς σημειώσεις ἀπ' τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ρεκόρ στὸ ἄλμα εἰς ὕψος.

Γιὰ πρώτην φορά ἐμφανίζεται ἐπίδοσις στὸ ἀγώνισμα αὐτὸ λίγον πρὶν ἀπ' τοὺς πρώτους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀθηνῶν (1896). Τὸ 1895, λοιπόν, τὸ παγκόσμιον ρεκόρ τοῦ ἄλματος εἰς ὕψος κατεῖχε ὁ Ἀμερικανὸς Σούνιν μετὰ 1μ. 97. Τὸ πρῶτον ὅμως παγκόσμιον ρεκόρ ἐπέτυχεν τὸ 1912 ὁ Ἀμερικανὸς Χόραϊν, πού ἦταν καὶ ὁ πρώτος ἀθλητὴς, πού περάσε τὰ 2 μέτρα, πηδώντας 2μ. 01. Μετὰ δύο χρόνια ἓνας ἄλλος Ἀμερικανός, ὁ Μπῆνσον, ἔφθασεν τὰ 2μ. 02. Ὑστερ' ἀπ' αὐτὸ τὸ ρεκόρ χρειάστηκε νὰ περάσουν δέκα ὁλόκληρα χρόνια γιὰ νὰ ἐμφανισθῇ τὸ 1924 ὁ ὀνομαστὸς γιὰ τὸν περίφημον παλμὸν του, Ὁσμωρν—νεγροαμερικανὸς καὶ αὐτὸς— πού περάσε τὰ 2μ. 03 καὶ ἀνεπὶ σῆς πέντε τὰ 2μ. 05. Ἀλλὰ δέκα χρόνια περάσαν γιὰ νὰ καταρριφθῇ τὸ ρεκόρ τοῦ Ὁσμωρν ἀπὸ τὸν Μάρτυ μετὰ 2.06 τὸ 1934. Στὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ Βερολίνου τὸ 1936 οἱ νεγροαμερικανοὶ ὀλυμπιονίκαι Ἀλμπριτον καὶ Τζόνσον ὑπερέβησαν 2μ. 07 καὶ τὸν ἐπόμενον χρόνον ἓνας ἄλλος νεγρὸς ὁ Γουῶλκερ ἐπὶ τῆς σῆς πέντε 2μ. 09. Τὸ 1941 ὁ σπουδαστὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Γέιλ, Ἀλ Στήρ ἔφθασεν τὰ 2μ. 11. Τὸ κατὰ πλεονέκτημα ὅμως κατόρθωμα ἐπέτυχεν τὸ 1952 ὁ Γουῶλτερ Νταϊνίβς, πηδώντας 2μ. 12, καὶ κερδίζοντας κατόπιν τὴν Ὀλυμπιακὴν νίκην στὸ Ἐλσίνκι. Λέμε γιὰ τὸν Νταϊνίβς ὅτι ἔκανε κατόρθωμα, γιὰτὶ στὰ παιδικὰ του χρόνια εἶχε μείνει καθηλωμένος στὸ κρεβάτι ἀπὸ πολιομυελίτιδα. Ὁ ἴδιος τὸν ἐπόμενον χρόνον ἐπὶ τῆς σῆς πέντε 2μ. 13. Τὸ 1956 ἐμφανίσθηκε ἄλλος νεγροαμερικανός, ὁ Ντούμας, πού περάσε τὰ 2μ. 15. Τὴν ἀτελείωτην, ἐπὶ 60 χρόνια σειρά τῶν νεγροαμερικανῶν ἀσπῶν τοῦ ὕψους διέκοψε πρότερον ὁ Ρῶσσος Στεπάνωφ, πού ἐπὶ τῆς σῆς πέντε 2μ. 16. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Τόμας θὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὸν τίτλον τοῦ παγκοσμίου ρεκόρντ γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν κυριαρχίαν τῶν νεγροαμερικανῶν, ἀφοῦ ἄλλωστε οὐσιαστικῶς εἶχε τὰ πρωτεῖα ἀπὸ πέρυσιν μετὰ 2μ. 16,7 πού ἐπὶ τῆς σῆς πέντε 2μ. 13,3 καὶ τὸ ἄλμα εἰς ὕψος—ὅπως καὶ γιὰ τὸ ἐπὶ κοντῷ—ὅπου ὁ πῆχυς γυαλίζει κάτω ἀπ' τὸ φῶς τῶν προβολέων.

Ὅπως δὲ φάνηκε, ὁ Τόμας, μολοντὶ εἶχε ἐν τῷ μεταξύ ἓνα ἀτύχημα στὸ πόδι,

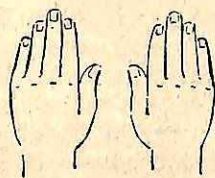
Γιὰ τὴν ὑγείαν σας

ΚΑΘΑΡΑ ΝΥΧΙΑ

Τὰ νυχάκια σου, παιδί μου, κοίτα νὰναι καθάρα, ἄσπρα ὡς τὸ χιόνι πάντα καὶ τὰ δέκα στὴν σειρά. Πρέπει νὰ τὰ καθαρίζης κάθε μέρα στὴν ἀράδα, μὰ καὶ νὰ στὰ κόβουν πρέπει μιὰ φορά τὴν ἑβδομάδα. Νὰ στὰ κόβῃ ἓνας μεγάλος. Σὺ ἀκόμα εἶσαι μικρὸ καὶ δουλιές μετὰ τὰ ψαλλίδια μὴ ζητᾷς, νὰ σὲ χαρῶ. Μὰ νὰ λὲς νὰ μὴ στὰ κόβουν καὶ βαθιὰ πάρα πολὺ.

Ὅχι σύρριζα κομμένα.

Μέτρια ὡς εἶναι, πάντα ἔχουν ὄψιν πιὸ καλὴ καὶ τὰ δάχτυλα εἰν' ἔτσι πιὸ καλὰ προφυλαγμένα.
Η ΓΙΑΓΙΑ

Ε.Σ.Ν. Ἰδιωτ. Ἐκπ. Σαφάρικα, Ἄνω Λιουσίων, ἔτοιμοι δι' ἀναδάσωσιν.
Juniors of Private School Safarika Athens ready for the reafforestation.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

(Πρὸς τοὺς κηδεμόνες)

Ποτὲ δὲν πρέπει τὰ μικρὰ μονάχα τους νὰ μένουν. Πρέπει κοντὰ σας πάντοτε νὰ τᾶχετε ἐπιμόνως. Μὴ λέτε «ἂν λείψω μιὰ στιγμὴ τίποτε δὲν παθαίνουν», γιὰτὶ ἡ στιγμὴ φέρνει συχνὰ ὅσα δὲ φέρνει ὁ χρόνος. Ἔτσι προχθὲς ἐκάηκαν τὰ τρία κοριτσάκια, πού πῆρε φῶκο ἡ λάμπα τους καὶ πᾶν τὰ καυμένάκια.

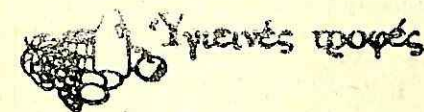
Καὶ πόσα ἀκόμη ἄλλα σὲ βρέφη δυστυχήματα δὲ γίνονται μεγάλα...

Ἄλλα ζεματιστήκανε

ἓνα τσουκάλι πιάνοντας, πού στὴν κουζίνα βρήκανε, ἄλλοτε πάλι ἔτυχε παιδάκια μοναχὰ τους νὰ πιάσουν κάτι κοφτερό, πού λὲς, καὶ νὰ κοποῦνε, καὶ ἄλλα κινίνο νάβρουνε κουφέτα ἐκεῖ μπροστὰ τους καὶ ἀμέσως νὰ τ' ἀρπάξουνε καὶ νὰ τὰ καταπιοῦνε.

Λοιπόν προσέξτε. Ἐνα μικρὸ, στιγμὴ νὰ μὴν τ' ἀφήνετε σ' ἓνα δωμάτιον μόνο του. Δὲν ξέρετε τί γίνεται...

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΠΑΤΑΤΕΣ

Τροφὴ ἀρίστη γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους, γερούς καὶ ἀρρώστους, ἀρθριτικούς, παχυσαρκούς καὶ νεφριτικούς. Δὲν ὑπάρχει σχεδὸν ἀσθένεια, στὴν ὁποίαν νὰ ἀπογορευεταὶ ἡ πατάτα. Οὔτε κἂν στὸ διαβήτη. Ὁ καλλίτερος τρόπος μαγειρεύματος εἶναι ψητὲς στὴν χόβολη ἢ στὸ φούρνον. Τρώγονται ἐπίσης μαγειρευτὲς μετὰ βούτυρον καὶ μετὰ λάδι ἀκόμη καὶ τηγανιτὲς, ἀρκεῖ νὰ μὴν εἶναι ξεροτηγανισμένες. Ὅταν εἶναι καμωμένες καλὰ, πρέπει νὰ τίς μασοῦμε καλὰ. Οἱ πράσινες περιέχουν μιὰ δηλητηριώδη οὐσίαν, τὴν σολανίνη. Αὐτὲς φυσικὰ δὲν πρέπει νὰ τρώγονται. Ἡ πατάτα εἶναι φτωχὴ σὲ λεῦκωμα καὶ ἰδίως σὲ λίπος. Καὶ τὸ λίγο, πού ἔχει ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ, βρίσκεται κοντὰ στὴν φλούδα. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ καθαρίζεται μετὰ τὸ μαχαίρι, ἀλλὰ νὰ ξύνεται. Πόσο θρεπτικὴ εἶναι ἡ φλούδα γίνεται φανερό ἀπὸ τὸ ἔξῃς αὐθεντικὸν περιστατικόν. Ἀτμόπλοιο μετὰ φορτίον πατάτες ἐξώκειλε σ' ἔρημην ἀκτὴν. Ἦτο ἐποχὴ, πού δὲν ὑπῆρχε ἀσύρματος. Ὅταν ἐτελείωσαν τὰ ἄλλα τρόφιμα,

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΚΑΤΑΓΜΑ ΣΤΟ ΠΟΔΙ

—Τὸ μέλος πρέπει νὰ μένῃ ξαπλωμένο καὶ ἀκίνητον.
—Χρειάζεται γι' αὐτὸ ἓνα μα-

Εἰκ. 1

ξιλάρι ἢ κουβέρτα ἢ κάτι παρόμοιο.

—Ἡ εἰκὼν 1 μᾶς δείχνει κα-

τὰ ποῖον τρόπον μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ μαξιλάρι.

—Γιὰ νὰ κρατοῦμε τὸ μέλος ἀκίνητον, μποροῦμε ἀκόμη νὰ χρησιμοποιήσωμε δύο νάρθηκας.

—Οἱ νάρθηκες πρέπει νὰ τοποθετοῦνται κατὰ μῆκος τῶν πλευρῶν τοῦ ποδιοῦ (εἰκ. 2).

Εἰκ. 2

—Ἄν εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταφερθῇ ὁ ἀσθενὴς, νὰ χρησιμοποιήτε φορεῖον.

—Σκεπάζετε τὸ τραῦμα μετὰ, τι ἔχετε πρόχειρον, σακκάκι κλπ., προπαντὸς ὅταν εἶναι χειμῶνας.

—Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ τὴν στιγμὴν, πού τοποθετεῖται ἡ κουβέρτα κάτω ἀπὸ τὸ τραῦμα, ὥστε νὰ μὴ κάνωμε κακὸ εἰς τὸ ὄμμα.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀνωγείων Καρδίτσας μετὰ τὸ πρόχειρον σχολ. φαρμακεῖον, διὰ τὸ μάθημα τῶν ἀ' βοηθειῶν.
Juniors of Elem. School Anoyia, attend first aid courses.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος εύχεται εις τους φίλους του, συνεργάτας, Εκπαιδευτικούς και Έρυθροσταυρίτας καλὰ Χριστούγεννα και εύτυχες τὸ Νέον Έτος.

ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Η Έκκλησίς μας διὰ τὴν συλλογὴν δώρων και χρησίμων πραγμάτων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Χριστουγέννων, εὗρε ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Έρυθροσταυριτῶν μας. Εἰμεθα βέβαιοι, πὼς ἡ προθυμία, πού ἐξεδηλώθη ἔως τώρα θὰ συνεχισθῇ μετὰ πολλὴν στοργήν, ὥστε νὰ συγκεντρωθῶν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα εἶδη διὰ τὰ Έλληνόπουλα τῆς υπαίθρου.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Η ἐν Γενεύῃ Ένωσις τῶν Έρυθρῶν συνιστᾷ καὶ ἐφέτος τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὰς ὁργανομένης Διεθνέας Έκθέσεις τῶν ἀδελφῶν Ε.Σ. Νεότητος τῶν ἄλλων Χωρῶν.

Μέχρι σήμερον ὁ Ε.Ε.Σ.Ν. ἔδωσε παντοῦ και πάντοτε τὸ παρὸν μετὰ τὴν ἀποστολὴν ὥραιων λευκωμάτων, κουκλῶν, χειροτεχνημάτων και ζωγραφικῶν πινάκων (με θέματα ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς πατρίδος μας και τοῦ Σχολείου των).

Ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς, πού ἐλάβαμε και ἐδημοσιεύσαμε κατὰ καιροῦς, καταφαίνεται ὅτι τὰ ἔκθεματὰ τῶν Έλλήνων Έρυθροσταυριτῶν ἔτυχον παντοῦ εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ Έρυθροσταυρίται μας πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοι.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πιστεύομεν, ὅτι θὰ φιλοτιμηθῶν νὰ ἐτοιμάσουν μετὰ προθυμίαν ἐκθέματα, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλομενα θὰ τιμῶσιν τὴν Πατρίδα μας και τὸν Έλληνικὸν Έρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος.

ΔΩΡΕΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΛΓΕΡΙΝΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΑΙΔΩΝ

Εἰς τὴν ἑκκλησίαν τοῦ Έλληνικοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, διὰ τὴν ἀγορὰν γάλακτος διὰ τοὺς προσφυγόπαιδας τοῦ Μάρκου και τῆς Τυνησίας, μέχρι σήμερον ἀνταπεκρίθησαν τὰ Ἰδιωτικά Σχολεῖα Ἀθηνῶν—Πειραιῶς μετὰ τὰ ἑναντι ἀναγραφόμενα ποσά:

—Παναγιωτοπούλου	Ἀθηνῶν	δρχ. 600
—Μπαρμπάκα	»	» 500
—Καλπάκα	»	» 700
—Μιχαήλ	»	» 400
—Χατζιδάκη	»	» 700
—Λύκειον «ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ» Πειραιῶς	»	» 150
«Έλληνική Παιδεία» Ἀθηνῶν	»	» 350
—Δημοτ. Σχολ. Τεμένης Αἰγιαλ.	»	» 50

Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ ἑκκλησίς μας πρὸς ἀποστολὴν βοηθείας,

περὶ τῆς ὁποίας ἔγραψαμεν και εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Περιδικοῦ μας μηνὸς Ὀκτωβρίου ἔ.ε., θὰ συγκινήσῃ τοὺς Έλληνόπαιδας, διὰ νὰ μὴ λείψουν εἰς τὸ Διεθνὲς αὐτὸ προσκλητήριον ἀλληλεγγύης πρὸς ἀναξιοπαθοῦντα παιδιά.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Καρύτσης Λαρίσης διὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον θηλέων Λαρίσης 2 κιβώτια μετὰ μήλα
2) Ἡ Καδεμεία Σχολῆς Ἀθηνῶν. διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Καλοσκοπῆς Φωκίδος 1 δέμα μετὰ σχολ. εἶδη.

3) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ζαννείου Ὀρφανοτροφείου Πειραιῶς διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἐλατοχωρίου Ἰωαννίνων 2 χαρτοκιβώτια και 3 σάκους μετὰ εἶδη ἱματισμοῦ και ὑποδήσεως.

4) Ἡ Κα Στέλλα Παντελοπούλου, τέως Δ/τρια τοῦ 1ου Δημ. Σχολείου Ἀσπροπύργου Ἀττικῆς διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Τριάδος Μαγνησίας 1 δέμα μετὰ διάφορα εἶδη βοηθείας.

5) Ἡ Κα Μαίρη Τσαυλοπούλου, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Τριάδος Μαγνησίας 1 δέμα μετὰ σχολ. εἶδη.

Παρακαλοῦμεν μὴ λησμονῆτε ὅτι:

1) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς Έρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν, διὰ νὰ δημοσιεύωμε εἰς τὸ Περιδικὸν και νὰ ἐνημερώνωμε σχετικῶς τὴν Γενεύην.

2) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὥραια μεταλλικὰ σήματα Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας και ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς ἀλλὰ ἄπρὸς τὸς «Έλληνικὸν Έρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξίς.

4) Ἐπιστροφὰι φυλλάδιων περιοδικοῦ, γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνὸς, δηλ. φυλλάδια Δεκεμβρίου θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1960.

5) Πρέπει νὰ συμπληρωθῶν και νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Έρυθροσταυριτῶν και τὰ Γεν. δελτία.

6) Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας βιβλίον Πρώτων βοηθειῶν, βιβλιοδετημένον ἀντὶ 7,50 δρχ. Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διὰ ταχυδρομικῶν.

7) Πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τώρα ἡ ἐτοιμασία τῶν λευκωμάτων σχολ. ἀλληλογραφίας ὥστε νὰ εὐρίσκωνται ἐγκαίρως εἰς τὰ Γραφεῖα μας διὰ τὴν ἔτησίαν ἐκθεσιν και ἀποστολὴν των ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἐλατιῶνος Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τοῦ χωρίου και τῆς ἰδικῆς των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας. Ἐπεσκέφθησαν τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Ἀμφισσης, ὅπου ἐψυχαγώγησαν και διένειμαν διάφορα δῶρα εἰς τοὺς νοσηλευμένους εἰς αὐτό. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητῶν. Μετὰ τὰς ἐπιδείξεις των ἀγόρασαν γραφικὴν ὕλην διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητῶν. Τὸ Πάσχα προσέφεραν δέμα μετὰ διάφορα εἶδη εἰς πτωχὴν οἰκογένειαν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἀλληλογραφοῦν μετὰ ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Παπαδῆς Εὐρυτανίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου και τῆς ἰδικῆς των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον 30 δρχ. ἐκ τοῦ ταμείου των διὰ τὴν συμμετοχὴν ἀπόρων μαθητῶν εἰς ἐκδρομὰς. Τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα (100 δρχ.) διέδωκαν ὑπὲρ τῆς πρεκκοδοτήσεως ἀπόρων κορασίδων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Βραγγιανῶν Εὐρυτανίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου και τῆς ἰδικῆς των. Παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἰψηλάντου Λεβαδείας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου και τῆς ἰδικῆς των. Ἐδωκεν τὸν ἀποδοκίμιον τοῦ Σχολείου και τὴν ἰδικὴν των. Ἐδωκεν τὸν ἀποδοκίμιον τοῦ Σχολείου και τὴν ἰδικὴν των. Παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Στρώμης Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου και τῆς ἰδικῆς των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, φυτῶριον καρυδίων και ἑνεβολίας ἀγρία δένδρα. Ἐφύτευσαν ἄνθη και καλλωπιστικὰ φυτὰ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου και τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητῶν των μετὰ γραφικὴν ὕλην και τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα.

ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον, μαθητικὸν κουρεῖο και σχολικὴ βιβλιοθήκη. Τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα (265 δρχ.) διέδωκαν διὰ τὴν ἀγορὰν βιβλίων, γραφικῆς ὕλης δι' ἀπόρους μαθητῶν και φαρμάκων, δι' ἄπορον ἀσθενῶν συμμαθητῶν των. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α'. Βοηθεῖων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κίρρας Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου και τῆς ἰδικῆς των. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο και σχολ. φαρμακεῖο και παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Προσέφεραν εἰς 3 ἀπόρους συμμαθητῶν των εἶδη ἐνδυμασίας, ἀνὰ 1 ζεῦγος ὑποδημάτων και γραφικὴν ὕλην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύτευσαν 72 καλλωπιστικὰ δένδρα εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Σχολείου και 5 ὁπωροφόρα εἰς τὸν σχολ. κήπο. Ἐλάβον μέρος εἰς ἐράνους ὑπὲρ ἀνεγέρσεως διαφόρων μνημείων. Ἐπεσκέφθησαν τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητῶν των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Καστανίας Εὐρυτανίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐβοήθησαν πτωχοὺς συμμαθητῶν των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἰψηλοῦ Χωρίου Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου και τῆς ἰδικῆς των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο και παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἀλληλογραφοῦν μετὰ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Αἱ Ἐρυθροσταυρίτισσαι μαθήτριάς Μαρία Λαβίδα, Κατίνα

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἐλαιοφύτου Πυλίας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Eleophyton Peloponnessus. planting trees.

Τσιτσῆ και Μαρία Μητροπούλου προσέφεραν κασίμιον ὕλην εἰς μίαν γραίαν τοῦ χωρίου των, τὴν ὁποίαν και ἀνέλαβαν ὑπὸ τὴν προστασίαν των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Θηβῶν διένειμαν εἶδη ἱματισμοῦ εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητῶν και μαθητριάς τοῦ Γυμνασίου. Ἐπεσκέφθησαν τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον και τὰς ἐπανορθωτικὰς Φυλακὰς Θηβῶν, ὅπου προσέφεραν διάφορα δῶρα και ἐψυχαγώγησαν τοὺς ἀσθενεῖς και κρατουμένους.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μαναγολῆς συνέλεξαν χαμαῖ-μῆλον, τὸ ὁποῖον προσέφερον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ε.Ε.Σ.Ν. Πατρῶν πρὸς διανομήν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Λευκαδίου Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου και τῆς ἰδικῆς των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Σουκιάς Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου και τῆς ἰδικῆς των. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο. Ἐφύτευσαν δένδρα εἰς διαφόρους χώρους. Τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα διέδωκαν ὑπὲρ τοῦ ταμείου των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Καταφυλίου Ναυπακτίας συνέλεξαν 125 ἀγὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Μεσολογγίου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Δάφνης Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου και τῆς ἰδικῆς των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο και παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο και φυτῶριον ἀμυγδαλέων. Ἐφύτευσαν 20 ἀμυγδαλιὰς εἰς κτήμα Ἐδεργέτου τοῦ Σχολείου των και ἀνὰ μίαν εἰς τὴν οἰκίαν των. ἔχουν μαθητικὸν ταμεῖον. Ἐβοήθησαν χρηματικῶς δετὰ παιδία. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α'. Βοηθείας. Ἀλληλογραφοῦν μετὰ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Λυγιάς Ναυπακτίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των και τῆς ἰδικῆς των. Καλλιεργοῦν ἄνθη σὲ γλάστρες. Μετέφεραν οἰκοδομικὸ ὕλικὸν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου των. Ἐφύλαξαν τὰ κάλαντα ὑπὲρ των σκοπῶν τῆς ὁμάδος.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δάφνης Καλαβρύτων φυτεύουν δένδρα εἰς δημοτικὸν χώρον.
Juniors of Elem. School Dafni planting trees.

Ε.Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Σοφάδων Καρδίτσας μετὰ τὴν ἀναδάσωσιν
Junios of 1st Elem. School Sophades after the reafforestation.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γηρομερίου ἔξωραίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου.
Juniors of Elem. School Geromerion cleaning their play ground.

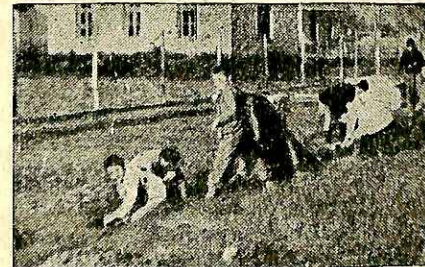
Ε.Ε.Σ.Ν. Α' και Β' Δημ. Σχολ. Δεσκάτης καθαρίζουν τὴν ἀμαξίτην ὁδόν.
Juniors of 1st and 2nd Elem. School Descate cleaning the main street of the town.

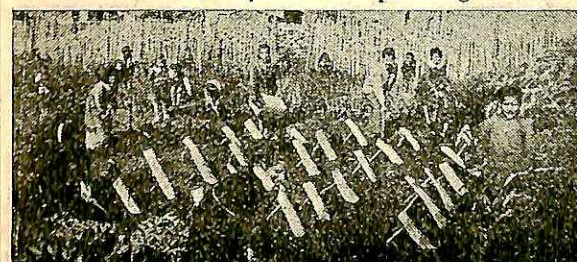
ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Σπηλιάς, Ρεθύμνης, σκαλίζουν τὰ δένδρα, πού ἐφύτευσαν
Juniors of Elem. School Spilia, Crete, looking after the trees they planted

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Μελισσιῶν, Κορινθίας, ἐμβολιάζουν δενδρύλλια
Juniors of Elem. School Melissa grafting trees

ΕΕΣΝ Δημ. Σχολ. Ἀγ. Τριάδος, Ἀλμυρού, ἀνοίγουν ποτιστικὸν αὐλάκα
Juniors of Elem. School Aghia Trias, Volos, irrigating their School garden

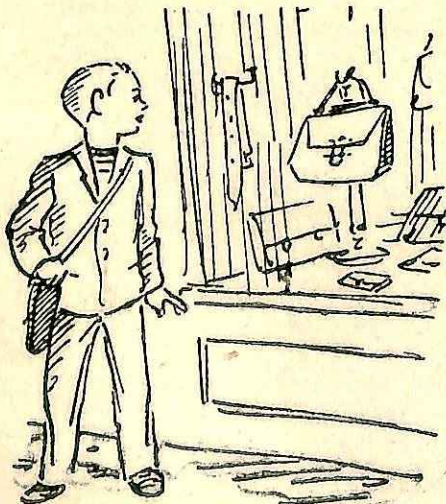
Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κρυοπηγῆς Ἀρτης μετὰ τὴν συνεδρίασιν, καθ' ἣν κατέστρωσαν τὸ πρόγραμμα ἐργασιῶν των.
Juniors of Elem. School Kryopigi Arta ready for their program of activity.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Το κατασάρτο του κεφάλι ακουμπούσε στο τζάκι του λεωφορείου μια ρυτίδα χαράκωνε το καθαρό παιδιαστικό μέτωπο. Κάτι απασχολούσε τον Κώστα κάτι βασάνιζε την σκέψι του. Αύριο γιόρταζε η αδελφή του, η Μαρία, η μοναδική συγγενής του έδω κάτω στη γη, που εστάθηκε μανά γιαυτόν. Δούλευε σκληρά η κοπέλα, μα ο μικρός αδελφός ντυνόταν, έτρωγε, σπούδαζε χάρις σ' αυτήν. 'Ακόμα και το μικρό χαρτζιλίκι δεν του έλειπε. Και νά τώρα, αυτό το χαρτζιλίκι απασχολούσε το μικρό του μυαλό. Είχε οικονομήσει με θυσιές πενήντα δραχμές, μα η ωραία κόκκινη τσάντα, που στόλιζε τη βιτρίνα ενός καταστήματος στην οδόν 'Ερμου, κόστιζε, τριπλά και περισσότερα... Νά μπορούσε νά της τήν χάριζε! Τί ευτυχία! Μά τα λεπτά του δεν έφθαναν παρά μόνον για την καφετιά, τετράγωνη τσάντα, που κρεμόταν σέ μια μισοσκότεινη γωνιά, στη βιτρίνα του ίδιου καταστήματος. Τό λεωφορείο σταμάτησε απότομα και τό κεφάλι του Κώστα χτύπησε... άπάνω στο τζάμι. «Δέν κάθομαι καλά» σκέφθηκε και έγειρε πίσω στο πέτσινο κάθισμα, ενώ τα χέρια του γλύστρησαν μηχανικά στη χαραματιά, άνάμεσα στην πλάτη και τό κάθισμα. Ξαφνικά τό δάχτυλά του άγγιξαν κάτι σκληρό! Τί νά ήταν άραγε; Γεμάτος περιέργεια τό τράβηξε έξω. 'Η άναπνοή του κόπηκε και τό μάτια του καρφώθηκαν στο εύρημά του: 'Ενα μικρό πορτοφόλι έβάρυνε στά χέρια του. Τρομαγμένος κοίταξε γύρω του μήν τόν έβλεπε κανείς. Δίπλα του ένας ηλικιωμένος κύριος διάβαζε τό πρωϊνά νέα και πίσω του δύο μεσόκοπες γυναίκες συζητούσαν ζωηρά για την άκρίβεια τής ζωής. Στην πρώτη στάση ο Κώστας κατέβηκε. 'Η καρδιά του χτυπούσε δυνατά, καθώς άνοιγε τό μικρό πορτοφόλι, σέ μιάν άκρη του δρόμου. 'Ονομα δέν είχε μέσα ούτε καμιά διεύθυνσι, μά είχε λεπτά, μόνο λεπτά! Μέ κομμένα τό πόδια από την συγκίνηση

Νά μπορούσε νά της τή χάριζε...

τό παιδί τό μέτρησε ένα ένα, δλα δεκά- ρικα και τάλληρα: 70...80...90...100... 110...120...125 δραχμές! «Θεέ μου!» μουρμούρισε «Σήμερα είναι ή τυχερή μου ήμέρα! Ζητούσα χρήματα και ο Θεός μου τάβαλε στά χέρια! Τώρα μπο- ρώ ν' αγοράσω για τή Μαρία μου την ωραία κόκκινη τσάντα». Έσφιξε στο χέρι του τό πορτοφόλι και προχώρησε στην οδόν 'Ερμου. Κάτι τό άκαθόριστο του έλεγε μέσα του νά βιαστή ν' αγορά- ση γρήγορα τό δώρο πριν αλλάξει γνώμη. Μα γιατί ν' αλλάξει;

Λίγα λεπτά νωρίτερα θα έδινε ο,τι εί- χε και δέν είχε στον κόσμο για νά τήν

ΝΥΧΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

'Απόψε μία χάρη θεϊκή τά έδωλε τά πέπλα της άπλώνει, στη νύχτα τή γλυκεία, τή μαγική άπάνω στο κατάλευκο τό χιόνι. 'Απόψε, κάθε σήμαντρο, γλυκά, Χριστούγεννα σημαίνει μ' αρμονία κι άντιλαλούν οι κάμπι, τά βουνά στην άφθαστη κι ούράνια μελωδία... Σέ τούτη τή χαρμόσυνη βραδυά αίσθάνετ' ένα δέος ή ψυχή μας, χαρούμενα χτυπά κάθε καρδιά, άπόψε έγεννήθη ο Λυτρωτής μας!...

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ
Γυμνάσιον Αιγάλεω

πάρη. Και τώρα; Τώρα, που είχε τό χρήματα θ' άλεγε κανείς πώς δισταζε... Μά δέν τό είχε κλέψει. Δέν είχε διεύθυνσι, δέν είχε όνομα μέσα. Κάτι τόν ένοχλούσε ώστόσο. 'Η χαρά είχε φύγει από τό άγνό του πρόσωπο. «Μπορούσα νά τό δώσω στον εισπράκτορα» είπε. πάλι μέσα του. «Μά κι αυτός τί θα τό έκανε! Μπορεί νά τό ζητούσε άπ' αυτόν ο κά- τοχος». Σταμάτησε λαχανιασμένος έμ- πρως στο μεγάλο κατάστημα. 'Η τσάντα φάνταζε άκόμα στη βιτρίνα και παράμερα περιφρονημένη, μόλις φαινόταν, ή άλλη, ή καφετιά.

—Θά ήθελα νά δώ τήν κόκκινη τσάντα, που έχετε στην βιτρίνα είπε διστακτικά στην πωλήτρια, που τόν πλησίασε γε- λαστή. Προσπάθησε νά νοιώση τό ευχά- ριστο συναίσθημα, που ένοιωσε πάντα, όταν αγοράζε κάποιο δώρο για τή Μα- ρία, μά τί περίεργο! Δέν ένωσε παρά τό δυσάρεστο «κάτι» που τόν ένοχλούσε όλο και περισσότερο. Ξέρεις είναι από άληθινά δέρμα είπε ή κοπέλα, και κο- στίζει εκατόν εξήντα δραχμές. 'Η Μη- τέρα σου θα ευχαριστηθή άσφαλώς πολύ και θα είναι υπερήφανη για τό γιό της, που θα τής προσφέρη ένα τόσο ωραίο δώρο!

«Υπερήφανη για μένα» σκέφθηκε ο Κώστας και τά ιδρωμένα δάχτυλά του έσφιξαν σπασμωδικά τό ξένο πορτο- φόλι. «Υπερήφανη ή Μαρία άν ήξερε; Ποτέ!». 'Απλωσε τά χέρια του κι άγγιξε τήν τσάντα. Τί ωραία, αλή- θεια, που ήταν! Τί μαλακό τό δέρμα της. Και μέσα είχε θέσεις για τό κάθε τί, άκόμα και καθρεφτάκι, όπου θα καμάρωνε τό

—'Εχει και μία κρυφή θέσι μέσα.

ώραο της πρόσωπο. Ναι. Αυτή ή τσάν- τα πραγματικά ήταν καμωμένη για τή Μαρία. 'Επρεπε νά τήν αγοράσει!—Θά τήν πάρω! είπε στην πωλήτρια μ' ένα φτωχό χαμόγελο. Μά μία άνυπόμονη κίνησι έβγαλε τό χαρτζιλίκι άπό τό πορτοφόλι του, τις 50 δραχμές του, έπει- τα, μέ άναμμένο πρόσωπο, άνοιξε τό ξένο πορτοφόλι και μέ άργές, διστακτικές κι- νήσεις άρχισε νά μετρά τά χαρτονομί- σματα για νά συμπληρώση τό ποσόν τής τσάντας. «'Αν έχανα έγώ τό πορτοφόλι μου και κάποιος άλλος ξόδευε και λεπτά μου;» είπε πάλι μέσα του. 'Ενας περίε- ρος μικρός πόνος σουβίλισε τήν καρδιά του στη σκέψι αυτή. Θυμήθηκε πόσους μήνες φύλαγε καρτερικά τό μικρό του κομπόδεμα. Πόσες φορές είχε λαχταρήσει κι αυτός σαν παιδί νά προσφέρη στον έαυτό του ένα βιβλίο μία σοκολάτα, ένα παγωτό! Μά δέν ψώνιζε τίποτα, οίκο- νομούσε τά λεπτά του μόνον για τή με- γάλη μέρα τής Παναγίας. 'Ισως κανένα άλλο άγόρι νά είχε κι αυτό μία αδελφή μέ τό όνομα Μαρία κι ίσως κι αυτό νά είχε στερηθή για νά ψωνίση τό δώρο του. 'Ισως πάλι νά ήταν κανένα παιδί πιό φτωχό άπ' αυτόν, τόν Κώστα, νά μήν είχε αδελφή, νά ζούσε μόνο κι έρημο και μοχθούσε για νά κερδίση τό ψωμάκι του. Τά χρήματα αυτά ίσως νά ήταν ή περιου- σία ενός άλλου παιδιού. 'Ενας κόμπος έσφιξε τό λαιμό του και τό μάτια του θαμνωμένα από ξαφνικά δάκρυα δέν έβλεπαν πιά νά μετρήσουν τά ξένα χαρ- τονομίσματα. Μά μία γρήγορη κίνηση ξανάβαλε τά λεπτά στο μικρό πορτοφό- λι. 'Αν δέν σάς πειράζει, είπε άποφασιστι- κά στην πωλήτρια, θά πάρω τήν άλλη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. 'Αρναίας

τσάντα, τήν καφετιά. Αυτή κοστίζει μόνον πενήντα δραχμές άπάντησε ή κοπέλα. 'Εχει όμως μία μεγάλη κρυφή θέσι, που κλείνει μέ άσφάλεια. Χωράει μία περιουσία. Ναι αυτήν θέλω, τήν καφε- τιά, είπε πάλι τό παιδί κι άναστέναξε βαθιά μέ άνακούφισι. Καθώς έβγαине από τό κατάστημα μέ τό δέμα κάτω από τή μασχάλη ένωσε τό παλαιό χαρούμενο αίσθημα νά τόν πλημμυρίζη ζεστό και καθαρό σαν μία άκτίνα ήλιου. Μία έλπίδα ύπάρχει, είπε σχεδόν μεγαλόφωνα. Νά βρώ τόν εισπράκτορα του πρωϊνού λεω- φορείου ίσως κάτι νά ξέρη αυτός. Ευτυ- χώς τόν θυμάμαι καλά. Κατ' ευθείαν, λοι- πόν, για τήν άφετηρία. Σχεδόν έτρεχε τώρα μέσα στο λιοντύρι, μά τά μάτια του έλαμπαν εύτυχισμένα. Πραγματικά ο Κώστας άναγνώρισε άμέσως τόν εισπρά- κτορα, από τόν όποιο έμαθε τήν δ/σιν του κατόχου.

Όταν χτύπησε τό κουδούνι τής πόρ- τας δύο κοριτσάκια έτρεξαν στην καγκε- λόπορτα. Τό μεγαλύτερο ήταν πάνω κάτω στην ήλικία του Κώστα, και τό άλλο ένα έπτάχρονο κοριτσάκι. Μέσα από τά κάγκελα τό παιδί έτεινε τό πορ- τοφόλι και ή μικρή παιδούλα άρχισε νά φωνάζη μ' όλη τής τή δύναμη: —Γιαγιά! τρέχα! γιαγιάκα, βρέθηκε! 'Αχ βρέθηκε γιαγιάκα! Τό μεγαλύτερο κορίτσι χα- μογελούσε μέ συγκρατημένη χαρά, ενώ άνοιγε διάπλατα τήν πόρτα στον Κώ- στα. Χίλια εύχαριστώ, έλεγε μέ μία κρυ- στάλλινη φωνούλα. Μά, πέρασε μέσα σέ παρακαλώ. Είμαι ή Καίτη Κωνσταντι- νίδου κι ή μικρή μου αδελφή, ή Έφη. 'Η γιαγιά θα εύχαριστηθή πολύ νά σέ γνω- ρίση. Στή σκιά μιάς φιστικιάς έπλεκε τή δαντέλλα της μία άρχοντική γερόντισ- σα κι ο Κώστας σκέφθηκε άμέσως πώς θάταν μεγάλο εύτύχημα νά είχε κι αυτός μία γιαγιά σαν αυτήν, που τόν καλω- σόριζε τώρα. Σέ λίγο ο Κώστας μάθαινε ότι ή μητέρα τών μικρών κοριτσιών, που είχε πεθάνει πριν χρόνια όπως και ή δική του, ήταν στενή φίλη τής μητέ- ρας του και ή γιαγιά τόν καλούσε τώρα μαζί μέ τήν αγαπημένη του Μαρία, νά περάσουν τις διακοπές μαζί τους. Δέν πίστευε ταυτιά του, ο Κώστας.

Τό βράδυ τά διηγήθηκε όλα στη Μαρία Δέν έκρυψε ούτε τό σφάλμα του, ούτε

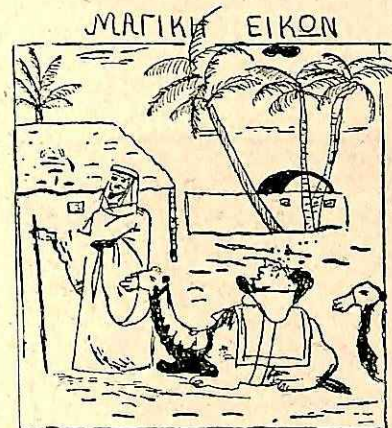
και τή μετάνοια του γιαυτό. Μία υπέρο- χη νύκτ Κώστα μου, είπε. 'Η Μαρία περιε- γάζεται μέ άγάπη κι ύπερηφάνεια τήν άχαρη καφετιά τσάντα, τό δώρο του αγαπημένου αδελφού.

—'Εχει και μία κρυφή θέσι μέσα, που χωρεί μία όλόκληρη περιουσία, λέει παι- χνιδιάρικα τό παιδί.

—Ξέρεις τί θα κρύψω πριν άπ' όλα μέσα σ' αυτήν. Τήν πίστι μου για τήν άγάπη σου και τήν τιμιότητά σου. Αυτή είναι ή καλλίτερη περιουσία.

—Ναι και νά μήν τή χάσης ποτέ άπαν- τά ο Κώστας.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ
Γ' δημ. Σχολ. 'Αργους

Ο μαύρος αυτός οδηγός περιμένει τρείς έξερευνητές για νά τούς οδηγήση διά μέ- σου τής έρήμου σέ μία άλλη πόλι. Μη- πως μπορείτε νά τούς ανακαλύψετε;

ΧΡΙΣΤΟΦΙΑΝΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ
Ε' Γυμνάσιον 'Αρρέν. 'Αθηνών

ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΩΝ κλπ.
ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΩΝ 4ον.

Ο ριζόντιος: 1) Πανσόφους 2) έρεί—ισα 3) άν 4) τά—ΑΠ—Αέ 5) 'Ηρα—ήρ 6) Κάν —Αίνε 7) οία—Σοι 8) σά—στ 9) τή—τά 10) ήλων—τίς.
Κ α θ έ τ ως: 1) Πεντηκοστή 2) άρ—άραϊά 3) νέα—Αία—τά 4) Σινά—μήν 6) Λάτ 7) οίς —αίς—άρ 8) ός—λήνως 9) Σαμαρείτης.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΑΣΟΣ

(Συνέχεια από σελ. 17)

Έτσι, ή πρώτη μέρα πέρασε χωρίς κανένα άπρό- πτο, έκτός από μιάν εύχάριστη ή καμική μάλλον έκπληξι που δοκίμασαν προς τό δειλινό, όταν άκουσαν ένα πε- ρίεργο θόρυβο άπ' τις κορφές τών δέντρων, και κοιτών- τας ψηλά είδαν ένα όλόκληρο τάγμα από διαφόρων με- γεθών πιθήκους, μέ πολύχρωμο τρίχωμα και άσπρες τραχηλιές, που χόρευαν εκεί πάνω και τούς έκαναν κάτι νοήματα, σά νά τούς περιγελοΰσαν.

—Ω, τό δάσος μας έχει και κλόουν, βλέπω, είπε ο Τζών ένθουσιασμένος.

—Πρώτη φορά βλέπω τσίρκο δωρεάν, πρόσθεσε ο Μάξ κι άρχισε νά τούς χειροκροτή.

Άλλά σταμάτησε άμέσως, γιατί μέ τά πρώτα πα- λαμάκια του οί πίθηκοι πήραν κάτι βιαστικούς πήδους κ' έξαφανίστηκαν.

—Κρίμα. Δέν τόξερα ότι έδω άπαγορεύονται τά

χειροκροτήματα... είπε τώρα ο Γάλλος καταλυτημένος, που χάθηκε τό θέαμα.

Οι έπόμενες δυό μέρες πέρασαν μέ μονοτονία. Τήν τρίτη όμως μέρα, ενώ προχωρούσαν, ξάφνου ο Λάγκα, που πήγαινε πάντα μπροστά, έφώναξε:

—Δήτε, δήτε δώ. 'Ενα ποτάμι!

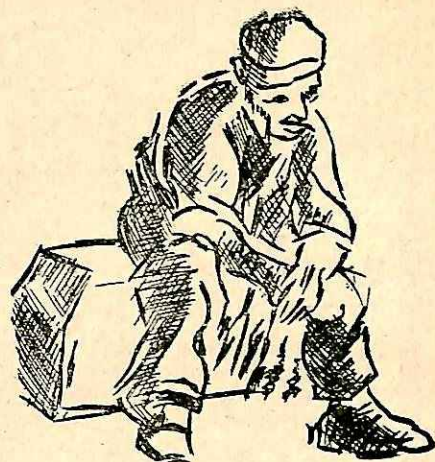
Δρασκελίσαν τότε όλοι γρήγορα τά κλαδιά που τούς έκοβαν τό δρόμο, έφτασαν τό Λάγκα, και πρα- γματικά είδαν μπροστά τους ένα ποτάμι, που έτρεχε κάτω από τά δέντρα σιγοτραγουδώντας κλοΰ-κλοΰ- κλοΰ...

Η έκπληξι τους όμως ήταν άπεριγγραπτη, όταν σέ λίγο, σέ μιά καμπή του ποταμού άντίκρυσαν μιά σχε- δία! Όλοι στάθηκαν έμβρόντητοι.

—Σέ άγρίους άνήκει άραγε; Ρώτησε ο Μάξ.

—Όχι, όχι. Σέ λευκούς, φώναξε ο Τζών, και σκύ- βοντας στην όχθη σήκωσε από κάτω ένα μεγάλο λου- κέτο!

(Συνεχίζεται)
Διασκευή Β.

Ε. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
1ον Γυμν. Καρδίτσης

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

1) ή πένα.
2) ή πετσέτα.
3) ή λίρα.

ΑΚΡΟΤΙΧΙΣ

1) Κάσος 2) Άγκυρα 3) Νηφάκος 4) 'Αδρα- στος 5) Ριτσιότι 6) 'Ηράκλειτος 7) Σφαιρο- βολία.

ΣΚΑΛΑ

1) 'Αμα 2) θεις 3) Ρόδος 4) Παλάμη 5) 'Ανανίας.

ΣΚΑΛΑ

1) Α 2) νά 3) δέν 4) Ρίον 5) 'Οχάτο 6) Κό- ππος 7) Αετότης 8) 'Ηλεκτρον 9) Σύγγραμμα.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΩΝ 2ον.

Ο ριζόντιος και Κ α θ έ τ ως: 1) 'Τ- μενόπτερα 2) Μάριπος 3) 'Εριον—Λωτο 4) ΝΕΟ—οί 5) Οίνας—Δάδα 6) ΠΙΠ—κολα 7) Τολέδον—Πι 8) Σω—αλ—ΣΕΚ 9) Τό δάπεδο 18) 'Αβοια—'Ικόν.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΩΝ 3ον.

Ο ριζόντιος: 1) 'Αλέξανδρος 2) Ρέα —Ναούμ 3) τάρα—δνωος 4) έν—ρίς—Ισα 5) Μίδα—δς 6) 'Ιδη—Ιον—τί 7) Σάμος—'Ηρό 8) Ισον—Λιμήν 9) Σόλων—μά 10) Νή—Σατανάς.

Κ α θ έ τ ως: 1) 'Αρτεμίσιον 2) Λεωνίδας 3) 'Εαρ—Δήμος 4) έρα—δνος 5) άν—Ισις—λά 5) Νάος—Λάτ 7) Δόν—δν—Ινα 8) Ρυτίς—ΗΜ 9) 'Ομωσ—τμήμα 10) Εά—'Ιωνός.

Μή κακοίς θυλάει.
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
1) Στην Νέα 'Υόρκη 2) Στο Λονδίνο 3) 'Αμπέρ και Βάτ 4) Στην Ν. Τόρκη εις Μπρόκ- κλιν 5) ο Γερμανός 'Αλερ 6) ή 'Αραβική 7) στην νήσο Κίσιμ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Κων/νίος Γεράκις 2) 'Η Κορινθία 3) 'Η 'Αλάσκα 4) Καράτσι—Σουά 5) 49.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΝ
Διότι έν έκλεθαμε και τό άλλο, δέν θα έβλε- παμε.

ΑΚΡΟΤΙΧΙΣ

1) Όλυμπος 2) Μασσαλία 3) 'Ηλίας 4) Ρώμη 5) 'Ος 6) Σόλων ο 'Αθηναίος ΟΜΗΡΟΣ.

ΣΚΑΛΑ

- 1) ---
- 2) ---
- 3) ---
- 4) ---
- 5) ---
- 6) ---
- 7) ---
- 8) ---

- 1) Σχετλιαστικόν ἐπιφώνημα
- 2) Ἑρωτηματικὴ ἀντωνυμία
- 3) Ἐκεῖ ἐπήγαναν οἱ ἀρχαῖοι νεκροὶ
- 4) Ἑδαφικὴ προεσοχὴ
- 5) Ἀνδριάς
- 6) Θυγατέρα τοῦ Ἀλκινόου
- 7) Ἀρχαῖον νόμισμα
- 8) Μᾶς φωτίζει

* Ἀν ἡ λύσις εἶναι σωστή, τὰ ἀρχικά
ὧν ζητούμενων λέξεων θὰ σχηματίσουν
ρχαῖαν θεότητα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΔΡΟΣΟΣ
84ον Δημ. Σχολ. Δ' Περιφ. Ἀθηνῶν

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

* Ἐπίγραμμα, τὸ ὁποῖον ἔγραψε ὁ Ἀλέ-
ξανδρος ἐπάνω στὰς ἀσπίδας, τὰς ὁποίας
ἔστειλε ὡς ἀφιέρωμα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν
τῶν Ἀθηνῶν μετὰ ἀπὸ τὴν μάχην τοῦ
Γρανικοῦ.

« Ἀ - ἐ - α - - - ο - - - ι - - - ου - αἰ οἱ ἄ - - οἱ
ἔ - - - η - ε - - - η - - - α - ε - αἰ - ο - ἰω -
ἄ - δ - - ὠ - - - α - ω - - - ὦ - - - η - Ἀ - ἰα -
- ἄ - οἱ - ου - - - ὦν »

ΧΑΡΗΣ ΠΕΡΡΟΣ
49ου Δημ. Σχολείου Ἀθηνῶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Μία χωρική ἐπώλησε εἰς τὴν ἀγορὰ
70 αὐγά, τὸ πρῶτ' ἔβρισκε τιμὴν καὶ ἐπώ-
λησεν μέρος τῶν αὐγῶν μὲ 0,90 καὶ ἀρ-
γότερα ἔπεσε ἡ τιμὴ τῶν καὶ τὰ ὑπό-
λοιπα τὰ πούλησε πρὸς 0,70 δρ. καὶ
ἔπιασε 70 δρχ. πόσα αὐγά ἐπώλησε μὲ
0,90 καὶ πόσα ἐπώλησε μὲ 0,90.

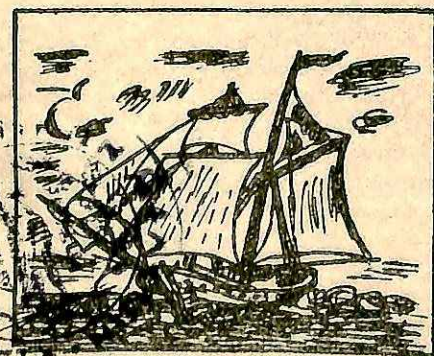
Π. ΚΑΡΑΝΤΖΑΛΗΣ
Α' Πρότυπον Γυμν. Ἀρρένων
Πειραιῶς

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποιὸ εἶναι τὸ πιὸ ὑπερήφανο δένδρον,
ποῦ συνεχῶς καυχήται.
2. Τί κοινὸν ὑπάρχει μετὰ τῆς ἱστο-
ρίας καὶ τῶν σιδηροδρόμων;
3. Πότε τὸ 3 δὲν φανερώνει τρία πράγ-
ματα ἀλλὰ ἓνα.

ΕΙΡΗΝΗ Ε. ΤΖΩΡΤΖΗ
Β' Γυμνάσιον Θηλ. Πειραιῶς

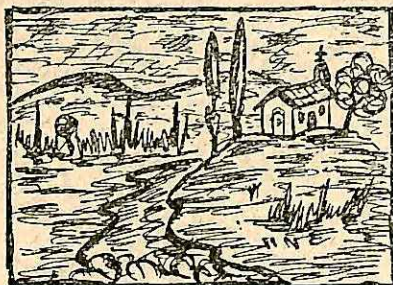
ΒΑΣ. Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Β' Γυμν. Ἀρρ. Λαμίας

Μὲ τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν κάτωθι
λέξεων σχηματίζεται ἀρχαῖον Ρητόν.

- 1) Λυρικὸς ποιητὴς τῆς ἀρχαιότητος
ἐκ Θηβῶν.
- 2) Ποταμὸς τῆς Ἀμερικῆς.
- 3) Καπνοσύριγξ ἀσιατικὴ.
- 4) Μουσουλμάνος ἱερωμένος, ἐρμηνευτὴς
τοῦ νόμου.
- 5) Ἐφευρέτης τοῦ γραμοφώνου.
- 6) Ἑλληνικὴ νῆσος.
- 7) Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης
- 8) Ἀρχαῖος Ποιητὴς
- 9) Οἶνος τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας
- 10) Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
- 11) Πρωτεύουσα τῆς Ἱταλικῆς χερσο-
νήσου.
- 12) Ποταμὸς τοῦ Βάλτου
- 13) Εἶδος πλοίου ἱστιοφόρου
- 14) Ἄγριο ζῶον τῶν θερμῶν Χωρῶν.
- 15) Ὀρησκεία
- 16) Ἦρωα τοῦ 1821

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ
Γυμνασίον Ἀμφιλοχίας

ΠΑΝ. ΝΙΚΟΛΟΥΛΕΑΣ
Δημ. Σχολ. Ἀρφαρῶν Μεσσηνίας

ΣΚΑΛΑ

- 1) .
- 2) . .
- 3) . . .
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)

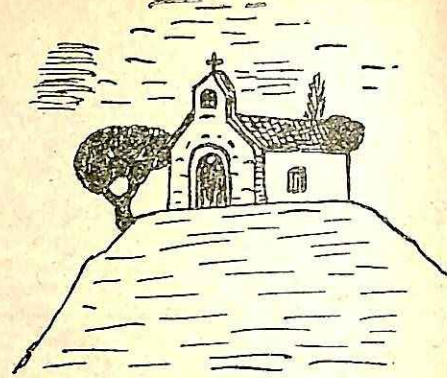
- 1) Φωνῆν.
- 2) Μουσικὸς Φθόγγος.
- 3) Χύνω (ἀρχαῖα)
- 4) Θεὰ τῶν Αἰγυπτίων
- 5) Στρατηγὸς Κύρου τοῦ Νεωτέρου
- 6) Προφήτης.
- 7) Ἐπρόδωσε τὸν Σαμφῶν
- 8) Πατὴρ τῆς ἱστορίας
- 9) Ναυμαχία τῆς ...

Μὲ τὰ ἀρχικά τῶν ζητούμενων λέξεων
θὰ σχηματισθῇ τὸ ὄνομα μεγάλου Φυσι-
κομαθηματικοῦ τοῦ 3ου Αἰῶνος π.Χ. (287
- 212)

ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
Γυμν. Αἰγινίου Κατερίνης

ΑΙΝΙΓΜΑ

Κόκορας νυχάτος,
νυχοποδαράτος
περπατεῖ καὶ κρίνει
τὴν δικαιοσύνην.
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Γ. ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ
25ον Δημ. Σχολ. Β' Π.
Ἀθηνῶν

Κ. ΤΣΕΝΕΜΠΗΣ
Β' Γυμν. Ἀρρ. Κερκύρας

ΣΚΑΛΑ

1. ---
2. ---
3. ---
4. ---
5. ---
6. ---
7. ---
8. ---

1. Ἀρνητικὸν μόριον
2. Σοκολάτα
3. Βασιλεὺς ἐκστρατεύσας κατὰ τὸν τρωϊ-
κὸν πόλεμον.
- 4) Ἐχθρὸς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας
(πληθ.).
- 5) Κρατίδιον τῆς Δυτικῆς Ἀσίας
- 6) Συντελεῖ στήν ἀνάπτυξιν τῶν φυτῶν
- 7) Πατὴρ ἱστορίας
- 8) Κόλπος τοῦ Αἰγαίου

Μὲ τὰ ἀρχικά ψηφία ἔχομεν Ἦρωα τοῦ
21.

ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Γυμνασίον Γλυφάδας

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

* Ἀπὸ τῆς τρεῖς ἀπαντήσεις, πού συνο-
δεύουν κάθε μία ἀπὸ τῆς κατωτέρω ἐρω-
τήσεις ἡ μία εἶναι σωστή. Προσπαθήστε
νὰ τὴν βρῆτε.

- 1) Ποῖος εἶναι ὁ πλησιέστερος πλανή-
της πρὸς τὸν Ἥλιο; α) Γῆ, β) Ἀρης,
γ) Ἑρμῆς.
- 2) Ποῖος εἶναι ὁ μικρότερος πλανήτης
ἀπὸ τοὺς 9 μεγάλους α) Ἀρης, β) Πλού-
των, γ) Ἑρμῆς.
- 3) Ποῖος πλανήτης ἔχει τοὺς περισ-
σότερους δορυφόρους; α) Ζεὺς, Πλούτων,
γ) Κρόνος.
- 4) Ποῖος ὁ μεγαλύτερος πλανήτης,
α) Ἀρης, β) Ζεὺς, γ) Οὐρανός.
- 7) Εἰς ποῖον πλανήτην ἀνήκει ὁ δορυφ.
Νηρεὺς, α) Ζεὺς, β) Οὐρανός, γ) Ποσει-
δών.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΖΑΡΤΟΣ
7ον Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πού εὐρίσκεται ἡ πόλις Γκουαντα-
λαχάρα;
2. Ποία ἡ πρωτεύουσα τῆς Ὀνδούρας;
3. Ποία ἡ πρωτεύουσα τοῦ Σουδάν;
4. Ποία ἡ μεγαλύτερα λίμνη τῆς Ν.
Ἀμερικῆς;
5. Ποία ἡ πρωτεύουσα τῆς Κολομβίας;

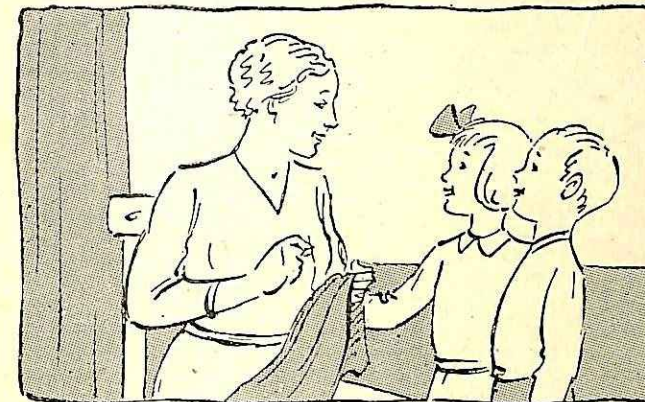
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ
Γυμνασίον Νικαίας

ΑΙΝΙΓΜΑ

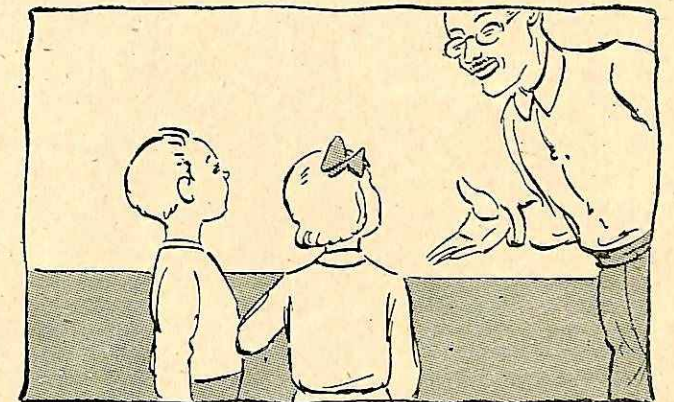
* Ἐχω τὸ χρῶμα τῆς ντροπῆς καὶ τὸ
κεφάλι μου εἶναι ὑπὸ τὴν γῆν. Τί εἰμαι;
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
4ον Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν

Χριστουγεννιάτικη χαρὰ

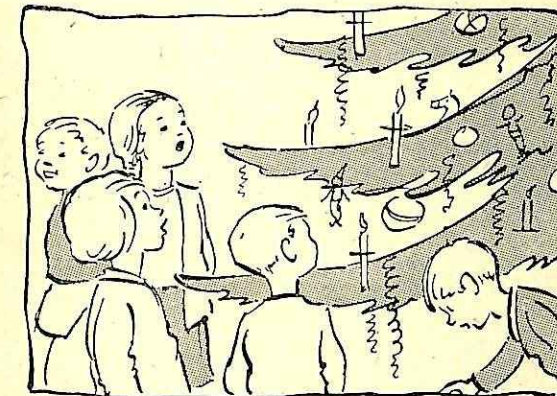
Στίχοι, σκίτσα Ἀντ. Χ.

Δυὸ Ἑρυθροσταυριτεῖς μας, ὁ Τάκης καὶ ἡ Τζένη,
εἶπαν στὴ μητερούλα τους κατασυγκινημένοι:
— Χριστοῦγεννα ἔρχονται, μαμά. Θέλεις αὐτὴ τὴ μέρα
μιὰ τρισαχαροῦμενη γιορτὴ νὰ κάνουμε δωπέρα,

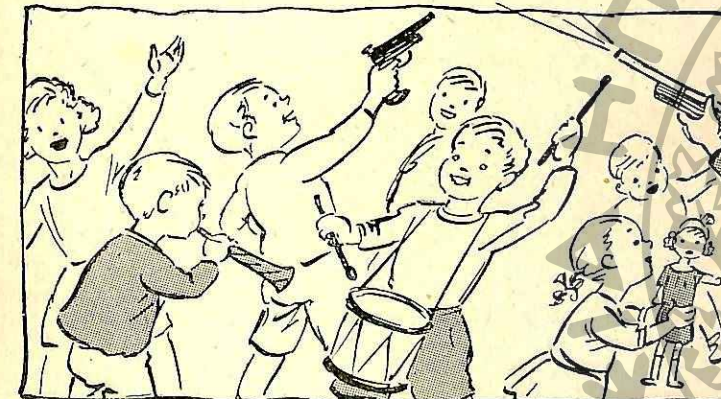
πού νᾶρθουν ὅλα τὰ φτωχὰ τῆς γείτοنيᾶς παιδάκια
καὶ ροῦχα νὰ τοὺς δώσουμε, γλυκὰ καὶ παιχνιδάκια;
— Ὠραῖα! Εὐγε σας, παιδιά, τοὺς ἀπαντᾷ ἡ μαμά τους.
Κ' ὕστερα ἐπαίνους ἄκουσαν πολλοὺς κι ἀπ' τὸ μπα-
[μπὰ τους.

Καὶ νά. Στὸ δέντρο ὀλόγυρα, μέσ' στὴν ὠραία σάλα,
εἶν' τὰ παιχνιδία ἀραδιαστὰ κοντὰ στὰ δῶρα τ' ἄλλα,
καὶ γύρω τους ἀμέτρητα μικρούλια προσωπάκια
μὲ τί λαχτάρα τὰ κοιτοῦν, πῶς φέγγουν τὰ ματάκια!

Χόρευαν, φάγανε γλυκὰ καὶ ὅταν ἦρθ' ἡ ὦρα
τὰ δυὸ ἀδελφάκια στὰ παιδιά μοιράζονε τὰ δῶρα.
* Ἐ, καὶ νὰ τὰ βλεπες λοιπὸν πόσες χαρὲς ἐκάνανε
καὶ πόσα γέλια δυνατὰ μόλις τὰ δῶρα πιάνανε!

Κι ἄκουγες μέσα στὶς φωνὲς τρουμπέτες, τουμπελέκια,
καὶ τόσες ρίχναν τουφεκιὲς τὰ ψεύτικα τουφεκία
καὶ τόσος ἦταν θόρυβος μέσα στὴ σάλα ἐκείνη,
πού νόμιζες... πῶς πύραυλος κινᾷ γιὰ τὴ Σελήνη!

Κι ὅμα τελείωσε ἡ γιορτὴ,
ὁ Τάκης καὶ ἡ Τζένη
εἶπαν: Πόσο εἴμαστε
ἀπόψε εὐτυχισμένοι!

Τότε ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμά τὰ δυὸ παιδιά ἀγκαλιάζονε
κ' ἔτσι τοὺς λέν, ἐνῶ γλυκὰ στὰ μάτια τὰ κοιτάζουνε:
— Ἡ μεγαλύτερη χαρὰ πού στὴ ζωὴ γνωρίζομε
εἶν' ἡ χαρὰ πού νιώθομε, ὅταν χαρὰ χαρίζωμε!

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΟ

Στίχοι: ΛΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ.

Μουσική: ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μέτρια.

Που λὶ γορ- γό- φτε- ρο ἦ σκέ- ψη μας ἄ- πό- πε στῆς Βη-θλε-

ἐμ ἅς τα-ξει- δέ- ψη τῇ σπη-λιά Μὲ τῆς ψυ- χῆς μας νάν-τι

κρύ- σου- με τὰ μά-τια τὸ Θεῖ-ο βρέ-φος πού κρα-τᾷ στὴν ἁγ-κα-λιά.

Ἦ Θε- ο- τό- κος, ἔ- να πλη- δος ἁγ- γε- λού, δια- πε- τοῦν ὁ-

λό- γη- ρα καὶ ψάλ- λουν "Ὁ- σα - νὰ" στῆς κα-λω- σύ- νης τὸ Θε-

ὁ καὶ τῆς ἁ- γά- πης καὶ νὰ οἱ Μά- γοι ἄ- πό μέ- ρη μακρυ- νά.

ΠΙΧ
ΦΡΕΤΕΛΑΙ